

CELJSKI
TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 11. MARCA 1966 — LETO XXI. — ST. 10 CENA 50 DIN PAR

OB ROB DRUGI REPUBLIKSI KONFERENCI ZM

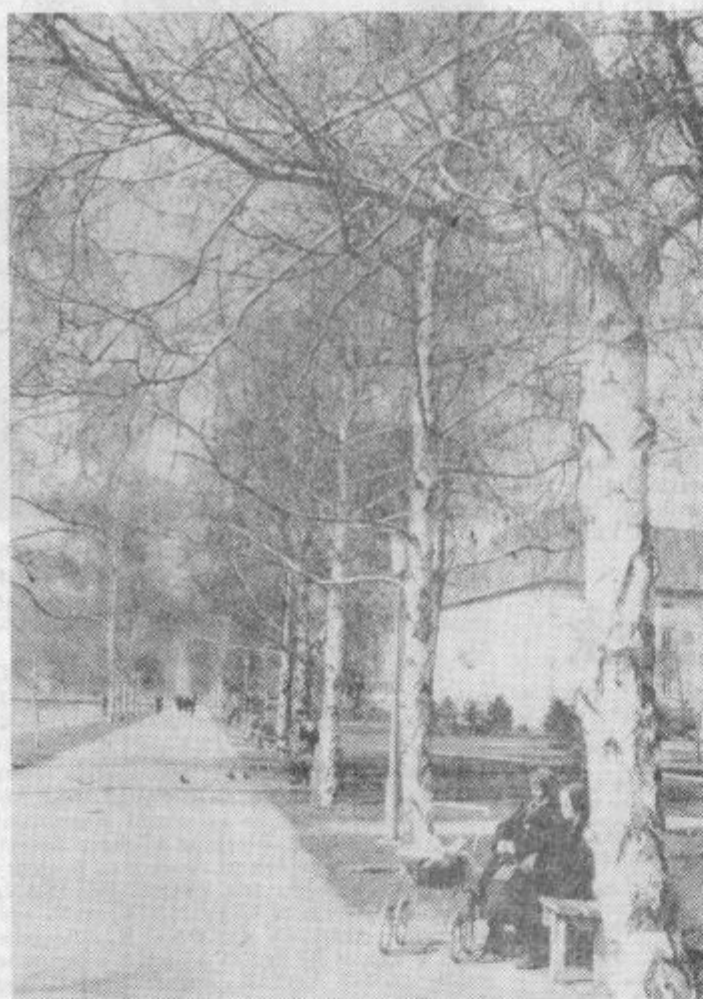
IN ZDAJ - DEJANJA

V dneh četrtega in petega marca je bila v Ljubljani druga republiška konferenca Zveze mladine Slovenije. Čas konference, prisostvoval ji je tudi tov. Miha Marinko, je bil namenjen predvsem razpravi, v kateri so mladi izmenjali mnenja in stališča o posameznih problemih.

Mladi smo bili kritično razpoloženi tako do svojega dela kot do napak, nepravilnosti in slabosti v sredinah, v katerih živimo in delamo. V polni meri se zavedamo, da je revolucionarnost današnjega časa predvsem v spreminjanju človeka, njegovega mišljenja, njegovega položaja in odnosov med ljudmi. Današnji spopadi z birokratizmom, etatizmom in samovoljo, uveljavljanje samoupravljanja so velika dejanja, ki vodijo k resničnemu osvobodanju človeka.

Danes naša organizacija še gotovo ni takšna, da bi v skladu s svojo družbeno-politično usmeritvijo zajemala vsaj večji del interesov mladih ljudi. Naše delo premalo gradimo na osnovi pobud, ki jih dajejo mladi ljudje. Posebno malo pa je bilo narejeno za to, da bi našli pobudam, potrebam in željam mladih ljudi ustrezne rešitve. Ker problemov in procesov, ki se sprostajo med ljudmi nismo spremljali dovolj, nismo živeli z njimi, se pozitivni pogledi in stališča o ZM v praksi niso uresničevala. Zda si želimo praktičnega dela in oživljanje idej in zamisli. Le delo bo edini kriterij uspešnosti in umetnosti posameznih dogovorov in sklepov. Ne smemo namreč po-

biti (večkrat pa to delamo), da ideje postanejo stvarnost šele takrat, ko jih ljudje osvojijo in upoštevajo pri svojem vsakodnevnem delu. Zato — zda j dejanjem.

Pomlad... Babici in vnuček, upokojenci in golobi ter na koncu drevo. Na dva mlada, ki v tem sončnem, pomladnem dnevu ne vesta, kam bi si svojo mladostjo. Foto: J. Sever

VREME

Okrog 11. marca padavine z ohladitvijo, okrog 17. marca pa povišane manjše padavine. V ostalem lepo vreme.

Solidarno z ljudstvom Indije

Vremenska katastrofa v naši prijateljski Indiji je močno prizadela vse prebivalstvo. Izredna suša je povzročila velike težave v oskrbovanju ljudi s prehranbenimi predmeti in zaradi tega preli milijonskim množicam lakota. Zato nebroj lačnih ljudi kliče po solidarnosti človeštva in čaka na njihovo pomoč.

Na spontano pobudo naših delovnih hišljad so se družbeno politične organizacije v Celju odločile za organizirano akcijo zbiranja pomoči ljudem v Indiji. Ta akcija bo med našimi občani prav gotovo našla odzvanje, saj so bili tudi oni že velikokrat deležni različnih oblik pomoči ob elementarnih nesgodah, ki so nas prizadele.

V odgovoru med družbenopolitičnimi organizacijami bo akcijo vodil Občinski odbor Rdečega križa v Celju in sicer tako, da bodo v delovnih organizacijah prevzele akcijo za zbiranje pomoči Indiji sindikalne podružnice, za vse ostale darovalce, ki so pripravljeni prispevati svoj delež, pa bo zbiral prispevke Občinski odbor Rdečega križa v Celju, Gledališka ulica 2/II. vsak dan od 7. do 12. ure, oziroma lahko plačajo prispevke na žiro račun RK Celje pri NB Celje št. 507-5-82 »Pomoč Indiji«.

Občinski odbor RK Celje

ORKESTER RTV V CELJU

Delavska univerza v Celju je skupaj z občinskim svetom zveze kulturno prosvetnih organizacij pripravila v soboto, 12. marca ob 17. in ob 20. uri koncert velikega plesnega orkestra RTV Ljubljana pod vodstvom Jožeta Privška. Solisti: Marjana Deržaj, Berta Ambrož, Elda Viler in Nino Robič. Vstopnic je še dovolj.

ŽEBLJICA

Slovenci smo baje krompirjevi, zato ni nič čudno, če smo tudi alergični na krompir. Kaže, da v Celju

krompir ne prodajajo samo na trgu in v zelenjarnah, ampak ga je imelo v prodaji tudi kinopodjetje. »En krompir, dva krompirja«, ki ju je nekdo prinesel najbrž iz kleti v reklamno vitrino Uniona, si-

cer res ne pomenita dosti za množice kino obiskovalcev. Toda kdo v času kulturnega blagostanja uživa surov krompir? Ni mogel prevajalsko kuharski mojster narediti vsaj krompir v oblicah? (oh)

Ivan Cokan zapušča vodstvo ObSS Celje

12 USPEŠNIH LET

Ceprav trenutno še opravlja dolžnosti podpredsednika občinskega sindikalnega sveta v Celju, pa se je Ivan Cokan na zadnjem občnem zboru poslovil od vodstva sindikalne organizacije. Potem, ko je bil dolga leta tajnik okrajnega sindikalnega sveta, je dal časa zelo uspešno opravljal dolžnosti predsednika občinskega sindikalnega sveta v Celju. V tem času je sindikalna organizacija doživela veliko vsebinsko obogatitev, opravila vrsto odgovornih dolžnosti v gospodarskem in družbenem življenju, doživela nekatere organizacijske spremembe in zabeležila nešteto velikih uspehov. Delež tovariša Cokana v tej kroniki dolgoletnega dela je prav gotovo tolikšen, da bo vplival na prihodnje obdobje. Zakaj prizadevnost in težnje po odkriti in poštenih besedi ter družbeno koristnih dejanjih, ki so

tovarišu Cokanu tako lastne, so prav gotovo tudi orientacija sindikalne organizacije pri reševanju številnih odgovornih nalog, ki ji jih bo naložil čas. In prav gotovo so to iste lastnosti, zaradi katerih je tovariš Cokan tako močno priljubljen in uživa veljavo tako med tovariši, s katerimi se srečuje pri svojem družbeno političnem delu, kot med neposrednimi proizvajalci, ki so zmeraj prav vrednotili njegove odkrite misli in tehtna stališča.

Ceprav je pisana beseda malo za dvajset let uspešnega vodenja sindikalne organizacije in za veliko daljše aktivno družbeno delo, naj vendarle velja kot zahvala za vso požrtvovalnost tovariša Cokana. Hkrati pa naj bo to tudi iskren

na želja, da bi se na novem delovnem mestu dobro poču-

til in tudi tam uveljavil svoja poštena in napredna stališča.

NOVI PREDSEDNIK OBSS CELJE Berne Strmčnik

Veliko je ljudi, ki ga že poznajo in so vedno znova veseli vsakega srečanja z njim, saj je vedno poln dobre volje, nasmejan in pripravljen z razumevanjem prislusniti še tako težavnim tegobam.

Rekli bi, prava gornjesavinjska korenina, rojen v Lučah, je leta 1954 diplomiral na celjskem učiteljskem. Učiteljeval je v Sošanju in Lučah in bil upravitelj osnovne šole Konjski vrh. V tem času je postal tudi član občinskega komiteja ZK v Mozirju. Njegova družbeno-politična dejavnost se je začela sicer že dosti prej.

Njegovo delo je bilo dosledno in kvalitetno, zato je že leta 1961 postal poklicni sekretar ideološke komisije OK ZKS Celje. Tudi v tem obdobju je bilo njegovo delo zaznavno, kar je bilo občutno v vsem območju nekdanjega celjskega okraja, a sam je spoznaval vse bolj, kako zahtevna je vloga družbeno-političnega delovanja in zaradi tega se je odločil za študij na VSPV v Ljubljani, kjer je lani decembra diplomiral.

Že julija lani se je zaposlil kot sekretar za družbeno-ekonomsko in politično vpraša-

nja pri ObK ZKS Celje, zda j pa ga je plenum občinskega sveta Zveze sindikatov izbral za novega predsednika.

V imenu vseh članov Zveze sindikatov celjske občine čestitamo novoizvoljenemu predsedniku in pričakujemo, da bo izpolnil pričakovanja in zaupanje volivcev.

DOGODEK V
MESTU CELJU

NEKVALIFICIRANO STRIŽENJE

V nedeljo je Celje obiskala skupina dolgočascev, grivarjev (domače, baje matiborske proizvodnje), ki so si pač pustili rasti lase iz takšnih ali drugačnih nagibov, morda celo zato, da bi zatajili svojo moškost in dokazali, da lahko tudi na glavi močnejšega spola zraste konkurenčna ženska frizura.

Ko so obhodili nekatere celjske lokale in ulice, so se dolgolasi mladeniči namenili na mladinski ples. S svojo prisotnostjo so seveda vzbudili splošno pozornost. Toda zanimanje zanje bi verjetno hitro splahnelo, če ne bi nekateri nadobudni, »bolje« vzgojeni celjski mladeniči prihod dolgočascev izkoristili za zabavo posebne vrste. Začelo se je s tem, da je eden izmed njih zaprosil nekega grivarja za ples. Potem se je porodila, če se ne motimo, že v Ljubljani preizkušena misel: dajmo jih ostrčiti!

Ne kaže govoriti o tem, kaj vsakomur zagotavlja naša Ustava, niti o tem, kdo je razen kvalificiranih frizerjev še poklican frizirati grivarje. Bolj zanimivo je, zakaj nekdo izmed celjskih mladincev nosi s seboj na ples ali drugam škarje?

Poraja se vprašanje: ali ni to striženje, razbijanje inventarja v mladinskem klubu, pisanje po zidovih na straniščih, trganje lepakov, izpadi po ulicah, napadi samotnih sprehajalk in če hočete, metanje kozarcev po lokalih, vznemirjanje plesalcev in pretepanje (zadnji pretep na akademski ravno odpade!), ali niso vsa ta početja odraz dosti težjega primitivizma, objestnosti in slabe vzgoje, kot pa nošnja dolgih las.

Frizersko navdahnjeni »zaščitniki« navidezne čednosti naj bi zato najprej sfrizirali svojo lastno moralno, a seveda — z drugačnimi pripomočki! Morda jim v tem primeru ne bi bilo treba samozadovoljno malomeščansko javnost, tako željno drobnih »užitkov«, prepričevati sicer o obrtniški spretnosti, a pomanjkanju slehernega dostojanstva. j. s. — dhr

TONE IVANIČ

naj živeli samo od moralnih priznanj...« Sedela sva vsak na enem koncu mize in razpravljala. Tone je že, kar ga poznam, vse stvari reševal in se jih loteval resno. Od takrat, ko sva žulila iste šolske klopi, pa do danes, ko že nekaj let ugotavlja, če je enkrat ena vedno in povsod le ena. Tone je gospodarstvenik, diplomiran ekonomist.

»Se spominjaš, kako neurni smo živeli v prepričanju, da bomo tisto nabitost teorijo iz šole v celoti uveljavili v praksi. Nesmisel se je boriti za vsako ceno. Meni pomeni več, da pošten človek ostane pošten kjersibodi — samo da ostane pošten. Zame ni najvažnejše, da nekaj izdelam, najceneje izdelam. Vprašanje je, če je ta izdelek v primerj z drugimi stvarmi res najpotrebnejši in ali je treba vse staro zavreči.

Nam mladim, mladini na sploh očitajo, da nismo borbene, da smo nezainteresirani in tako naprej. Kakšno krivico delajo mladim. Človek je produkt okolja. Torej, če bi naj bili takšni, smo takšni zaradi okolja, v katerem smo živeli in živimo. Poglej banalen primer: mladega vola uči voziti star vol; scene se uči lajati od psa. Tako je to. Mi mladi rabimo okvir, mentorje, ki bi ga naj dali starejši. Če pa mnogi starejši ne vedo, kaj hočejo, kako naj potem vedo mladi. Ali je res progres v nakupu avtomobila, televizorja, vikenda? Miselnost in duševni razvoj človeka in kulturne vrline pa bi naj ostale ob strani?»

Tone je nekoč po mnogih dneh izračunal, da bi lahko delavci nekega izdelka več proizvajali in pri tem več zaslužili. Dokazoval je, da je enkrat ena — ena. Po nekaj mesecih so delavci zbrali sredstva, nji-

hov predstavnik mu je pri- nesel nagrado. »Sprejmite to skromno priznanje, ki smo ga zbrali mi delavci za vaš trud.« Odklonil je, ostala pa je vrednost in priznanje. Danes tisti oddelek proizvaja skoraj enkrat toliko... »Težko je usklajevati nazore,« pravi Tone. Merila in vrednote nja tvojega dela so različna, subjektivna. Zelo subjektivna za to, ker imamo nasilne titule, ki niso strokovnjaki, še več je pa takšnih, ki nimajo titula, pa so strokovnjaki... Od vseh teh faktorjev je odvisen proizvod in vrednost tvojega dela. Niti mlad človek ne bi smel biti nestrpen, ideje ne zmagujejo čez noč, pa čeprav so še tako zdrave. Ta odstopanja pa so davek, nujen davek vsakega napredka. NANI

PISMA

NEPRAVILNO TOČKOVANJE

Te dni prejemajo stanovanjci v tako imenovanih »monta-blokih« na Otoku v Celju odločbe o odmeri novih najemnin, ki jih je izračunalo celjsko stanovanjsko podjetje na podlagi nedavnega točkovanja. V pravilnem poduku je zapisano, da zoper odločbo ni pritožbe. Kljub temu pa se prizadeji stanovanjci javno pritožujejo zoper odločbo, ki temelji na nepravilnem točkovanju. Zakaj? Predvsem zato, ker so bila pri točkovanju stanovanj v montažnih blokih enako vrednotena kot tista v klasičnih zgradbah. To pa je nepravilno iz različnih vzrokov: kvadratni meter gradbene površine je v montažnih blokih vsaj za 40 tisoč starih dinarjev cenejši kot v klasičnih, obe fasadni steni sta zgrajeni iz lesenitnih oziroma pločevinastih plošč, medtem ko je vmesni prostor z izolirno stekleno volno. Ostala fasadna površina pa je zasteklena. Na teh fasadnih ploščah se mnogi pritrjujejo vijaki, vsled česar pločevina odstopa, na stikališčih pa nastajajo špranje, ki skozi nje zamaka in piha. Ponekod v pritličnih stanovanjih so se v stekleni volni zaplodile miši, ki prežirajo notranje lesenitne stene in vdirajo v stanovanja. Obstaja nevarnost, da se bo mišja zalega razširila tudi v gornja nadstropja, saj so tako zgrajene fasadne plošče zanje idealna zatočišča in prebiva-

lišča. Poleg tega so nepravilnosti tudi na nekaterih oknih, ki se zaradi prevelikih dimenzij zvišajo in krivijo in jih je zaradi tega težko zapirati. Stanovanja v montažnih blokih se v poletnih mesecih spremenijo v pravcate peči, ker se s pločevino obložene in do polovice zasteklene fasadne stene tako segrejejo, da kaže termometer včasih tudi po 35 do 40 stopinj Celzija. V tako razgretih stanovanjih ni moč niti delati, niti spati.

To pa so samo nekatera dejstva, ki potrjujejo, da je bilo točkovanje v montažnih blokih krivično, saj je absurdno misliti, da so taka stanovanja enakovredna tistim, ki jih gradijo na klasični način. Zato bi bilo nujno ta stanovanja ponovno točkovati in upoštevati vsa dejstva, ki ločijo kvaliteto stanovanj v montažnih blokih od onih v klasičnih zgradbah.

Prizadeti stanovanjci

NI VSE ZLATO, KAR SE SVETI, TODA NEKOČ JE BIL

Tako približno se pričnejo skrajšati vse pravljice in vedno čaka, kakšen bo konec, žalosten ali vesel.

Ne mislim se spuščati v pravljice, niti v neko revolucionarno borbo, kajti tega je za nekatera že preveč, toda rad bi povedal nekaterim da se včasih še spominjam daleč nazaj in se vprašam, ali je bilo nekoč res tako? Takrat, ko so mladi ljudje rasli ob trdem bajterskem in delavskem kruhu, ko so študentje prezebali lačni na trdih klopih po parkih in železniških postajah. Spominjam se časov, ko smo imeli

opravka z razrednim strankarskim bojem vseh barv, pa vendar so se baje tudi takrat shajali mladi ljudje na sestanke, ki so jih vodili zelo napredni delavski voditelji, komunisti in skorejci in še celo ilegalno. Tudi mnogo so napravili, toda s srcem in globoko idejno zavestjo ter vero v jutrišnji dan, vse to brez materialnih sredstev. Vem celo to, da so tamladi ljudje predali in tako vzgojeni in s čutom odgovornosti za našo veliko stvar, šli skozi krvava leta revolucije (kar iz srca privoščim današnjim, da jim ne bi bilo potrebno napraviti nikdar več). Seveda, to je že zelo daleč za nekatera, toda s polno vero in srcem so prenašali tegobe in napore, padali so ti mladi ljudje in tudi takrat so hodili na vzgojno politične sestanke, celo ostre so bile kazni za izostanke, da ne govorim o tem, kakšen je bil takrat medsebojni odnos in skrb za tovariša, in kako je bilo, če je nekdo zatajil svojim tovarišem celo kos kruha. Mnogo je še teh mladih ljudi na kraju vsega le ostalo živih in so nadaljevali svoje revolucionarno delo. Zato se čudim piscem, ki smatrajo, da smo premalo resni, morda celo neuki oziroma premalo sposobni, da bi došli in spoznali »celovitost« našega družbenega dogajanja in kaj je naša družbena nadgradnja in kje je naš končni cilj pri oblikovanju naše socialistične družbe.

Vem, da so takrat ti mladi ljudje zamenjali orožje za lopato in pristopili k obnovi porušene domovine. Bili so takrat tudi »konstruktivni« sestanki, ki so pomenili delo za vse, pa tudi

uspeh za vse, za vsako akcijo kakršnekoli vrste, toda brez prebite pare v žepu, pač pa je bilo nekaj drugega — veliko idejne zavesti. Seveda bom dobil takoj udarec pod rebra, češ kateri norec bi pa danes delal zastoj in to po 20. letih svobode? Ne, nikakor ne mislim tega, to bi bil nesmisel, saj moramo delati za vsakdanje življenje. Mene boli le to, da je splahnela tista velika ljubezen in predanost naši stvari in da je vse preveč fraziranja, pa premalo »konstruktivnega« dela. Bili so časi, ko so naši mladi ljudje šli na delovne akcije, danes pa iščemo vse mogoče vzroke, zakaj ni več tako, četudi imamo včasih še preveč sredstev, da niti zanje ne vemo, kam gredo in zgodi se, da odborniki nimajo pravice vprašati, kje so porabljeni dinarji, ki jih pa ni bilo malo.

Po mnenju piscev postajamo seveda le nekateri danes neresni, smo že kar v napoti, nismo na liniji, smo pač prepočasni, čeprav verjetno še kolikor toliko pošteni in predani, preveč »aktivistični«, mislimo le, kako je bilo nekoč, ko je čas bežal bolj počasi, ko smo tudi mislili bolj počasi, ni bilo »konstruktivnih kritik« vsaj tako ostrih ne, in tudi dela ni bilo toliko. Takratni sistem je pač baziral na aktivizmu, danes pa aktivistov ne rabimo, pač pa le ljudi resnično ljube, ljudi, ki znajo ob vsakem času naliti čistega vina, saj danes to gre, ko nimamo več razredne borbe, vsi delamo le za en cilj, ki upam, da nam je vsem jasen (so pa še izjeme), morda nekaj stare reakcije, (ki pa ni nevarna), vseeno pa po trditvah piscev ni vsem jasno, da le nekateri zamegljuje-

jo resnico in ustvarjajo svoj občutek zadovoljstva. To pa so »aktivisti«.

Ne mislim dalje voditi politične borbe, tudi odgovarjal ne bom več, ker je pred nami preveč bolj važnega družbeno-ekonomskega in političnega dela, toda potrkal bi na srce štaba, kajti danes odgovarjam vsem, ker vidim, da se nekdo brani kot pravimo z »maso«, drugi s »kasos«, no, in nekdo ostane zvest sebi in tistim, ki so v večini. Mislim, da je razgovor le del neke pobude in da ni tako plitek, pač pa bo prav, če bo v bodoče več iskrenosti in zaupanja v vsakega posameznika, manj izogibanja resničnim dejstvom, občutek zadovoljstva. To so pa »aktivistični sestanki«, ki bo vnesel ponovno v delo obilico volje, več čuta odgovornosti, moralno in politično zavest, kot je bila nekdanj, sem prepričan, da bo tudi uspeh dela na vsej fronti drugačen, vse to pa z željo, da bi bilo našim prav najmlajšim »nekoč« še lepše v tej naši domovini.

S tem sem hotel reči samo to, naj si sekretariat Obk ZMS — Celje ne dela utvar, kako veliko je storil in kako je povsem na liniji in na tekočem, in naj ne podcenjuje nekdanjega (aktivističnega dela), ki je seveda zanj preživel, toda zatrjujem, da je bilo takratno delo (lahko je tudi danes) ozko povezano z maso, kot temu pravimo, pa naj bo po katerikoli liniji našega dela; danes pa ne vem, če je vse tako, mislim, da precej tega manjka, da bi bili »masoviki«, kot je temu rekel tudi veliki Lenin.

Ivo

Z OBČNEGA ZBORA OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA V CELJU

ODGOVORNOST na prvo mesto

Sicer je treba ugotoviti, da je obračun dela sindikalne organizacije v celjski občini lepo uspel in pokazal, da je sindikat čedalje bolj pomemben in aktivni činitelj na vseh področjih družbene in gospodarske dejavnosti. Spričo tega ni naključje, da so na zboru dobro osvetlili položaj sindikalne organizacije v družbenem razvoju. Toda tu ne gre samo za preučevanje vprašanj in problemov, v enaki meri se pojavlja zahteva, da se bo moral zlasti sindikat zavzemati za dosledno izvajanje vseh sprejetih sklepov in načel, da bo moral ta vprašanja obravnavati na ustrezni strokovni ravni.

Pomemben delež k uspelemu obračunu dela je dala tudi razprava, tako tista na sejah članov komisij kot tudi na zboru samem. Tako je tovariš Miklavc osvetlil nekatera vprašanja investicijske politike ter amortizacije. Ugotovil je, da amortizacija še ni pravi regulator za modernizacijo proizvodnje. Razen tega je kritiziral sprejemanje prevelike-

ga števila najrazličnejših predpisov, ki si po vrhu vsega po navadi še nasprotujejo.

Zanimiva je bila tudi razprava tovariša Arnuša, ki je osvetlil položaj gradbenih podjetij, pa tudi standard gradbenih delavcev. Pri tem je obsodil primere, ko nastopajo nekatera gradbena podjetja na licitacijah za prevzem del tudi s takšnimi cenami, v katerih niso zagotovljena sredstva za formiranje skladov, kaj šele za zboljšanje življenjskih in delovnih pogojev delavcev. Takšna politika vodi k obubožanju ne samo panoge kot celote, marveč tudi prizadetih kolektivov.

O reformnih ukrepih in družbenih odnosih je v razpravi govoril Strmčnik, ki je opozoril na uveljavitev individualne odgovornosti, na nujnost, da sleherni človek, pa naj bo na katerem koli delovnem mestu, kakšne so njegove naloge in dolžnosti. O problemih rekreacije je govoril Lojze Trstenjak. Zavzel se je za čim prejšnjo zgraditev rekrea-

cijskih centrov kot so Celjska koča Svetina, Golovec in drugi, nadalje za pospešeno gradnjo športnih objektov in za organizirano popoldnevno, dnevno ali letno rekreacijo.

Udeleženci občnega zbora občinskega sindikalnega sveta v Celju so izvolili tudi 33 kandidatov v novi plenum. Zanimiva je ugotovitev, da je med njimi kar 27 takšnih, ki so prvič prišli v ta organ.

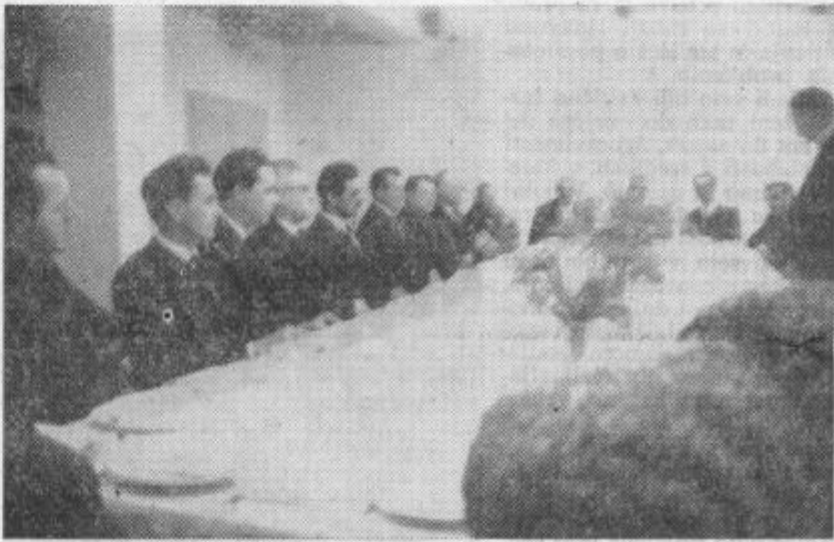
Takoj po zboru so se sestali novizvoljeni člani plenuma ter izvolili devetčlansko predsedstvo. Vtem ko so za predsednika izbrali Bernarda Strmčnika, je podpredsedniško mesto zadržal dosedanji predsednik, Ivan Cokan, tajniško pa Vili Skrt.

Popravek

V osmi številki CT, dne 25. 2. 1966, smo objavili prirejeno razpravo poslanke Magde Kočar pod naslovom »Previsok prispevek«. V stavek sta se vrnila dve tipkovni napaki in nekaj tiskarskih.

V prvem stolpcu, tretji odstavek bi moralo pisati »v bonitetnih razredih« (in ne predelih); v zadnjem odstavku tega stolpca bi morali biti letnici 1964/65 (ne 1963/64); v srednjem stolpcu v drugem odstavku je pravilno »bi morale povečati sodelovanje s kmeti« (ne: bi morale sodelovati s kmeti); ob koncu tega stolpca je pravilno: »družno mehanizacija« (ne: dobro mehanizacija); v zadnjem stolpcu je pravilno: »saj je bila možnost kapitalizacije odpravljen« (ne: saj bi bila možnost kapitalizacije odpravljen); in ob koncu sestavka: s tem pa bodo ostali člani skupnega gospodinjstva, ki niso člani njegove družine, brez zdravstvenega varstva (ne: s tem pa bodo ostali člani njegove družine brez zdravstvenega varstva).

Bralcem in tovarišicam Kočarjevi se za ne-ljubje napake opravičujemo in upamo, da smo s popravkom vsaj delno popravili škodo, ki so jo zakrivila napake.

Minulo sredo je predsednik žalske občinske skupščine JOŽE ROZMAN izročil visoka odlikovanja večjemu številu občanov s področja žalske občine, ki jih je odlikoval predsednik republike TITO za 20-letno uspešno delo pri izgrajevanju družbeno-političnega in kulturnega življenja v komuni.

Z Redom dela z zlatim vencem so bili odlikovani: TONE DELAK, nekdanji predsednik občinske skupščine, DRAGO MARKOVIČ, dolgoletni tajnik občinske skupščine, JOŽE ROZMAN, sedanji predsednik občinske skupščine, ing. JANKO PETRIČEK, z inštituta za hmeljarstvo v Zalcu.

Z Redom bratstva in enotnosti s srebrnim vencem je bil odlikovan VIKTOR SOSTER — DOBROVELJSKI MIHA, znan borec.

Z Redom zasluge za narod s srebrno zvezdo je bil odlikovan ing. MILOVAN ZIDAR, direktor žalskega kmetijskega kombinata.

Red dela s srebrnim vencem so prejeli: EMIL JUG, direktor Tekstilne tovarne v Preboldu; ing. ZVONE PELIKAN, direktor Inštituta za hmeljarstvo Zalec; ANTON PRIVOSNIK, vodja splošnega sektorja v Savinjskem magazinu; MARTIN ZAKONSEK, delovodja pri cestno-komunalnem podjetju v Zalcu; SREČKO KURET, obratovodja v liboški Keramični industriji; ALOJZ KOTAR, obratovodja liboškega obrata žalske Montane; ALOJZ SELAN, direktor delavske univerze v Zalcu; META RAINER, upokojena predmetna učiteljica; ANTON JURAK, kmetovalec iz Griž; FERDO KOLSEK iz Podgorja pri Braslovcah in JURIJ POLUTNIK, upokojenec iz Braslovca.

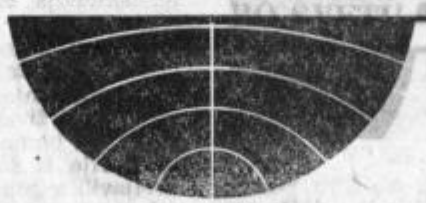
Z medaljo Zasluge za narod so bili odlikovani: JOŽICA DIMEC, upraviteljica osnovne šole na Vranskem; ANDREJ GORSEK, kmetijski tehnik in HENRIH ZOLNIR, kmetovalec iz Trnave.

Medaljo dela so prejeli: FRANC GROBELNIK, doma iz V. Pirešice, delovodja liboške keramične industrije — obrat Ložnica; JANKO VIZOVIŠEK, kmetovalec iz Gotovelj; MIRKO MACEK in MIRKO CANJKO, uslužbenca Savinjskega magazina ter LUDVIK KUKOVEC, doma iz Griž, rudarski tehnik zaposlen v žalski Montani.

Posnetek prikazuje predsednika žalske občinske skupščine JOŽETA ROZMANA, ko čestita odlikovancem.

Foto: J. Sever

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

V Indoneziji so ohranili sistem močne roke in vsakršen nemir takoj zadušijo z orožjem. Milosti ne poznajo in to se je izkazalo tudi pri sojenju vodji uporniškega gibanja podpolkovniku Untungu, ki so ga obsodili pred vojaškim sodiščem na smrt in mu onemogočili, da bi se proti obsodbi lahko še kamorkoli pritožil. Kljub vsej tej ostrini pa

si izjave nekaterih vidnih osebnosti zelo pogosto nasprotujejo in celo Sukarno ni najbolj dosleden. Videz je, da uporniško gibanje traja v neki obliki hladne politične borbe, ki jo skušajo skriti za nesporazumi med posameznimi rodovi vojske.

Kwame Nkrumah, ki nekako ponavlja usodo angleškega kralja Riharda Levjestrnega, je dobil zatočišče v Gvineji in postal njen predsednik, v premieru Seku Tureja je našel doslednega somišljenika, kako pa sta se dogovorila s predsednikom republike Mali Modibo Keitom, še ni jasno. Vendar poudarja Seku Ture, da bo proti vojaški diktaturi v Gani potrebna razgibati sindikate, ki pomenijo resnično jedro demokracije.

Avstrijci so si sami pripravili presenečenje ob zadnjih volitvah, ko je avstrijska ljudska stranka prvič po letu 1945 dobila absolutno večino. S tem si je pridobila možnost, da sestavi samostojno vlado, a se bo zelo verjetno tej možnosti odpovedala, ker je dosedanja koalicija s socialisti zelo uveljavljena. Kljub temu pa lahko pričakujemo, da bodo ostali nekateri socialistični politiki izven uradnega položaja. Avstrijci so radovedni, predvsem pa bo o vsem odločilo uresničevanje predvolilnih obljub. Zares je tudi to, da bo sedanje obdobje za ljudsko stranko takorekoč preskusno, kajti če v tem obdobju ne bo pokazala, kaj zmore, si je zapravila svoj ugled v korist socialistov.

ZABELEŽENO ZA VAS

DAN CVELTILČARN

Dragi bralci!

Osmi marec je dan cvetličarn. Je priložnost, ko na trgu sveže in plastične flore zacveti zakon ponudbe in povpraševanja. Ta zakon zelo dobro poznamo, ker ga zelo dobro čutimo — v denarnicah in žepih. Stvar seveda ni v tem, da bi človek ob pravzaprav tako redkem prazniku naših žena pri nakupu cvetja kakorkoli škrtaril (z izjemami pač, kjer denarja ni), stvar je v tem, da se tega dejstva naše cvetličarne zelo dobro zavedajo in ga — vsaj po malem — izkoriščajo. Brez narodno zabavne folklorne z baletnimi vloži seveda ne gre. Recimo takole:

— Dekle, da mi rož rdečih...
— Rožmarina tudi vmes? (Ko ga pa nimamo).
— Nagelj, ki tamle v izložbi

stoji (sedmega dinar in pol, a osmega dinarje tri — nove!).

Ali pa:

— Tukaj v kotu sama zase ena čudna roža rase (stane kake jurje štiri...).

In tako dalje. Veliko je napevov, ki bi jih lahko zapeli v tri ali štiricetrinskim taktu, v čast osmega marca — dneva cvetličarn in cvetličnega zakona ponudbe in povpraševanja. Lahko bi med tone vpletli tudi poltone z najrazličnejšimi medklci, kot na primer: živel denar — stari in novi dinar! Dol z oderuštvo!

Ce bi cvele kupovalci pogostejše, je zelo verjetno, da cvetličarnam ne bi bilo treba iskati nadomestila za slab promet med letom ob enem samem — njihovem in našim dnevu. Ne vem, če mislijo tudi cvetličarne tako, a navsezadnje je že res, da morajo od nečesa živeti. Naj torej cvetijo njihove cene. Sicer pa — venite rožce moje.

Vaš Kozorog

Slabše razvita področja

Iz intervjuja inženirja Andreja Marince šmarskemu radiu

Poslanec republiškega zbora SR Slovenije, inženir Andrej Marinc, je v radiu DLT Šmarje pri Jelšah odgovoril na več vprašanj poslušalcev. Eno bistvenih vprašanj, kako čim bolj enakomerno razvijati gospodarstvo v naši republiki, so tovariši Marincu zastavili predstavniki kmetijske zadruge Šmarje pri Jelšah. Vprašali so ga tudi, če imamo v Sloveniji sklad za manj razvita področja. Potem, ko je inženir Andrej Marinc razložil, kako smo v naši državi uravnavali razvoj nerazvitih in razvitih republik, je dejal:

Čeprav je nekaj let po vojni obstajala oblika pomoči manj razvitim krajem v Sloveniji, že nekaj let takšnega sklada ni več. Zakaj smo se odločili v Sloveniji za to? Na to vprašanje bi rad odgovoril bolj temeljito.

Vprašanje KZ Šmarje namreč ni osamljeno. Sprožajo ga večkrat v javnosti. Tudi meni so ga zastavili na volilnem sestanku v Rogatcu in še ob drugih priložnostih. Zato bo morda moj odgovor nekoliko daljši, ker terja vprašanje bolj celovit odgovor, saj posega v nekatera bistvena načela našega razvoja. Predvsem bi se pa rad izognil poenostavljeni razlagi, ki bi mogla povzročiti deljena mišljenja.

Ce gledamo danes Slovenijo kot gospodarsko in nacionalno skupnost, potem moramo reči, da je Slovenija zelo majhna. Njena področja so gosto prepletena z železnicami in cestami (na žalost še ne povsod z dobrimi cestami). Torej kljub določenim slabostim, je Slovenija dobro povezana, kar nedvomno vpliva na gospodarski razvoj. Nadalje je potrebno povedati, da so manj razvita področja v Sloveniji majhna po svojem obsegu (nasprotno pa so nerazvite pokrajine v posameznih republikah zelo velike. Samo Kosmet šteje danes 1.300.000 prebivalcev).

Drugo, kar je značilno, je, da imamo širom Slovenije centre — kot zarišča za nadaljnji razvoj. Taki centri, na katere so navezava širša področja, so na primer v naši neposredni bližini Celje, Konjice, Sentjur, Maribor, Ptuj, — v šmarski občini pa v gospodarskem smislu Rogaška Slatina. Na vse te kraje gravitira določena okolica itd.

Ali je ob takem stanju smotno razvijati osnovo za industrijo kjerkoli, v vsaki občini, v vsakem kraju? Verjetno ne! To smo delali v preteklosti, ko smo mislili, da mora v vsaki vasi stati tovarna. Da morajo vsi ljudje, ki se želijo zaposliti, dobiti zaposlitev doma ipd. V tistem času so nastale mnoge »politične« tovarne, s katerimi imamo težave, ker ni pogojev za njihov razvoj. Zlasti po reformi ni možnosti za tak razvoj, ker je taka pomoč tudi slaba in je pogosto določeno kraju v večjo škodo kot korist. Nadalje, povsod v svetu živijo ljudje bolj v mestu kot pri nas. Takšno raztreseno naseljevanje je drago in uničuje koristne površine za kmetijsko proizvodnjo. Prepričamo se z nekaterimi podatki! V razvitih deželah na zahodu živi vsak peti do šesti državljani v mestu, v Avstriji vsak četrti državljani na Dunaju itd.

Ce tako poudarjamo potrebo po čim bolj smotnem nalaaganju sredstev, potem moramo to upoštevati zlasti zdaj po reformi. To pa nikakor ne pomeni, da tudi v manj razvitih področjih v Sloveniji ni pogojev za razvoj industrije. Vendar moramo biti realni in upoštevati, da sredstva za takšna vlaganja niso več pri občini ali republiki. Prav z gospodarsko reformo se stvari razvijajo tako, da ostanejo sredstva za

investicije vse bolj tistim organizacijam, ki jih ustvarjajo in tako z njimi upravlja vse manj »država«. Kam in v kakšne namene naj se sredstva vlagajo, odločajo vedno bolj samostojno podjetja skupno z bankami. Vsi skupaj smo prepričani, da bodo delovne organizacije bolj smotno gospodarile s sredstvi, ki jih same ustvarjajo. To pa je pravzaprav ena izmed najbolj bistvenih sprememb v našem gospodarskem sistemu.

Se nekaj moram povedati, da bom lahko utemeljil trditve, ki sem jo malo prej povedal, češ da ob takem sistemu ni rečeno, da tudi manj razviti kraji ne bi bili zanimivi za različna gospodarska vlaganja. Z reformo želimo namreč doseči več pomembnih stvari za naš nadaljnji razvoj, predvsem pa to, da bi bila naša nadaljnja vlaganja v gospodarstvo čim bolj premišljena in da jih bomo naložili v tiste dejavnosti, ki nam zagotavljajo čim večji dohodek, ponavljam, čim večji dohodek!

Seveda je to mogoče izvesti samo v primeru, če bo gospodarstvo čim bolj stabilno, to je, če bomo imeli bolj uravnan cene, če bomo potrošili le toliko, kolikor smo prigrisporili, to pa pomeni, če bo naš dinar obdržal svojo resnično vrednost, ne pa da bo na vrednosti izgubil kot je bil to primer v preteklih letih. Zato v podjetjih ne bomo smeli gledati samo na to, da prihranjeni denar čimprej porabimo, ali da ga uporabimo samo za vlaganje v »svoje«, naše podjetje. Vsak prosti dinar bo moral v banko, da se tam obrestuje, da se preko banke, s katerimi morajo upravljati delovne organizacije, in ne oblast, pretaka tja, kjer bo najbolj učinkovito naložen, kjer se bo najbolj obrestoval. In če bomo tako gospodarili (podjetja skupno z bankami oziroma podjetja preko bank), potem ni razlogov, da takšna poslovna sredstva ne bi našla pot tudi na manj razvita področja. Vendar samo ob pogoju, da imajo takšna vlaganja opravičilo — in to gospodarsko, pred vlaganji neke druge. Če bi se denar svobodno in prosto pretakal v gospodarstvu in bankah, potem bi že samo dejstvo, da razpolagajo manj razviti kraji z delovno silo, narekovalo, da se tam gradi morda industrija, ki zahteva živo delo, ali da se razvijejo druge dejavnosti, za katere obstajajo tam naravni pogoji (primer turizma in zlasti kmetijstva).

No, ne bi bilo prav, če bi si delali utvare, da bo tak sistem pri nas takoj zaživel, toda vztrajno in zlagoma se moramo razvijati v tem smislu. Nedvomno bi zato bilo narobe, če bi trdili, da ljudje ne bodo odhajali iz šmarsko-kozijskega področja ter se naseljevali v mestih, saj je to naraven pojav povsod v svetu. Sicer pa ima tudi šmarsko področje svoj gospodarski center, ki ima pogoje, da se bolj uspešno razvija in nudi možnost zaposlovanja mnogim občanom šmarske komune. Rogaška Slatina s turizmom in steklarstvom ugodno napreduje in zaposluje ljudi iz širše okolice rogaško-slatenskega in obsojalskega predela.

Zena varilka v radiatorskem oddelku EMO

98 MILIJONOV ND ZA MODERNIZACIJO RUDNIKA VELENJE

Škale spet aktivna jama

VELIK POUĐAREK ZNANSTVENO-RAZISKOVALNIM DELOM

Jugoslovanska investicijska banka in republiška gospodarska banka v Ljubljani sta odobrili rudniku lignita Velenje 98 milijonov ND kredita, s katerim nameravajo do leta 1970 modernizirati in rekonstruirati v veliki meri rudniške naprave. V teh investicijah je začetno tudi ponovno odpiranje leta 1955 opuščene jame Škale.

Dušan Pipuš, je povedal, da so strokovnjaki ugotovili v opuščeni jami okoli 40 milijonov ton lignita, ki lahko zagotovijo reden kop za naslednjih trideset let. Skladno z velikimi načrti za razvoj termoelektrarne Soštanj predvidevajo iz škalske jame avtomatičen transporter lignita do elektrarne, ki bo letno prenesel iz jame v skladišča elektrarne okoli 2,3 milijona ton premoga.

Delavski svet kolektiva je pred nedavnim sprejel načrt o razdelitvi celotnega kredita. Za gradbeno dela v jami bodo porabili 4,32 milijonov ND, za rudarske gradnje 31,3 milijona ND, a ostalih 62 milijonov ND bodo uporabili za nakup opreme in za znanstveno-raziskovalno delo (zanj so določili 9,5 milijonov ND).

Z načrtom za modernizacijo proizvodnje predvidevajo nakup sodobne tehnične opreme, predvsem polavtomatskih rudarskih kombajnov, ki bodo omejili fizičen napor rudarjev do najmanjše možnosti, hkrati pa bodo povečali proizvodnjo za kakšnih 60 odstotkov. Poleg tega imajo v načrtu, da bodo zdajšnje klasične podpornike v jamah in predorih zamenjali z novimi — hidravličnimi —, ki imajo to prednost, da so premični in zagotavljajo nepri- merno večjo varnost.

V rudniku so izračunali, da bodo vse te spremembe v modernizaciji proizvodnje omogočile povečanje proizvodnje od zdajšnjih 3,3 milijona ton na več kot štiri in pol milijona ton premoga letno. Skladno s

tem povečanjem produktivnosti lahko v letu 1970 pričakujejo rudarji tudi povečanje osebnih dokodkov od zdajšnjih 900 ND v povprečju na povprečje kakšnih 1500 ND mesečno.

OBRT V ŠMARSKI OBČINI

Primanjkuje električarjev in avtomehaničkov

V letu 1965 je v šmarski občini znatno poraslo število zasebnih obrtnikov, kar gre predvsem na račun novih predpisov, uveljavljenih v tem letu. Čeprav obrt s tem še ni dosegla nivo, ki ga terja njena vloga v gospodarstvu, pa se je stanje bistveno zboljšalo.

Bistvena slabost šmarskega obrtništva je, da kljub povečanju zasebnih obrtnikov, kapacitete obratnih strok ne krijejo dejanskih potreb potrošnikov. To še zlasti velja za popravila električnih aparatov in gospodinskih strojev. Čedalje večje potrebe po takih uslugah družbene obrtne delavnice ne zmorejo. V zasebnem sektorju pa je na tem področju le en obrtnik, ki pa se največ ukvarja z elektromehaniko za dvigala.

Podobno je stanje obrtnih storitev za potrebe kmečkega prebivalstva. Primanjkuje kolarjev in kovačev. Ker pa so posamezni obrtniki ugodno krajevno razvrščeni, le zadovoljujejo večino potreb.

Precej slabše je na področju mehanične, zlasti avtomehanične obrti. Dve družbeni delavnici ne moreta zadovoljiti naraščajočih potreb, posebno še v času glavne turistične

sezone. Edini zasebnik pa se je specializiral za mehaniko koles.

V zadnjem obdobju se je močno povečal interes zasebnikov za obrtne storitve živilske stroke. Dve zasebni pekarni in — do nedavnega — tri mesnice so ugodno vplivale na konkurenco pri prodaji kruha in mesa. Zaradi relativno visokih cen nekaterih artiklov v družbenih organizacijah občani z zadovoljstvom kupujejo meso v zasebnih mesnicah. Naj omenimo, da je kmetijska zadruga Šmarje ponovno pregovorila zasebnega mesarja v Kozjem, da je stopil v redno delovno razmerje pri zadrugi ter odglasil samostojno obrt. Zanimivo pa je, da sta cena in kvaliteta mesa v kozjanski mesnici ostali na taki ravni, kot jo je postavil zasebnik, čeprav v drugih mesnicah prodaja zadruga slabše in dražje meso.

KA

OD VSEPOVSOD

RADECE: Na občnem zboru »Svobode« so člani obračunali z lanskim delom in v poročilih ter razpravi ugotovili, da je bilo zelo plodno. Posebej pohvalno je bilo delo dramske skupine, ki je pripravila pet premier in z njimi 34 krat nastopila. Predstave si je ogledalo 32 tisoč gledalcev, poseben uspeh je doživel Gobčeva »Planinska roža«, ki so jo uprizorili trinajstkrat, gostovali pa so z njo tudi v Laškem ob prazniku piva in cvetja. Tudi mladinsko gledališče se uveljavlja, ki je že uprizorilo pravljico »Zaromila«, zdaj pa pripravljajo mladinsko opereto »Kresniček«. V novem odboru so z majhnimi spremembami ostali nekdanji člani, ob zaključku pa je zbor izrekel posebno priznanje Ivanu in sinu prof. Janezu Pescu za njuno prizadevno kulturno-prosvetno dejavnost.

POLZELA: Večidel vse občinske ceste na območju krajevnne skupnosti Polzela so te dni posuli z gramozom. Denar za gramoz je dala krajevna skupnost, kmetije pa so s tem dejanjem zadovoljni, saj se jim ne bo treba bati pomladnega deževja in blata.

MOZIRJE: Letošnje pustovanje v Mozirju je bilo v znamenju tradicije s karnevalom za odrasle in za mladino. V torek popoldne je bilo v trgu vse živo, ko so pustni godbeniki in ceremoniarji zganjali svoje burke, a med njimi povedali tudi precej pikarih na račun raznih napak. Tega dne so v Mozirju imeli tudi prvo mozirsko RTV oddajo, izdali so »Pustnega kurirja« in »kole-dar«, v sredo popoldne pa so svečano pokopali utrujenega pusta. Najbolj plemenita gesta pokojnega pusta je bila, da je v svojem testamentu zapustil okoli 20.000 starih dinarjev za obdaritev najbolj potrebnih ostarelih občanov.

SLOVENSKE KONJICE: V kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah so se pred dnevi sestali predstavniki kmetijskih zadrug in kombinatov precejšnjega dela Stajerske. Obravnavali so nekatera strokovna vprašanja in o nalogah kmetijskih organizacij v sedanjem obdobju. Dosti so razpravljali tudi o urejanju nasadov ribeza. Sestanek so se udeležili tudi predstavniki poslovnega združenja za kmetijstvo iz Celja.

VIRSTANJ: Krajevna skupnost Virštanj je obnovila živinske sejme. Sejmi bodo v Selah pri Filipu. Vsako leto bo devet sejmov, prvi pa bo letos 4. maja.

SENTJUR: Za otroško varstveno ustanovo v Sentjurju je bilo pred leti nad 70 interesentov. Dokončno pa se je prijaviło le 18 staršev. V Sentjurju menijo, da si občinska skupščina za tako majhno število otrok ne bo mogla privoščiti večjih denarnih izdatkov.

KRAMPI V ZABUKOVŠKIH RUDNIKIH SE DOLGO NE BODO UTIHNILI

Rudariti za vsako ceno?

Ceste, voda in premalo mehanizacije tep e kolektiv Montane

DVOJNO PLACEVANJE CEST IN OMEJITEV PREVOZA. ZABUKOVŠKI RUDNIKI SO ZNANI KOT »SUHI« RUDNIKI, TODA KLJUB TEMU JIH JE V DVEH LETIH DVAKRAT ZALILA VODA. DO NEDAVNEGA SO V MEHANIZACIJO RUDNIKA MALO VLAGALI, KER SO MENILI, DA SE PO 186. LETIH RUDARJENJA TO NE IZPLAČA...

Delovni kolektiv Montane, ki spada po številu zaposlenih in bruto proizvodnji med največje v žalski občini, je lani prigrisporil nekoliko manj kot predlanskim. Podjetje obsega pet obratov, od katerih so kar štirje rudarski; dva premo-govna, dva obrata »mekovin« in upravna enota. Vsega zaposluje nekaj več kot 600 ljudi.

Zaradi težavnih pogojev, v katerih so bili v minulih letih manjši rudniki, med njimi tudi zabukovski, so le-ti še danes le na mejah rentabilnosti. Glede na gospodarski razvoj in potrebe pa so še vedno in tudi v Montani, zato so lani začeli z večjimi vlaganji sredstev v meha-

nizacijo rudniškega transporta. Do nedavnega so v mehanizacijo rudnika vlagali zelo malo, ker so mehi-li, da je za te pogoje mehanizacija predraga. Že dosedanja vlaganja v mehanizacijo transporta na odkopih pa so pokazala, da se je storil-nost dvignila. Zato pravijo, da je strmeti za povečanjem storilnosti le na osnovi še nadaljnjega uvaja-nja mehanizacije.

Plafonirane cene, katerih višina ni dovoljevala slabo opremljenim in rudno osiromašenim rudnikom kopičenja sredstev na skladih in pri osebnih dohodkih, so bile eden izmed osnovnih vzrokov za nizke do-hodke. Pred šestimi leti so bili pov-

prečni osebni dohodki v podjetju 18 tisoč starih dinarjev. V teh šestih letih so osebne dohodke za štirikrat povečali, samo v lanskem letu so jih nominalno dvignili za polovico. Kljub temu osebni dohodki pri rudarjih še vedno niso takšni kot bi morali biti. In ko smo v začetku zapisali, da so lani prigrisporili nekoliko manj, je to zaradi tega, ker so morali del sredstev iz skladov preliti za osebne dohodke, če so jih hoteli dvigniti vsaj na republiško povprečje.

Poleg nezadostne mehanizacije je kolektiv utrpel škodo, ko je del li-bojskega jaska zalila voda z bla-tom. Lani je voda vdrla in zalila odkop pod Kamniško kladunjo, ki pa ni povzročila večje škode, ker so pred tem že velik del premoga eksploatirali. Zato je vodstvo podjetja reorganiziralo delo in reduci-

ralo delovno silo. 24 pomožnih delavcev so morali odpustiti, zaposlili so jih na kmetijskem kombinatu.

Pred dvema letoma so zaradi prevelikih stroškov opustili prevoz rude od separacije do nakladališča na žalski železniški postaji z zastarelo železnico. Prevoz so usmerili na cestni promet, sedaj rudo prevažajo s težkimi tovornjaki po občinski cesti od Zabukovce do žalske železnice postaje. Ti tovornjaki so rodili novo skrb: cesta ni bila grajena za tako težak in intenziven promet, zato so jo tovornjaki močno poškodovali. Ker občina nima sredstev, jo bo moral kolektiv sam popraviti — letno odvaža zato preko 20 milijonov dinarjev samo za popravilo cest.

Tako se ta kolektiv bori s subjektivnimi težavami, ki grenijo rudarski kos kruha, ki je že tako sam po sebi grenak. In ko smo v naslovu zapisali, ali rudariti za vsako ceno, smo povzeli misel, ki muči kolektiv, na katero pa so že našli odgovor: nikakor, samo toliko časa, dokler bo delo v ekonomskih okvirih. Pripravljajo sicer širši odkop, vendar bodo kopali samo tiste količine, ki bodo ekonomsko upravičene.

J. S.

REGULACIJA CELJSKIH VODA

Vrsto let smo delali na programih, predvsem pa na usklajevanju stališč s pristojnimi republiškimi organi glede udeležbe republike pri vodnogospodarskih — regulacijskih in kanalizacijskih — delih. V naši republiki je mnogo tovrstnih problemov, saj se skoraj vsa mesta v Sloveniji ubadajo z enako problematiko. Republiški forum je bil dolžan pridobiti najtočnejše informacije o dejanskem položaju vodnogospodarskega stanja v Sloveniji. V tem obdobju jih je pridobil, in nobeno presenečenje za nas ni bilo, da je celjska komuna izšla kot komuna, ki ima zaradi neizvedenih regulacijskih del na Savinji in njenih pritokih največ težav. Tudi povzročena škoda v družbenem in zasebnem sektorju gre že v kratkem obdobju 20 let v desetine milijard dinarjev. Ob tem, da bo tempo gospodarskega in družbenega razvoja naše občine v bližnjih letih še bolj živahen, bi zaradi potencialnih poplav nastajale v Celju vse večje škode. Pri detaljnějšíh razpravah pa so celo ugotovili, da Celje trenutno nima sposobnih zemljišč za nadaljnji razvoj industrije, niti za nadaljnjo stanovanjsko izgradnjo ter s tem v zvezi za širjenje šolskega, kulturnega in ostalega prostora, ki je potreben za normalno družbeno rast. Vsa zemljišča ogrožajo nenadne poplave, ki se jih ne da niti predvideti,

niti s preventivnimi ukrepi zmanjšati. Ostane samo eno, to je izvedba regulacijskih del Savinje in njenih pritokov v celoti. Ko smo v razpravah k temu problemu — kot osnovnemu — dodali, da Celje nima urejenega kanalizacijskega omrežja, ki je pri razvoju mesta nujno potrebno, smo na ta način lahko spoznali, da so potrebni hitri in energični ukrepi. To so bili razlogi, da je pristojni republiški organ, ob stališču najodgovornejših predstavnikov izvršnega sveta SR Slovenije pri izvajanju regulacijskih del dal prioriteto Celju.

Predsednik republiškega vodnega sklada je ponudil sodelovanje tega sklada pri regulacijskih delih v Celju s tem, da je za izvedbo programa Loče v Rožni dolini sklad voljan financirati 50% od skupne vrednosti objekta, za vsa ostala regulacijska dela pa je sklad voljan podpisati pogodbo za sofinanciranje v višini 60%. Posebno smo se sporazumeli, da bi tempo izgradnje ne smel biti predolg. Zato smo se po pročitvi možnosti in kapacitet, s katerimi razpolagamo, dogovorili, da naj bi bil objekt Loče končan v dveh letih, to je v letu 1966 in 1967, vsa ostala regulacijska dela po programu, pa v 4 letih. Podrobnejši program regulacijskih del izgleda takole:

Tek. št.	Objekt	v milijonih din				Skupaj
		A grad. dela	B odškodnine	C kom. ureditve		
Ia reg. Voglajne — I. etapa		640,8	x 157,0	183,0	980,0	
Ib reg. Voglajne — II. etapa		132,5	18,2	75,1	225,8	
Ic reg. Voglajne — III. etapa		64,1	111,0	—	175,1	
I. reg. Voglajne skupaj:		837,4	286,2	258,1	1.381,7	
II. reg. vzhodne Loznice		84,0	0,5	9,6	94,1	
III. reg. Sušnice s Koprivnico		489,2	38,0	237,2	764,4	
IV. reg. Hudinje		359,2	2,0	63,6	424,8	
V. akumulac. pregrada Loče		239,8	50,0	30,5	320,3	
VI. nasip ob Savinji		100,0	1,5	—	101,5	
Za celjsko območje skupaj		2.109,6	378,2	599,0	3.086,8	
Zaokroženo obenem z načrti					3.100,0	

x = brez doma JLA.

Program financiranja regulacijskih del na celjskem območju pa izgleda takole:

A. regulacije (sklad 60%, občina 40%) v milijonih din S

Leto investicij	Vodni sklad SRS	Občina Celje	Skupaj
1966	300	395	695
1967	534	161	695
1968	417	278	695
1969	417	278	695

B. Pregrada Loče (sklad 50%, občina 50%).

Leto investicij	Vodni sklad SRS	Občina Celje	Skupaj
1966	130	—	130
1967	30	160	190
Skupaj vsa dela	1.828	1.272	3.100

DELITEV MILIJONOV

KJE SO OSTALA NACELA JAVNOSTI DELA VELENJSKEGA UPRAVNEGA ODBORA SKLADA ZA ZIDANJE STANOVANJ IN ZAKAJ? KAKO SO PROSILCI KREDITOV DOBILI ZARADI »POMANJKANJA SREDSTEV« ZA 20 Odstotkov MANJ KREDITOV, PRI TEM PA SO SI NEKATERI DELILI MILIJONE. SKLAD BI NAJ PREDVSEM BORCEM NOB POMAGAL REŠEVATI STANOVANJSKE PROBLEME, REŠIL PA JIH JE NEKATERIM, KI SO IMELI ŽE TAKO DOBER STANOVANJSKI STANDARD...

Sklad za zidanje stanovanj v občini Velenje je v začetku služil svojemu namenu, (gradnja stotih hišic ob železniški progi), pozneje, v drugi polovici lanskega leta pa se je pojavilo nekaj »zahtevnejših« interesentov za gradnjo dražjih nekakih polatrijskih hišic.

Poseben natečaj je določal, da prispeva sklad 50 odstotkov sredstev, če zagotovi delovna organizacija graditelju 30 odstotkov udeležbe, preostalih 20 odstotkov pa graditelj sam. Prosilci so pri tem morali iz-

polnjevati enega izmed glavnih pogojev, morali bi namreč imeti objekt zgrajen do prve plošče. V lanskem letu je bil pod temi pogoji odobren kredit 89 proslcem, med katerimi je bilo 39 članov zveze borcev narodnoosvobodilne borbe. Upravni odbor sklada je tem proslcem dodeljeval od 200 do 600 tisoč starih dinarjev kredita. Aprila lani je upravni odbor sklada zaradi pomanjkanja sredstev zmanjšal petdesetim proslcem odobrene kredite za 20 odstotkov!

dinarjev; v letu 1970 pa kanalski zbiralec 1 na Ložnici in Medlogu v vrednosti 226 milijonov dinarjev; kanalski zbiralec 2 ob vodi Ložnici po Ronkovi ulici v Medlog za 249 milijonov dinarjev, medtem ko bi za obdobje 1971-75 ostali kanalski zbiralec 6 v sedanji strugi Koprivnice do Dobrave v vrednosti 374 milijonov dinarjev, zbiralec št. 8 od Gaberja do Zgornje Hudinje za 284 milijonov dinarjev, glavni kolektor od Gaberja do Savinjskega nabrežja za 90 milijonov dinarjev, glavni kolektor od Ložnice na Savinjsko nabrežje na levem bregu Savinje za 495 milijonov dinarjev in čistilna naprava na nekdanjem prodišču pod gradom z vsemi objekti za 459 milijonov dinarjev. Dolžina opravljenih del je torej 24 tisoč 371 metrov.

O vsem tem programu smo se pogovarili s predsedniki delavskih svetov in direktorji naših gospodarskih organizacij. Razumevanje in pripravljenost za sodelovanje našega gospodarstva je zaznamena, zato niti ni bilo potrebnih posebnih utemeljitev, bilo je več razprav okrog načina finančne udeležbe gospodarskih organizacij pri izvajanju regulacijskih in kanalizacijskih del. Sporazumeli smo se, da se kot izračun upošteva 1% od vrednosti sedanjega premoženja, ki ga ima delovna organizacija v upravljanju. Upoštevali smo ta izračun bi pridobili letno okoli 250 milijonov dinarjev sredstev. Če k temu dodamo, da bo občinski proračun sodeloval pri finan-

ciranju regulacijskih del s 100 milijoni dinarjev v povprečju na leto in če dodamo še udeležbo DOZ-a, ki bi bila povprečno na leto ca. 50 milijonov dinarjev, pomeni, da bi iz teh naslovov zbrali povprečno letno najmanj 400 milijonov dinarjev. Če se bodo naši občani odločili za sprejem odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča pod drugimi pogoji kategorizacije in vrednosti točke — v kar ne dvomim — bi lahko iz naslova akumulacije iz tega odloka angažirali še najmanj 150 milijonov dinarjev za kanalizacijska dela. To pomeni, da bi Celje razpolagalo s kapitalom ca. 550 milijonov dinarjev za izvajanje regulacijskih in kanalizacijskih del. Upoštevajoč predloženi izračun v vrednosti objektov pomeni, da ob udeležbi republike potrebujemo za regulacijska dela povprečno 278 milijonov letno, za kanalizacijska dela pa nam ostane v povprečju letno najmanj 272 milijonov dinarjev. Takšen aranžman nam jamči, da bomo v določenem terminu izvedli predvidena dela na regulaciji in rešili najosnovnejše kanalizacijske probleme.

Ekonomski položaj naših gospodarskih organizacij ni slab. Lani so ustvarili samo v industrijskih organizacijah ca. 6 milijard dinarjev za sklade, 2,650 milijard pa znašajo skadi ostalih gospodarskih panog. To pomeni, da nam gospodarski potencial — ustvarjena akumulacija, v preteklem letu v višini 8,650 milijard jamči, da lahko realno računamo na našo letno udeležbo, kot mi-

nimum za izvedbo predvidenih del. Vzporedno s tem se odpira možnost zaposlitve danes brezposelne delovne sile. Zavod za zaposlovanje delavcev v Celju izkazuje 789 nezaposlenih. Interes nas vseh je, le-te v čim večji meri zaposliti. Smatramo, da bi s primerno organizacijo regulacijskih del absorbirali lahko vse brezposelne vsaj za 4 leta. V teh štirih letih pa moramo, ob razvoju in modernizaciji naše industrije, pridobiti možnost odpiranja novih delovnih mest, na katerih bomo lažje zaposlili vsa to delovno silo in se tisto, ki bo v teh letih na novo nastala. To je izredno važen problem in primerna prilika, da uspešno rešimo problem izboljšanja življenjskih pogojev naših delovnih ljudi.

Zato verjamem, da ne bo občana, ki ne bi podprl tega programa.

V preteklem tednu sta objavila »Večer« in »Celjski tednik« informacijo o pogovorih z direktorji gospodarskih organizacij naše občine o tem problemu. Podatki, ki so bili objavljeni, se razlikujejo, različna pa je tudi informacija o dobi izvajanja regulacijskih del. Da ne bi bilo dvoma, smo dolžni informirati javnost o dogovorih in programiranju in na ta način izvesti korekcijo podatkov za izvajanje regulacijskih in kanalizacijskih del na območju naše občine.

Predsednik
skupščine občine Celje
Marjan Učakar

KAKO NADOMESTITI K-15

REKREACIJA — POGOJ ZA DELOVNO SPOSOBNOST

PREDSEDSTVO OBCINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA V CELJU, JE V SREDO PONOVO RAZRAVLJALO O VPRAŠANJIH, KAKO ZAGOTOVITI TRAJNO POLITIKO NA PODROČJU REKREACIJE. PRI TEM JE IZHAJALO IZ ZAKONITE MOŽNOSTI O ODVAJANJU 1,5% OD BRUTO OSEBNIH DOHODKOV V POSEBEN SKLAD PA ODDIH. TA SREDSTVA SO PREPUŠČENA DELOVNIM ORGANIZACIJAM KOT REZULTAT STALIŠČ ZVEZE SINDIKATOV JUGOSLAVIJE O UKINITVI RAZLIČNIH REGRESOV IN PREPUŠTITVI CIMVEČJEGA DELA USTVARJENEGA DOHODKA DELOVNIM KOLEKTIVOM. HKRATI JE PREDSEDSTVO OCENILO, DA SO DELOVNE ORGANIZACIJE POLEG OMENJENEGA ODDIHA, KI SO GA DO KONCA LANSKEGA LETA ODVAJALE V POSEBEN ZVEZNI SKLAD, NAMENJALE VSAKO LETO SE ZNATNA DODATNA SREDSTVA ZA VZDRŽEVANJE REKREACIJSKIH OBJEKTOV ALI ZA PRISPEVEK SVOJIM DELAVCEM IN NJIHOVIM DRUŽINSKIM ČLANOM OB NASTOPU LETNEGA ODDIHA IN ZA DRUGE REKREACIJSKE DEJAVNOSTI.

Predsedstvo je nadalje ugotovilo, da vlada v mnogih delovnih kolektivih živahna aktivnost, kako zagotoviti takšno politiko delitve razpoložljivih sredstev, da bodo njene posledice vidne v še širših možnostih smotrne izrabe prostega časa delavcev. Za vsa ta razglabljanja pa je karakteristična značilna obilica predlogov za rešitve. Prve izkušnje kažejo, da v nekaterih delovnih organizacijah prevladujejo stališča, da je 1,5% od bruto osebnih dohodkov, ki jim je prepuščen, v bistvu nadomestilo za ukinjeni obrazec K-15 in zastopajo stališče, da je ta denar treba razdeliti vsem dosedanjim dobitnikom tega obrazca. Težnja po vključitvi zneska iz tega naslova v redni mesečni osebni dohodek ali njegovo enkratno letno izplačilo v višini, ki posamezniku pripada glede na ustvarjeni osebni dohodek, pa v bistvu odklanja upoštevanje socialnega in zdravstvenega položaja posameznega delavca in ne pomeni kaj dosti več kot sorazmerno povečanje osebnega dohodka oziroma brezobrestno obliko varčevanja. Ponekod omejujejo (bolje rečeno zmanjšujejo) sredstva za rekreacijo

zgolj v okviru, ki jim jih daje omenjeni odstotek. Pri tem opuščajo sleherni dodatni vlaganja, ki so jih v preteklih letih sicer namenjali za potrebe rekreacije. Celotno znani pojavi, da iz teh sredstev plačujejo stroške prevoza na delo in dotirajo topli obrok.

Predsedstvo meni, da je predvsem dolžnost samoupravnih organov in ustreznih strokovnih služb v vsaki delovni organizaciji, da zagotove svojim delavcem čim širše možnosti oddiha. Pri reševanju te problematike pa je seveda potrebno tudi polno angažiranje sindikalne organizacije kot celote, sleherne sindikalne podružnice in njenega izvršnega odbora. Sindikat mora vplivati na strokovne službe in samoupravne organe, da pri pripravljanju in sprejemanju zaključkov s tega področja izhajajo iz standarda delovnih ljudi, njihovih objektivnih potreb in možnosti in pomena, ki ga ima organiziran oddih za zdravje, delovno sposobnost in dohodek delavca.

Izhajajoč iz tako opredeljene vloge samoupravnih organov in sindi-

kata je predsedstvo sklenilo priporočiti vsem sindikalnim organizacijam, da postavijo pred samoupravne organe zahtevo:

● da formirajo poseben sklad za oddih, v katerega naj se steka 1,5% od bruto osebnih dohodkov, kakor tudi ostala sredstva, s katerimi bo možno kriti potrebo po oddihu — dnevnem, tedenskem in letnem (npr. za investicije v rekreacijske objekte, za izvajanje določenih rekreacijskih aktivnosti ipd.);

● da čimprej pristopijo k ugotavljanju specifičnih potreb in možnosti za organiziranje in izvajanje oddiha delavcev in njihovih družinskih članov, sprejeme merila in kriterije za porabo sredstev za oddih ter da odločitve svojih kolektivov regulirajo v statutu, posebnem pravilniku ali drugem normativnem samoupravnem aktu.

Kriteriji in merila morajo upoštevati, da je oddih ekonomska kategorija in kategorija standarda. Zato morajo priti do izraza vsi elementi, kot so: teža delovnega mesta, zdravstveno in družinsko stanje (večje število otrok, nezaposleni zakonski tovariši, stanovanjski pogoji ipd.) ter prispevek posameznega delavca celotnemu kolektivu;

● da pri bodoči investicijski politiki za izgradnjo najrazličnejših rekreacijskih objektov upoštevajo predvsem potrebo, da bodo objekti koristnikom čim bližje in mu omogočili množičen in cenen dnevni, tedenski in letni oddih;

● da z vsa resnostjo sodelujejo z organi komune pri oblikovanju končnega programa in določitvi prioritete reda izgradnje rekreacijskih središč skupnega pomena. V celjski komuni je že dana osnova za tako sodelovanje, saj so že izdelani idejni projekti za rekreacijska središča na območju Celjske koč (Nadaljevanje na 5. strani)

»padlo« od mize »bolj upravičenih«. In ne samo to.

Gre vsekakor za grobo družbeno etično deformacijo izbrancev, ki za uveljavitev in potešitev lastnih interesov ni izbirala nikakršne sentimentalnosti in je zato v Velenju upravičeno vzbudila nezadovoljstvo in ogorčenje javnosti. Kaže, da so občani preko svojega najvišjega predstavniškega organa vendarle pričeli razčiščevati privilegirane položaje nekaterih posameznikov, ki bi si hoteli s takšno ali drugačno močjo ustvariti »raj« v socializmu» tudi za ceno njihovih žuljev. Ne smemo namreč pozabiti, da so bila sredstva sklada namenjena predvsem tistim, ki so jih potrebni, ne pa onim, ki so jih dobili.

Prav bi bilo, če »afera«, ki vsekakor ni tako nepomembna, kot bi kdo mislil, ne bi ostala samo deklarativen protest, marveč bi imela tudi kakšne praktične in konkretne posledice, ki bi v bodoče že v naprej preprečile vsakršne podobne mahinacije.

J. Sever

Predračunska vrednost hiše je pred letom znašala štiri milijone starih dinarjev. Zaradi že omenjenih interesentov, za družje — polatrijske hiše, katerih pa kljub temu niso gradili, ker so se ogreli za še dražje (predračunska vrednost 14 milijonov starih dinarjev) je upravni odbor začel deliti sredstva po starih merilih. Tako je devet »interesentov« dobilo po 7.000.000 starih dinarjev, kljub temu, da niso izpolnjevali enega izmed glavnih pogojev — to je: NISO imeli zgrajenih objektov do prve plošče. Trije »interesenti« so kredit odklonili zaradi moralnih pomislekov.

Tako si je potem devet »proslcev« razdelilo vsakemu po sedem milijončkov. Predsednik upravnega odbora sklada IVAN ATELESEK, direktor tovarne Gorenje, ki je že nekajkrat rotiral stanovanje — si je »upravičeno« dodelil teh sedem milijonov starih dinarjev. CIRIL PILIH, direktor podružnice KB Velenje in član upravnega odbora sklada je tudi na spisku. Za temi so še: DRAGO UMEK, direktor

projektivnega ateljeja, OSKAR PIŠTOR, tehnični direktor tovarne Gorenje; MITJA SENTJURC, bivši direktor rudarskega šolskega centra v Velenju; FRANC SOBA, strojni tehnik, zaposlen v rudniku lignita v Velenju; JOŽE ROGELJ, zdravnik iz Topolšice; JANKO SKORNSEK, direktor trgovskega podjetja Zarja v Velenju in TONE GLUŠIČ, vodja računovodskega sektorja v tovarni gospodinjstva opreme Gorenje.

Način kako je upravni odbor sklada med letom delil sredstva proslcem in kako 27. decembra lani, le nekaj dni pred ukinitvijo, je vsekakor upravičeno sprožil val protestov in razburjenja v Velenju. Ne gre zanikati, da so navedeni dobitniki tolikšnih sredstev imeli soliden stanovanjski standard, medtem ko so ostali proslci le s težavo reševali svoje stanovanjske probleme.

»Sistem« te delitve kaže tudi do kraja izmalicene odnose do članov zveze borcev narodnoosvobodilne vojne, ki so se morali povečini zadovoljiti s tistim, kar je tako rekoč

Amaterji iz MATK

O ljudeh v Matkah je treba spre- govoriti. O ljudeh, ki znajo pre- ma- govati težave, ki vedo, da so deležni je tistih dobrin, ki si jih ustvarijo sami.

Koliko je velikih vasi v dolini, na- selja imajo vsega na pretek: so ve- liki zadružni domovi in prostorne dvorane, z garderobo in društveno sobo, z odrom prostranim. Pa kljub vsemu vlada kulturno mrtvilo, da je človeka kar strah.

O, pri nas pa prirejamo igre, enodejanke in celovečernice, če je le kak praznik, že pridemo skupaj od blizu in daleč, pravi Likovičev Ste- fan, ki odgovarja pri gasilskem dru- štvu za prosveto, za kulturno raz- vedrilo v Matkah.

In tam, kjer se mrzliška grapa malce razširi in se pričinja dolini- ca, prav tam stoji ne premoderna hmeljska sušilnica, kjer je skladiš- ni prostor vsak čas preurejen v dvo- rano. Na koncu te zasilne dvorane pa je domek boginje Talije, skro- men oder, ki so ga Matnčani ostva- rili sami, s težko pridobljenimi sredstvi. Igrajo kljub mučni tesno- bi in vsakič je dvorana polna.

Zdaj imajo na programu »Vdovo Rošlinko«. Prav dobro so ob sklavir- no.

zaigrali, na vrsti so še gostovanja. Gledalec, ki je gledal drugo pre- stavo in obiskuje tudi poklicna gle- dališča, je pristavil:

— Všeč mi je to njihovo igranje, še posebej zato, ker znajo paziti tu- di na jezik. To je zelo važno. Rošlin- ka je občinstvo najbolj osvojila, re- kel bi, da je njeno igranje naravno in prepričljivo; jezik pa tako pri- jeten, da bi ga bilo vredno slišati tudi na zahtevnejših odrih.

Res je: Balohovi so igrali kar tri- je — mati, oče in sin. Pa ne smemo misliti, da pri hiši ni dela. Le moč- na volja je zmogla vse to in veselje do igranja. In če še dodamo, da so bile tudi druge vloge kar lepo od- igrane, bodimo prepričani, da si bo- do v bodoče izbrali še kako zahtev- nejše delo.

Za dan žena so pripravili prvo partizansko igranje »Mat«. Kar dve odrski deli v tako kratkem času! Zal pa s strani občinske zveze svob- od v Zalcu ne dobijo prav nobene podpore. Rekli bi, da je to nekam žalosten pojav, če pomislimo, da najčiste podpiramo tiste, ki počiva- jo v miru.

— Matnčani, vam pa želimo še mnogo takih uspehov!

Amaterji y Vdovi Rošlinki

PODROBNA RAZCLEMBA NA PLENUMU SZDL ZALEC

VZPODBUJENA DEJAVNOST

Pred dnevi je bil v Zalcu plenum SZDL, ki se je s temeljito analizo lotil problemov organizacijsko poli- tičnega razvoja SZDL ob razpravi o osnutku novega statuta, o položaju v gospodarstvu in o prizadevanjih ter nalogah SZDL v uresničevanju reforme ter o družbenih službah v reformnem obdobju.

Občinski odbor SZDL Zalec ugo- tavlja, da je že samo število članov SZDL v občini (81,7 %) veliko jam- stvo za resnično množično uveljav- ljanje zamisli in dejavnosti, četudi si bodo v prihodnje prizadevali, da množičnost še povečajo. Predvsem bodo skušali — glede na organizacijske in kadrovske možnosti — pri- lagoditi dejavnost v krajevnih od- orih, da ne bo delo preveč razdrob- ljeno in da se sile ne bodo po nepo- trebnem cepile. K predlogu novega

statuta so izrekli nekaj pripomb, ki jih lahko v bistvu strnemo v zahtev- do, da naj novi statut ne uva- ja sprememb, ki bi bile samo formal- ne, a ne bi spremenile vsebinskega in organizacijskega delovanja.

V oceni o položaju gospodarstva so izhajali iz ugotovitev in dejstev, ki so jih številčno dokumentirali, zatem pa nakazali vrsto nalog, ki se mora s njimi ukvarjati vsak član. »L. če bomo hoteli pravilno uve- ljavit reformne zahteve. Predvsem so poudarili nujnost večjega uve- ljavljanja samoupravnih odločitev, ki morajo izboljšati vplivnost posa- meznikov, a hkrati s tovrstnimi od- ločitvami bo potrebna še dosti večja odgovornost. Kolektivni bodo morali spoznati, da niso njihovi problemi samo v okviru podjetja, temveč da se spletajo s problemi krajevnih skupnosti. Veliko pozornost so po- svetili razčlenitvi in položaju pre- delovalne industrije, ki zasaga večji del vse industrijske dejavnosti. Prav posebej nadrobno so ugotavljali uspehe in probleme v kmetijski de- javnosti, kjer so se zadržali pri vprašanjih podružbljanja kmetij- skih površin in kooperacij.

Nadalje so razpravljali o vpra- šanjih obrti, stanovanjske gradnje, vzdrževanju cest, mestnem zemlji- šču in prispevku zanj in še o vrsti drugih družbeno-ekonomskih vpra- šanj, s čimer so dejansko v celoti orisali trenutno stanje in nakazali konkretne naloge za nadaljnje delo, ne bo samo o obliki golega mate- rialnega vprašanja, temveč tudi pod- piro z moralno političnim stališčem družbeno-političnih organizacij, predvsem seveda s SZDL.

V posebnem poglavju se je ob- eški odbor SZDL Zalec dotaknil vprašanj v zvezi z družbenimi službami (šolstvo, knjižnice, ama- terske dejavnosti). Ob vseh teh vprašanjih so ugotavljali materialne možnosti za tovrsten razvoj ene ali druge dejavnosti, hkrati pa so oce- njevali možnosti in uspehe teh de- nosti v družbenem uveljavljanju. Analiza, ki jo je pripravil občins- ki odbor SZDL Zalec, zares podro- bno razčlenjuje vse elemente druž- beno-ekonomskega in političnega dogajanja v občini, izhaja iz teme- nih preučevanj in zato tudi lahko iz nje izhajajo zaključki, ki zago- tijo nadaljnji razvoj in napre- dek. Tolikšna vsestranost in do- slednost je zato tudi jamstvo — predvsem, če upoštevamo, da izha- jo dejstva iz najširše javnosti — za ustrezen in primeren prispevek h predkongresni dejavnosti SZDL.

ODLOČANJE O SAMOPRISPEVKU

ZAKAJ PONEKOD NE ZAUPAJO V SKUPNA SREDSTVA?

V Slovenskih Konjicah so te dni razpravljali o krajevnem samopri- spevku, ki naj bi pomagal reševati razna komunalna dela, za katera ob- čina nima dovolj sredstev na razpo- lago, a menijo zanje občani, da so nujna za redno življenje in delo.

Nikjer sicer niso načelno proti krajevnemu samoprispevku, vendar so mnenja precej deljena, kako bi ta sredstva uporabili in razdelili v primerih, ko je na območju ene kra- jevne skupnosti več vasi, ki ima vsa- ka zase svoje probleme in načrte (nekje bi bolj potrebovali elektrifi- kacijo, drugje ureditev vodovoda in podobno).

V Spitaliču in Jerneju pri Ločah so menili, da bi bil krajevni samo- prispevek 3 % od katastrskega do- hodka primeren, v Draži vasi pa so predlagali samo en odstotek od ka- tasterskega dohodka. Zato pa so za- gotovili, da bodo krajevne ceste vzdrževali sami in tudi sicer poma- gali pri raznih delih z gradivom in svojo delovno udeležbo. Prav to okoliščino v Draži vasi kaže, da po- svod niso najbolj zaupljivi v prime- rih, ko se za določene namene zbi- rajo skupna sredstva. Pač pa so ob- čani zatrdili, da ni izključeno, da bi

med letom svoj denarni prispevek ne povečali, če bodo ugotovili, da dela res napredujejo.

Vse te razprave dokazujejo, da se ljudje zanimajo za reševanje proble- mov, ki jih odkrivajo v svoji okoli- ci, pač pa želijo za denar in prispev- ke videti tudi dejanski napredek. Zato lahko pričakujemo, da bodo zbori volivcev zelo živahni, saj bodo obravnavali večidel te in tovrstne probleme.

Prenizke podpore

Na območju mozirske občine pre- jema 120 oseb stalno socialno po- moč. To so v glavnem stari in one- mogli ljudje, ki sami nimajo dovolj sredstev za preživljanje. Lani so iz občinskega proračuna porabili za socialne pomoči 10 in pol milijona starih dinarjev. Povprečna mesečna socialna pomoč je znašala lani 7.600

starih dinarjev. Seveda pa je ta vsota veliko premajhna, da bi lahko z njo krili življenjske stroške. Za le- tos predvidevajo povečanje, tako da naj bi stalne socialne pomoči zna- šale trinajst milijonov starih dinar- ev, povprečna socialna pomoč pa bo 9 tisoč starih dinarjev.

V Mozirju štipendirajo

Mozirska občina štipendira na srednjih, višjih in visokih šolah 23 rednih ter 22 izrednih študentov na višjih šolah. Prevladujejo štipendi- sti pedagoške smeri. V letošnjem letu bo končalo šolanje 5 študentov. Novih štipendij pa zaenkrat ne pred- videvajo, ker tega potrebe ne na- rekujejo. Povprečna štipendija za

redne študente je bila lani 13 tisoč starih dinarjev, za izredne pa 6 tisoč 500 starih dinarjev. Največ štipen- distov imata gozdno gospodarstvo Nazarje in LIN. Štipendije in po- moč za šolanje prejema 129 otrok, ki se šolajo največ na srednjih in visokih šolah.

POPRAVEK

V prejšnji številki se je v sestavek z na- slovom »Za ceste še več« vrinilo dvojno ne- ljubih pomot. Namesto, da bi bilo iz sestav- ka razvidno, da bodo krajevne skupnosti po predlogu proračuna dobile 24 milijonov di- narjev, je zapisana številka 2 milijona dinar- ev. Pa tudi v zadnjem odstavku bi moralo namesto »da so potrebe v občini precej manj- še od hodočkov«, pisati, »da so tudi letos potrebe večje od možnosti.«

JAKA SLOKAN

Hmeljska princesa in še kaj

Kako naj verjamemo, da več sto hmeljarskih študentov ne zmore pri- praviti lastnega kulturnega progra- ma za večer, ko so se bili odločili za predstavitev — rojakom? Deni- mo — vsaj konferanse? Ali ne bi savinjski študent predstavil savinjs- kih študentov savinjskim gledalcem in poslušalcem v HMEJLJARSKEM DOMU — za 20.000 S dinarjev — bolj kot še tak »as« od drugod? Kateri študent v slovenski zgodovi- ni je že napravil priložnost, da v če- tri ure zasluži 20.000 S dinarjev?

Med vso znano smo hmeljarski vi- sokošolci med velikimi počitnicami, tudi med semestralnimi, o božiču in o pustu, prav radi priromali v HMEJLJARJO in priprigli doma- čim ljudskoprosvetnim delavcem.

Slavko Slander je prenekatero noč prebedel na odrskih deskah v Preboldu. Kot študent in še pozne- je, ko je bil že dentist v Celju. (Maj- hen dokaz za to je posnetek njego- vega PISKAVA v Jurčičevem Dese- tem bratu!) Hočete žive priče?

Pogumno pobarajte dr. Jožeta Ju- harta, profesorja na pravni fakul- teti, ali dr. Franja Omladiča, sod- nika vrhovnega sodišča! Oba sta v Ljubljani in rada bosta z vami obu- dila spomine na svoja študentovska leta, na počitnice, ko sta na Legan- tu v Braslovcah igrala v Molièrovem Namišljenem bolniku. In v ducat drugih delih.

Takrat nam bi bilo do smrti žal za slehernim dinarjem, ki bi ga mo- rali izdati za sodevanje še takšnih »asov« od drugod. Pa smo kljub te- mu doživljali — aplavz.

Tvegam očitke »tečnosti«. Ali ne bi tistih (približno) 300.000 S dinar- ev, ki ste jih plačali tujim sodelav- cem, vsaj »za ta prvo eno« zadosto- valo za vzdrževanje sinov od vas za eno šolsko leto? In če bi bil tak primer, uporabe družbenih prispev- kov, ali ne bi savinjski delavec, osebni plačnik teh družbenih pri- spevkov, prihodnjic še povečal — darila za lastno seme? Za seme, ki je kljub manj ugodnemu vremenu še kalivo? Za kleno seme!

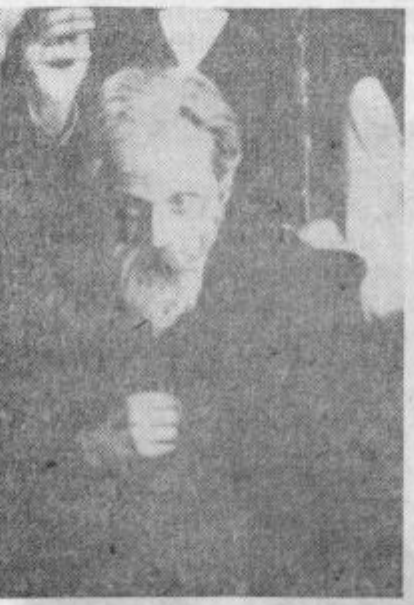
Kolega Franci Kumer! Ali še me- niš, da je že »prosta zabava izjem- no brez udarcev« — uspeh?

Po »savinjsko« Te vprašam: »Ali je naročilo slavnih firm iz Ljublja- ne in plačevanje njihovih nespornih umetni- ni ne z zasluženim, temveč s podarjenim denarjem sploh kakšna, kumšt?« Javno in glasno dvomim — lamentiram.

Se nekaj s te »proslave« 5. febru- arja v HMEJLJARSKEM DOMU že- lim pripomniti. Imel sem gosta, čr- nogorskega novinarja, da se pred njim postavim s HMEJLJARJO. To- da kako je bilo?

Dovolite pred tem kratek uvod, skok v zgodovino Črne gore! Tam kraje že stoletja ne poznajo. Knjaz

Nikola I. je še pred sto leti kazno- val sleherni tatvino s sekanjem desnice... Lani sem obstal na cesti v Črni Gori, pač defekt na motorju. Z gostiteljem sva sklenila oditi peš kakšnih pet km do prve servisne (Dalje na II. strani)

Narodni heroj Slavko Slander v vlo- gi Piskava v Jurčičevem Desetem bratu.

TV od 13. do 19. 3.

Nedelja, 13. 3. 1966

8.55 Poročila (Zagreb); 9.00 1 : 1 glasbena oddaja (Zagreb); 9.30 Kmetijska oddaja (Zagreb); 10.15 Lassie — serijski film za otroke (Ljubljana); 11.00 Hokej 66 — Sved- ska : Kanada (do 13.10-13.40) (Ljub- ljana); 16.00 Hokej 66 — Sovjetska zveza : ČSSR in zaključna sloves- nost (do 18.30-19.00) (Ljubljana); 19.00 V nedeljo ob sedmih (Zagreb); 19.54 Intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Kako živi in se zabava Reka (Zagreb); 21.45 Zgodbe za vas — serijski film (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

Ponedeljek, 14. 3. 1966

10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 11.40 Televizija v šoli: Halogeni (Ljubljana); 17.40 Tečaj angleškega jezika (Beograd); 18.10 Risanke (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljub- ljana); 18.45 Zanimivosti (Ljublja- na); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 Spored prihodnjih dni (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV drama (Za- greb); 21.30 Mali komorni koncert (Zagreb); 21.45 Portreti in srečanja: Književnik Marjan Matković (Za- greb); 22.00 Poročila (Beograd).

Torek, 15. 3. 1966

18.05 Štirje letni časi japonskih žerjavov — poljudnoznanstvena od- daja (Ljubljana); 18.45 Torkov ve- čer (Ljubljana); 19.00 Svet na zaslo- nu (Ljubljana); 19.50 TV-obzornik (Ljubljana); 20.00 Ljubezen Marjo- rie Morningstar — celovečerni film (Ljubljana); 21.30 Za lahko noč (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

Sreda, 16. 3. 1966

10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 16.35 Poročila (Zagreb); 16.40 Rušci- na na TV (Zagreb); 17.00 Tečaj an- gleškega jezika (Zagreb); 17.40 Tik- tak: Repica (Ljubljana); 17.55 Slike sveta — otroški filmski žurnal (Beo- grad); 18.25 TV obzornik (Ljublja- na); 18.45 Glasbena sreda (Zagreb); 19.15 Mozaik kratkega filma (Ljub- ljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.54 Intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Requiem za Katarino Horovitz — TV drama, ki je na festivalu v Monte Carlu prejela nagrado za režijo (ČSSR) (Ljubljana); 21.40 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

Četrtek, 17. 3. 1966

10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 11.00 Teča jangleškega jezika (Beo- grad); 16.10 Televizija v šoli (Ljub- ljana); 17.05 Poročila (Beograd); 17.10 Rdeči signal — oddaja o pro- metu (Beograd); 17.40 Združenje ra- dovednežev — oddaja za otroke (Za- greb); 18.25 TV obzornik (Ljublja- na); 18.45 Reportaža (Zagreb); 19.10 Marginalije o glasbenikih (Zagreb); 19.40 TV pošta (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Aktu- alni razgovori (Beograd); 21.10 Od- daja narodne glasbe (Beograd); 21.20 V četrtek odkrito (Zagreb); 22.20 Oddaja lirike studija Sarajevo (Zagreb); 22.30 Zadnja poročila (Ljubljana).

Petek, 18. 3. 1966

10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 16.35 Poročila (Zagreb); 16.40 Tečaj ruskega jezika (Zagreb); 17.00 Te- čaj angleškega jezika (Zagreb); 17.30 Pogovori o slovenščini (Ljub- ljana); 18.00 Mali svet — oddaja za otroke (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Človek in proiz- vodnja (Ljubljana); 19.15 Rezervi- ran čas (Ljubljana); 19.40 Črna ta- bla (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Doma ob sedmih — angleški celovečerni film (Ljub- ljana); 22.15 Glasbena oddaja (Beo- grad); 23.15 Poročila (Beograd).

Sobota, 19. 3. 1966

10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 17.30 Kje je, kaj je — oddaja za otroke (Beograd); 17.45 Lutkovna oddaja (Skopje); 18.10 Vsako sobo- to (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Mladinska igra (Beograd); 19.25 Ko sem bil še maj- hen (Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljub- ljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Ansambel Dragana Paradjika — oddaja studija Sarajevo (Zagreb); 20.40 Ažbetova slikarska šola — kul- turni film (Ljubljana); 21.10 Črn sneg — TV drama v nadaljevanjih (Beograd); 22.00 Bonanza — serijski film (Ljubljana); 22.50 Zadnja poročila (Ljubljana).

MILOŠ MIKELN

PETROVCE, NA DAN ŽENA 1966

— V CELJU BI MORALI IMETI DEL TEKEM »HOKEJ 66«, A NAM JE SPODRSNILO, KER NI MAMO UMETNEGA DRSLIŠČA. KAKSNEMU SPLETU DOGODKOV PRIPISUJETE SREČO, DA SMO DOBILI V CELJE VSAJ »INVENTURO 65« (ZA NAS JE ŽE 66)?

● VČASIH JE VELJAL V SLOVENSKIH GLEDALIŠČIH CUDEN OBICAJ, DA TEKSTA, KI GA JE NEKDO ŽE IGRAL — TUDI USPELEGA — DRUGO GLEDALIŠČE NI VZELO. ZDAJ NI VEČ TAKO. KOT AVTOR ŽELIM TEJ NOVI PRAKSI CIM SIRSI RAZMAH.

— PRI VSAKI INVENTURI

ODKRIJEJO VIŠKE IN MANJKE. KAJ JE PRI VASI INVENTURI VIŠEK IN KAJ MANJKO?

● PRI TEJ INVENTURI NASTOPA V VLOGI INSPEKCIJE KRITIKA, VIŠKE IN MANJKE BO TOREJ UGOTOVILA ONA.

— PRI HOKEJU JE SPODRSNILO (SAJ JE NA LEDU), KAJ PA PRI INVENTURI (KI JE SE VEDNO NA DESKAH)?

● TUDI DESKE SO VČASIH HUDO SPODRSLJIVE. AMPAK — OBCUTEK IMAM, DA IMAMO DOBRE DRSLIŠČE.

— CANKAR JE DEJAL, DA SE SPREVRŽE CLOVEKOVA ZALOST V NASPROTJE, KO PRIDE DO VISKA. KAKO BI REKLI VI?

● ČE VAS PRAV RAZUMEM, HOCETE OD MENE NEKAKŠEN IZREK. IZVOLITE: RIBA SMRDI PRI GLAVI (LJUDJE TO VEMO, RIBE PA NE).

— KOLIKOKRAT LETNO BI BILA POTREBNA INVENTURA PO VASE?

● KAKOR KJE. V TEATRU BO ENA NA LETO ZADOSTI — PONEKOD BI BILA ENA NA TEDEN KOMAJ DOVOLJ.

— PRI OBICAJNIH INVENTURAH REČE NAVADNO SVOJO BESEDO TUDI SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA, KDO PA PRI VASI?

● TOKRAT IMA — VSAJ PRI

TEJ INVENTURI, KO ŽE PRI NOBENI DRUGI NE — ZADNJO BESEDO OBČINSTVO. H. S.

ODGOVORNOST ODBORNIKOV

Na zadnji seji celjske občinske skupščine, ki je razpravljala o tako važnem vprašanju kot je občinski proračun, je bila udeležba odbornikov tako majhna, da so bili komaj sklepčni. Te važne seje se je udeležilo komaj 50 odbornikov obeh zborov.

V takem sestavu je tekla sicer dokaj živahna razprava o občinskem proračunu, ki je bil tudi sprejet. Brez dvoma, da bi bila mnenja ob polnoštevilni udeležbi o tako važnem aktu kot je občinski proračun gotovo bolj izraz volje volivcev, ki jih zastopajo, stališča in zaključki pa tudi bolj plodni. Kljub tej nič kaj razveseljivi ugotovitvi je bila še sreča, da je bila skupščina sklepna in tako izglasovala proračun.

Bolj nevšečen položaj pa je nastal po polurnem odmoru, ko se je v sejni dvorani vrnilo komaj 29 odbornikov. Razumljivo, da o sklepčnosti ni bilo več ne duha ne sluha. Kljub važnemu dnevnemu redu, ki bi naj sledil, saj bi morali odborniki razpravljati in sklepati še o 5 odlokih in 3 sicer manj važnih točkah dnevnega reda, je podpredsednik občinske skupščine, ki je po odmoru vodil sejo, prišeljen vsled ne-sklepčnosti zaključiti sejo. — ma —

PROSLAVE OB DNEVU ŽENA
TOPLE ČESTITKE

Številne prireditve v počastitev mednarodnega praznika žena — 8. marca — je povezovala prišrčnost, ki velja za proslave in akademije na vsem širokem območju, ki ga zajema naš list.

Osrednje prireditve so bile v Celju že v ponedeljek, na predvečer praznika, ko je bila v veliki dvorani Narodnega doma slovesna proslava, na kateri so sodelovali godalni orkester Ivan Cankar pod taktirko prof. Dušana Sancina, pianistka Breda Rajh-Divjakova, solo pevka Zlata Žohar-Kozmusova in recitatorka Bogdana Grobelnikova. Na proslavi pa je žene pozdravil in jim čestital k prazniku predsednik občinskega odbora SZDL Celje, tovariš Janko Zevart. Popoldne istega dne so v Celju odprli tudi dve likovni razstavi, naslednji dan pa še nov vrtec na Otoku, ki je urejen za sto predšolskih otrok. Omeniti velja tudi akademijo, ki so jo že prejšnji teden pripravili cicibani iz celjskih varstveno vzgojnih ustanov.

Osmi marec so proslavili tudi v večini delovnih organizacij. Ponekod so sindikalne podružnice ženam pripravile pogostitve in skromna darila, drugod so imele prost dan. Morda bi posebej omenili podjetje »Klimo«, ki je v čast svojim ženam združilo vse troje — pogostitev, obdaritev in prost delovni dan.

Tudi na Šmarškem in Kozjanskem so slovesno proslavili praznik žena. Skoraj v vseh krajih so ob tej priložnosti izvedli krajše kulturne programe, matere, žene in dekleta pa so pogostili in jim poklonili darila. Tudi tu so ponekod odobrili proizvajalkam prost dan. Posebno prisrčna je bila slovesnost na Kristan Vrh, kjer so povabljenim ženam peli in recitali otroci osnovne šole.

Na prireditvah v Radečah, ki je bila že v soboto, so sodelovali recitatorji osnovne šole in pevski zbor. Proslavo pa so pripravili tudi v sosednjem Vrhovem in v Loki pri Zidanem mostu, kjer so otroci žene obsuli s pomladanskim cvetjem.

Na Polzeli je bila prireditev v nedeljo, ko je tam gostovalo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja s komedijo: »Rendez vous in Varh«. Dvorana je bila nabito polna, tako da nekatere žene niso mogle na uprizoritev. Prireditve pa so bile seveda tudi v drugih krajih. Zal, pa vseh ne moremo zabeležiti.

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE V CELJU

PRORAČUN CELJSKE OBČINE
SPREJET

Osrednja točka dnevnega reda na seji celjske občinske skupščine v sredo je bila namenjena razpravi in sklepanju o občinskem proračunu za letošnje leto. Po daljši in zelo živahni razpravi odbornikov, ki so izražali tudi mnenja in pripombe volivcev glede posameznih postavk je bil proračun soglasno sprejet.

Proračun celjske občine predvideva v letošnjem letu 33.783.100 Din dohodkov in prav toliko izdatkov. Dohodki se bodo ustvarili pretežno iz 5 % stopnje prispevkov iz osebnih dohodkov in 4 % prometnega davka na maloprodajo in trgovini. Glede na to, da predstavlja prispevek od osebnega dohodka in prometni davek od maloprodaje 85 % vseh dohodkov občine, je oblikovanje proračuna v glavnem odvisno od gibanja osebnih dohodkov v občini. Le-ti pa naj bi se v letošnjem letu po predvidevanjih povečali za 18 % v gospodarskih organizacijah, izven gospodarstva pa za 16 %.

Med pripombami, ki so jih odborniki podali v razpravi, je bila najbolj tehtna ugotovitev, da je za Center za socialno delo 14 milijonov

S din premalo, če hoče le-ta svoje delo opravljati tako kot mu ga nalaga zakonodaja in potrebe občanov. Vsled tega se izglasovalo, da se iz občinskega rezervnega sklada dodeli temu centru še 4 milijone S din.

Nekateri odborniki so izrazili tudi bojazn, da niso povsem prepričani v predvidevanja, da se bodo v letošnjem letu osebni dohodki povečali za 18 %. V tem primeru bo seveda občinski proračun, ki je že tako okrenjen, zelo prizadet. Prav tako bo potrebno v proračun za komunalno dejavnost med letom vnesti blizu 100 milijonov S din, če bi občani odloka o urejanju mestnih zemljišč ne sprejeli. Sredstva za nekatera komunalna dela v mestu so bila namreč iz proračuna črtana z namenom, da se bodo financirala iz sklada za urejanje mestnih zemljišč.

Razen tega so na skupščini sprejeli sklep, da krajevne skupnosti smejo potrošiti največ 20 milijonov S din za osebne dohodke, vse ostalo pa naj uporabijo za razna dela v korist občanov.

— ma —

Poljski umetnik v Celju

RAZSTAVA JANA PIASECKEGA

Stiki Celja s Poljsko so se razširili tudi na likovno področje. V začetku so prišli k nam poljski arheologi, celjski pa so jim vrnili obisk. Medtem se je okrepilo sodelovanje z našim gledališčem. Pobratimstvo mest: Kalisz—Celje je tako obrodilo kar lepe sadove. Doslej smo imeli v likovnem salonu uspelo razstavo poljske grafike. Ta čas pa razstavlja priznan slikar Jan Piasecki iz Poznana. V zameno pa bo šel na Poljsko naš domačin prof. Lavrenčič z odbrano kolekcijo svojih del.

Jan Piasecki spada v vrsto starejše generacije. Poleg običajnih slikarskih zvrsti se ukvarja tudi z vitražnim slikarstvom. V Parizu je sprejel za tovrstna dela GRAND PRIX. Dela tega žanra krasijo nekatere cerk-

ve in palače na Poljskem. Vrh vsega posega v notranjo arhitekturo, mozaično slikarstvo in scenografijo. Sirom po Poljski je znan, prejel je za svoja dela vrsto priznanj in nagrad, medtem tudi za življenjsko delo. Njegove umetnine se nahajajo v javnih poljskih zbirkah.

Svet poljskega slikarja je abstrakten, vendar ne dosledno brez elementov figur in predmetov. Kako močno ga opira barva je razvidno že iz pojmovanj njegovih del: SI-NJE, JANTARNO, ROZNATO, ZE-LENO, RDEČE. Njegova barvna paleta je subtilna, neumorno išče nove odtenke. Celotna kompozicija apelira na čustvene predispozicije gledalca. Barva je težišče njegovega izražanja. Iz mnogih kompozicij je

razvidna nadarjenost za ustvarjanje v vitražih, ki so z njegovimi prijemi novatorski. Ko je srednjeveški vek izpel v katedralnih oknih svojo visoko pesem, očarljivo in čudežno, si sodobni človek ni mogel misliti kakršnokoli nadaljevanje te vrste umetnosti. Mislimo na ustvarjanje, ki bi ne bilo vezano na najvišje vzore. Jan Piasecki je s svojimi kreacijami uspel. Po letu 1900 smo videli na tem področju marsikateri poizkus (Nemčija), vendar umetniška plat ni bila zadovoljiva, še več, bila je sterilna. Kakšni napori pa so potrebni za ustvaritev česa novega, ki vzdrži kritično oceno, si človek, ki ne spada v krog ustvarjalcev, komaj predstavlja. Jan Piasecki je naš cenjen gost in za Celje lepo doživetje.

SPOMENIKI NAŠE KULTURNE UMETNOSTI

Ohranimo kar imamo

O vseh mogočih in nemogočih stvareh čitamo v dnevnem časopisu. Morda ne bo odveč, če danes za spremembo pokramljamo o čuvanju umetniških stvaritev.

Vsak človek si po svojih močeh ureja in dekorira svoje bivališče oziroma stanovanje. Smisel in občutek za lepo je toliko star kot človek. Kdo se ni občudoval okusno izdelanega nakita iz prazgodovine človeka v vitrinah raznih muzejev? Ze naš pračlovek si je dekoriral svoje bivališče, čeprav so bile to razne podzemeljske votline. Na kamnite stene je risal ali klesal podobe, ki jih še danes občudujemo. V zgodovini človeka je bila likovna dekoracija njegovega bivališča tako rekoč potrebna. Vendar je bila dekoracija raznih domov in je še zelo različna. Tu pride do izraza finančna zmogljivost posameznika in pa okus, ki je nekemu že prirojen, ali pa je še posebej vzgojen. Večina ljudi se mora zadovoljiti z raznimi reprodukcijami. Mnogo je v naših domovih tudi kiča. Ta dekoracija je glede na cene ljudem pač najbolj dostopna. Marsikomu pa krasni okusno urejeno stanovanje tudi bolj ali manj dragocena likovna umetnina, kot slika, grafika ali celo plastika. Stari kipi imajo zadnje čase visoko ceno in so tako rekoč v modi. Mnoge likovne stvaritve prehajajo iz roda v rod in čim starejše so, tem

dražje so nam. Vendar se na žalost stvari starajo in mnoge propadajo. Z ob časa ne prizanaša niti najdragocenejšim likovnim stvaritvam, ki so spomeniki naše kulturne preteklosti.

Ta kratek razgovor naj bo posvečen prav tem likovnim stvaritvam, ki krasijo naše domove in na katere smo tako navezani, da si brez njih ne moremo zamisliti naših domov. Pa se tudi to dogodi; danes uniči zob časa sliko ali kip tu, jutri tam itd. Ne obupajmo, tudi tu je rešitev. Marsikatero likovno stvaritev se da rešiti in ji podaljšati živ-

ljenje, če pride pravočasno v prave roke. Nekateri skušajo rešiti sliko sami. Mnogokrat se zgodi, da čisti ljudje sliko n. pr. s čebulo. Nekateri stare mame pred prazniki prav rade slike celo operejo, če ne gre drugače za končni efekt pa jo namažejo z jedilnim oljem, lojem ali celo s slanino. Bolj vešč mojstri premažejo sliko s firnežem ali lakom, kar jim pač pride pod roke. Nekateri, ki znajo celo »farbice mešati«, pa naredijo iz stare slike tudi novo, ali pa preslikajo samo najbolj mazana mesta na sliki. Ljudje

prav gotovo ne bi počeli vsega naštetega in še raznih drugih posegov, če bi vedeli, da so s tem svoji ljubljene slike naredili veliko škodo.

Pa si po bližje ogledjmo, kako delujejo na slike omenjeni posegi. S čebulo resnično osvežimo sliko na pogled in bo tudi nekaj dni lepa. Vendar ne smemo pozabiti, da čebula vsebuje tudi jedke organske snovi, ki razjedajo barvno plast ali pa pridejo skozi razpoke v podsnovno. Poleg tega se na ostankih čebule naseli še plesen oziroma goba, ki zelo učinkovito uničuje sliko. Če namažemo sliko z raznimi nesušecimi se jedilnimi olji ali drugimi to polomimo. Na mastno površino maščobami, ga s tem tudi temeljše čudovito lepi prah. To pa še ni najhuje. Na takih slikah imajo plesni pravo požitjo in vse pogoje za čudovito uničevanje slike. Tiste posameznike, ki stare in temne slike radi lakirajo, je treba opozoriti na škodo druge vrste, ki jo sli-

ka pri tem utrpí. Stari slike, ki je mnogo let služila svojemu namenu, je bila za nagrado dodeljena morda celo vlažna stena. Pri taki sliki preperi najprej platno in s tem tudi podsnova ali grund, ki ga sestavlja ta klej in kreda. Obstajajo tudi mastne, polmastne in še druge vrste podsnov, ki so bolj ali manj povezane s platnom. Vendar ta vez sčasoma vedno bolj slabi. V podsnovi se pojavijo manjše in večje razpoke, ki pa so lahko posledica še drugih vzrokov. In ko staro sliko, ki ima tako rekoč že dotrajano platno in z njim tudi podsnovo, prevlečemo z močnim lakom, pride na površini barvne plasti do povečane površinske napetosti, zaradi česar barvna plast s podsnovo odstopa od platna v obliki čašic, ki začno odpadati. Tako slika drobce za drobce izginja pred našimi očmi.

Včasih se zgodi nesreča, da pade slika s stene na kak kos pohištva in pri tem dobi večjo ali manjšo pretrganost. Običajno ljudje to prelepijo s hrbtno strani s kako krpo in zadovoljni nad uspehom sliko obesijo na prejšnje mesto. V takem primeru se tej poškodbi pridruži še nova, ki jo povzroči ali lepilo ali krpa, ker pride na takem mestu do nasilnega krčenja platna in to se odraža na površini slike najprej v obliki razpok, pozneje pa pride celo do odpadanja barvne plasti.

Reči pa je treba, da tudi preslikave niso na mestu. S tem pokažemo nepravilen odnos do avtorja in do slike same. Poleg tega pa dragocena slika izgubi na vrednosti, ker pred nami ni več original, ampak klavrn zmakez. Velikokrat se zgodi, da grede tako preslikane slike iz rok v roke, ne da bi kdo vedel, da se skriva pod diletantsko barvno plastjo dragocena mojstrovina, ki ugleda luč sveta samo v primeru, če pride v roke restavradorju.

Viktor Povše

Hrbtna stran

Podoba mladeniča pred restavracijo

Po restavraciji

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. PLANICA 66! Šole, mladinske organizacije! Dne 25. in 26. 3. 1966 poobli vlaki za ogled velikih mednarodnih smučarskih polov. Prijave v poslovalnici KOMPAS Celje do 15. 3. 1966.
  2. 10-dnevno potovanje v CARIGRAD IN SOFIJO koncem junija 1966.
  3. 8-dnevno potovanje z letalom v SOV. JETSKO ZVEZO. Potovanje bo v mesecu maju 1966. Prijave do 31. 3. 1966.
  4. 6-dnevno tradicionalno potovanje v RIM za 1. majske praznike. Prijave do 10. 4. 1966.
  5. GOSTINSKI DELAVCI! 7-dnevno strokovno potovanje na CRNOMORSKO OBALO, v BOROVEC, SOFIJO in TIRNOVO. Prijave do 20. 4. 1966.
  6. KAIRO, ASUAN, LUXOR! 6-dnevno potovanje z letalom. Strokovni ogledi Asuanskega jezua, naselja EL NASER in zanimivi turistični ogledi.
  7. 13-dnevno krožno potovanje po SREDO-ZEMLJI v mesecu maju 1966.
  8. Tradicionalno prvomajsko potovanje v PARIZ! Prijave do 15. 3. 1966.
  9. 7-dnevno potovanje za prvomajske praznike v LONDON. Prijave do 7. aprila 1966.
  10. Pomlad na AZURNI OBALE! Pohitite s prijavitelji za to prijetno potovanje v NICO, CANNES, MONTE CARLO, CHAMONIX. Prijave do 19. 3. 1966.
  11. Mednarodni obrtniški velesejem v MUNCHENU! Prijave do 28. 3. 1966.
  12. Mednarodna pekarskošlasičarska razstava v Basel-u. Prijave do 4. aprila 1966.
  13. 6-dnevno avtobusno potovanje na ogled farmacevtsko in medicinsko tehnične razstave v BERLIN. Prijave do 2. 4. 1966.
- KOLEKTIVI!** Za vaš 1. majski izlet po domovini in tujini Vam KOMPAS CELJE izdelala brezplačno po vaši želji program potovanja. Povozi bodo izvršeni s avtobusi tipa Mercedes.
- KOLEKTIVI!** Poslužite se naših kvaliteten prevozov, ki Vam jih nudimo po zelo znižanih cenah v najodličnejši opremljeni avtobusih tipa »MERCEDES«.
- PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISKITE TURISTIČNO PODJETJE »KOMPAS« CELJE, TOMŠICEV TRG 1, TEL. 23-50.**

MALI OGLASI

PRODAM
NEDOGRAJENO hišo z 1000 m² zemlje blizu Celja prodam. Naslov v upravi lista.
KOSILNICE BCS v dobrem stanju prodam. Naslov v upravi lista.
PLEMENSKO telico, godno za osenitenitev prodaja: Smid, Zagrad 123.
HMELJEVKE v zelo dobrem stanju prodaja: Jožef Marinc, Glinje 9, Braslovce.
RABLJENA okna prodaja: Skočir, Ipavčeva 4, Celje.
MOTORNO KOLO MOPED COLIBRY, dobro ohranjeno prodaja: Leopold Hajšek, Celje, Ulica Bratov Vošnjakov 13.
HISO z dvema trosobnima vseljivima stanovanjema prodam (posamezna cena 2.500.000 din) Ulica Bratov Kersnikov 23, Celje.
ZAGO za razrez hlodovine (Parožgo) in motorno kolo »DANUVIA« poceni prodam. Jože Kopitar, Sentilj, Velenje.
BETONSKO zarezno strešno opeko prodam. Informacije: Draksler, Dočkova 26, Celje.
PSICO (plemenski volčjak) prodam. Sredovnik, Celje. Gosposvetska ulica 7 (Nova vas).
SPALNICO — rabljeno, iz mehkega lesa in otroški globok voziček prodaja: Peršič, Čeprijska 21.
»HIDROFOR« 3 faza električna črpalka za vodo) s sistemom za dvig vode do 15 m prodam: Leopold Salobir, Jamova 3, Celje.
PRALNI stroj »MARIS« 3,5 kg, malo rabljen prodam za 1100 N din in centrifugo »HIMO« za 400 N din. Ogled pri Dragi Urtež, Velenje, Stanetova ulica 18.

KUPIM
VSAKOVSTEN starinski kovan denar kupim. Plačam dobro. Pogačnik, Kranj, Ljubljanska c. 13.
ZAPOSILITEV
SPREJMEM mizarskega pomočnika vojašnice prostega, Cepin, Celje, Dobrova 8.
IZREDEN zaslužek nudimo za občasno zbiranje mizarskih naročil. Ponudbe pod šifro »10 % provizije«.
STAREJŠO samostojno zanesljivo gospodinjstvo pomočnico ljubiteljico otrok iščem k slovenski družini v inozemstvu. Zelo ugodni pogoji. Pismene ponudbe s sliko pošljite na upravo lista »IZREDNA PRILIK«.

STANOVANJE
OPREMLJENO sobo v centru itče mlad moški. Naslov v upravi lista.
ODDAM stanovanje (soba in kuhinja) v okolici Celja. Pogoji: odkup kompletne kuhinjske garniture s HIMO hladilnikom, kombiniranim štedilnikom, spalnico orohove imitacije. Ugodnost za novoporočence. Ponudbe na upravo lista pod šifro »POMLAD«.
OPREMLJENO sobo s posebnim vzhodom oddam mirnemu moškemu. Naslov v upravi lista.
UPOKOJENEC z ženo (brez svojcev) išče sobo in kuhinjo. Poleg plačila pomagata pri raznih hišnih delih. Zazeleno v bližini avtobusne postaje. Ponudbe pod »POMOČ«.
SOBO V centru oddam moškemu. Naslov v upravi lista.
OPREMLJENO lepo sobo na Otoku oddam solidnemu moškemu. Naslov v upravi lista.
IZMENICNO zaposleni ženi ali mlajši upokojenki nudim sobo in delno tudi hrano za manjšo pomoč k eni osebi. Naslov v upravi lista.

RAZNO
PRISRČNO se zahvaljujem za ves trud in dobro voljo pri potrvalnem delu tov. primarija zobozdravniku dr. Lavrenčiču. Enaka hvala prijaznim sestram. Hvaležna pacientka Vladimirja Heimerle, Celje, Askerčeva 8.
VSA zidarska dela izdelam kvaliteten! Primerna cena. Naslov v upravi lista.
GARAŽO na Otoku v Trubarjevi ulici oddam. Naslov pustiti v upravi lista.
CELOTNO oskrbo nudim starejši upokojenki ali dekletu (en otrok ni ovira). Lahko v skupno gospodinjstvo. (6 km iz Celja — avtobusna postaja). Naslov v upravi lista.
UPOKOJENEC (70 let) z lastno hišo in nekaj zemljo išče gospodinjstvo — strežnico od 50—60 let starosti, vajeno kmečkega dela. Plača dobro. V počev pridoje upokojenke z manjšo pokojnino — brez otrok. Ostalo po dogovoru. Ponudbe na upravo lista pod šifro »JESEN«.

Po sklepu delavskega sveta razpisuje Lesno industrijski kombinat »Savinja« Celje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo polnojarmenika — izdelek tovarne Strojne tovarne Ljubljana, premera 550 mm.

Izključna cena 6.000 N dinarjev.

Licitacija bo dne 15. 3. 1966 ob 10. uri v delovni enoti — obratu Sempeter v Sav. dolini.

V kolikor ne bo interesentov družbenega sektorja, bo licitacija 1 uro kasneje za interese zasebnega sektorja.

ZAVOD ZA REHABILITACIJO INVALIDOV V CELJU

razpisuje prosto delovno mesto

KLJUČAVNIČARJA

Pogoji za zasedbo tega delovnega mesta so: kvalificiran ključavničar s triletno delovno dobo. Osební dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov Zavoda.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Prošnje je nasloviti na: Zavod za rehabilitacijo invalidov v Celju, poštni predal št. 101.

GRADBENO PODJETJE »GRADNJA« ZALEC

razpisuje prosto delovno mesto

Računovodje

Pogoji: Visoka šolska izobrazba ekonomske smeri s 5-letno prakso v računovodstvu ali popolna srednja izobrazba z 10-letno prakso v računovodstvu gospodarskih organizacij.

Osební dohodki po pravilniku o OD.

Stanovanje ni na razpolago.

Nastop službe takoj, ali po dogovoru.

Ponudbe pošljite na naslov v razpisnem roku 15 dni.

RUDNIK RJAVEGA PREMOGA LAŠKO

S SEDEŽEM V REČICI ŠT. 17

vam dobavi poleg premoga tudi gramoz in pesek po ugodni ceni.

Prevoz izvrši z lastnimi avtomobili ali z vagonскими pošiljkami.

Rudnik rjavega premoga Laško razpisuje javno prodajo vgrajenega gradbenega materiala na gospodarskih poslopih v Govcah za gradbenih in zemljišč zemljiškoknjiž. vložek 68 v K. O. Sv. Jedert.

Javna prodaja bo dne 25. 3. 1966 s pričetkom ob 8. uri na kraju samem v Govcah.

Informacije daje uprava rudnika.

TURISTIČNE OBJAVE

POROČILO O PROSTIH KAPACITETAH
V vseh turističnih objektih na našem področju je dovolj prostora. V zdravilišču Rog.

ZAPOSLENEMU, poštenemu in pridnemu dekletu nudim brezplačno stanovanje in hrano za pomoč pri delu. Franc Ivanek, Laveč 35, Petrovce.

ZAPOSLEN fant z lastnim stanovanjem želi spoznati kmečko dekle od 18—20 let starosti. Ponudbe na upravo lista pod šifro »BODOČNOST«.

ELEKTRICNI varilni aparat vzamem v našim. Dnevno plačam 5 N din vnaprej. Naslov v upravi lista.

Stalna in v hotelih Zdraviliško gostinskega podjetja je 125 prostih mest. V zdravilišču Dobrna in v hotelu Savinja Laško je dovolj prostora, zdravilišča normalno obratujejo, bazena v Laškem in na Dobrni sta na voljo tudi zunanjim obiskovalcem.

SPOMLADANSKI IZLETI
Ljubitelji narave opozarjamo na lepe spomladanske izlete na Svetino, Celjsko kočo, Goro Oljke, Liseo in Sieme. Vse postojanke so dosegljive z avtomobilom.

OSTALA TURISTIČNA OBVESTILA
Restavracija Jezero v Velenju je pričela spet obratovati.

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Petek, 11. marca ob 19.30:
M. Mikeln: INVENTURA 65. Satirični kabalet. Premiera. Premierski abonma in izven.
Sobota, 12. marca ob 19.30:
M. Mikeln: INVENTURA 65. Sobotni abonma in izven.

Nedelja, 13. marca ob 10:
Sartre: UMAZANE ROKE. II. nedeljski dopoldanski abonma in izven.
Nedelja, 13. marca ob 19.30:
Shaffer: ZASEBNO UHO — JAVNO OKO. Komediji. Nedeljski večerni abonma in izven.
Torek, 15. marca ob 11 in 20:
Sartre: UMAZANE ROKE. Gostovanje v Murski Soboti.

Sreda, 16. marca ob 19.30:
M. Mikeln: INVENTURA 65. Satirični kabalet. Izven abonmaja. Vstopnice bodo v prodaji dan pred predstavo in na dan predstave od 18.30 do 19.30 ure. Občinstvo opozarjamo na to izvenabonmaja predstavo.

Četrtek, 17. marca ob 19:
Sartre: UMAZANE ROKE. III. šolski večerni abonma in izven.

Sobota, 19. marca ob 16:
Shaffer: ZASEBNO UHO — JAVNO OKO. Komediji. Abonma za delovne organizacije in izven. Vstopnic je še dovolj na razpolago.

Nedelja, 20. marca ob 10:
Sartre: UMAZANE ROKE. I. nedeljski dopoldanski abonma in izven.

KINO

KINO »POHORJE« SLOVENSKE KONJICE

Dne 9. do 10. marca 1966 — »PET OSTRI-ZENIH ZENA« — italijanski film.

»STRAHOVI V RIMU« — italijanski film.

Dne 12. do 13. marca 1966 — »TROJANSKA VOJNA« — italijanski film.

Dne 16. do 17. marca 1966 — »ZGREŠENA SREČANJA« — poljski film.

»MAŠCEVALEC« — nemški film.

KINO ODSEK »SEVNICA«

Dne 12. in 13. marca 1966 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški film.

Dne 16. marca 1966 — »ZLATI CLOVEK« — madžarski film.

KINO ROGASKA SLATINA

Dne 9. marca 1966 — »SERENGETI« — nemški barvni film.

Dne 10. marca 1966 — »JUDEX« — francoski film.

Dne 11. marca 1966 »ZIVELA STA BABICA IN DED« — sovjetski film.

Dne 12. marca 1966 — »NAJLJUBSI UCE-NEC« — ameriški film.

Dne 13. marca 1966 — »ZLATI TRIUMF« — francoski film.

Dne 14. in 15. marca — »OLD STHATER-HAND« — nemško-jugoslovanski film.

Krajevna skupnost »CENTER«

Celje, Trg svobode 10/I,

razpisuje JAVNO DRAŽBO za prodajo prisarniških miz, pisalnega stroja »TOPS S-3« in telefonskega aparata.

Dražba bo v ponedeljek dne 14. marca 1966 ob 12. uri v prostorih krajevne skupnosti.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 12.—19. marca 1966
CIRIL UMEK,
veterinar, Celje,
Kersnikova 37
(Vogal Kersnikove in
Dečkove ceste)

OBVESTILO

Avtoturistično podjetje »IZLETNIK« — Celje, Kersnikova 27, obvešča vse delavce, ki so bili zaposleni od 1. 7. 1965 do 31. 12. 1965 in jim je delovno razmerje prenehalo na kakešnikoli osnovi, da se v roku treh mesecev po tej objavi zglašijo v podjetju in dvignejo še razliko med obračunanimi osebnimi dohodki in prejeto akontacijo za leto 1965.

KMETIJSKI KOMBINAT ZALEC

Številka: Prav. 171/65

Datum: 5. 3. 1966

DRAŽBENI OGLAS

KK Zalec prodaja na javni dražbi dne 20. 4. 1966 ob 8. uri v pisarni KK Zalec — Obrata Celje, Miklošičeva ulica št. 7, hišo v Celju Trubarjeva ulica št. 45.

Valorizirana vrednost N din 65.455.—
Izključna cena N din 43.640.—
Jamčevina N din 4.364.—

Glavni direktor
ing. Milovan Zidar l. r.

Foto-kino klub Ljudske tehnike
EMO Celje razpisuje

KINOAMATERSKI TECAJ

za začetnike. Prijavite se lahko vsak dan dopoldne na telefon 39-21 int. 262 pri Valentinu Davidu ali popoldne v temnici foto-kino kluba v upravnem poslopiju EMO do 15. marca t. l.

Odbor

IZLETNIK CELJE

V sodelovanju s »Putnik«-om Beograd, organizira IZLETE PO JUGOSLAVIJI IN V INOZEMSTVO.

MOSKVA — LENINGRAD — KIJEV — RIGA, 12-dnevna potovanja z vlakom in letalom.

BUDIMPEŠTA — KRAKOV — VARSAVA — MINSK — SMOLENSK — MOSKVA — HARKOV — KIJEV — ODESA — BUKAREŠTA — SOFIJA, 19-dnevna potovanja z avtobusom.

GRAZ, 1-dnevna potovanja z avtobusom na spomladanski sejem od 30. IV. do 9. V. 1966. Prijave sprejemamo do 25. III. 1966.

MUNCHEN, 4-dnevno potovanje z avtobusom na mednarodni spomladanski obrtniški sejem, ki bo od 12. do 22. V. 1966.

Prijave sprejemamo do 30. III. 1966.

BUDIMPEŠTA — dvodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, datum potovanja po dogovoru.

BENETKE — TREVISO — UDINE — GORICA — TRST, dvodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike.

TRST — MIRAMARE, enodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike.

CELOVEC — VRBSKO JEZERO — GOSPO-SVETSKO POLJE, enodnevni avtobusni izleti, datum po dogovoru.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPEŠTA, tridnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike. Datum potovanja po dogovoru.

ISTAMBUL — PRINCEVI OTOKI — OTOK BUJAKADA — SOFIJA, osemidnevno potovanje z vlakom za dijakle in študente. Datum potovanja po dogovoru.

CORTINA D'AMPEZZO — BOLZANO — GARDSKO JEZERO — VERONA — VICENZA — BENETKE — TRST, petdnevno potovanje z avtobusom za dijakle in študente. Datum potovanja po dogovoru.

ATENE — PELOPONEZ — ARGOS — NAFPLION — EPIDAUROS — DELPHI — LEVADIJ, osemidnevno potovanje z vlakom za dijakle in študente. Datum potovanja po dogovoru.

PARIZ — VERSAILLES, šestdnevno potovanje z vlakom za dijakle in študente. Datum potovanja po dogovoru.

MADRID — VALENCIJA — BARCELONA — SARAGOSA — PERPINJAN — NICA — GENOVA — MILANO — MARSEILLE, 17-dnevno potovanje z avtobusom za farmacevte, na 21. SKUPŠČINO FARMACEVTSKE FEDERACIJE ter na 26. MEDNARODNI KONGRES FARMACEVTOV, ki bo v MADRIDU od 17. do 19. septembra 1966. Prijave sprejemamo do 20. maja 1966. Cena potovanja 2.100 N din.

PLANICA 1966. Organiziramo prevoze na Planico dne 25., 26. ter 27. III. 1966, na mednarodne smučarske poletje. Ker je veliko zanimanje za to mednarodno prireditve, pohitite z naročili za avtobuse.

Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v našem turističnem oddelku na TITOVEM TRGU 3 ter v poslovalnici Velenje, Krško, Mozirje in Krapin.

IZLETNIK organizira potovanja po tu in inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi.

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.

IZLETNIK rezervira postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.

IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva.

Za cenjeni obisk se priporoča.

IZLETNIK CELJE
nasproti Avtobusne postaje
tel 28-41

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega dragega
ALBINA GORŠIČA

se lepo zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in sočustvovali z nami.

Posebej se zahvala zastopnikom terenskih organizacij tovarišema Stojanu in Zaprčniku za poslovilne besede ob odprtem grobu ter godbi DPD France Prešeren.

Zaljujoče sorodstvo

Institut za hmeljarstvo Zalec

razpisuje javno licitacijo za prodajo dobro ohranjenega pisarniškega inventarja:

1. knjižna omara
2. klubska mizica in 5 foteljev
3. pisalna miza

Javna licitacija bo na sedežu zavoda dne 18. 3. 1966 ob 8. uri.

Prednost ima družbeni sektor.

Za Vaše znanec in sorodnike v tujini je najlepše darilo

»CELJSKI TEDNIK«

11. 3. 1966 - št. 10

JE DELITEV PRAVIČNA

Na minuli seji sekretariata ObZTK so popravili predlog proračuna občinske zveze za leto 1966. O predlogu bo dokončno razpravljali in ga sprejeli ali ne UO ObZTK.

Kot je znano so športne panoge oziroma aktivnosti razdeljene na štiri skupine, kjer so v prvi smučanje, plavanje, splošna telesna vzgoja in atletika, v drugi športne igre itd. Pa si oglejmo nekaj števil iz predloga: Stevilke so torej tu. Društva so AD Kladivar 13 milij., TVD Gaberje 3,7 milij., TVD Partizan mesto 3,5, ZSD Celje — smučanje in ZPK Neptun 2,5, TVD Store 3 milij., ZSD Celje — nogomet in NDK 2,5, SD Olimp 3 milij., ZSD Celje — roko- met in HDK Celje po 2 milij., ZSD — kegljači 1 milij., TVD Vojnik 90.000, ZSD Celje — košarka 300.000 itd.

bolj ali manj seznanjena z njimi jih prekomentirala in nekatera že temu primerno ukrepala. Tu mislimo predvsem na Rokometni klub Celje, ki je ostal brez upravnega odbora, ker je le-ta odstopil. Rokometni se namreč ne strinjajo z višino dotacije, ki jim je namenjena, posebej sprčo dejstva, da so v zadnjem letu najboljše na republiški lestvici, kandidati za tekmovalce v zvezni ligi in četrtfinalisti tekmovanja za jugoslovanski pokal. Skratka njihova kvaliteta je na dlani, zaradi pomanjkanja sredstev pa so morali pionirsko, mladinsko in žensko ekipo ukiniti, zaradi tega je tudi odveč očitke, da niso množični.

Drug nasproten primer je HDK Celje. Kot je znano hokeja in drsanja sploh letos v Celju nismo imeli, ker ni bilo pogojev. Vprašanje

je, če bodo pogoji za celjski hokejsko drsalni šport tudi v drugi sezoni ustvarjeni. Pa tudi če bodo, lahko malce dvomimo v to, da se bodo hokejisti in drsalci v kvaliteti že v eni sezoni postavili ob bok rokometišem, nogometišem pa še marsikomu, ki je na »finančni lestvici« na istem ali pa slabšem od HDK.

Vsakemu povprečnemu poznavalcu celjskega športa bo padla v oči tudi številka, ki stoji poleg imena ZSD Celje — košarka. Košarkarjem, ki tekmujejo v drugi republiški ligi je namenjeno 300.000 din! Kaj bodo lahko s tem denarjem napravili si je težko predstavljati, na-

predovali pa prav gotovo ne bodo (čeprav bi radi).

TVD Vojnik je namenjeno 900.000 tisoč TVD Gaberje 3,7 milij. Vojničani imajo poleg splošne vadbe še nogometno, odbojgarsko in smučarsko sekcijo, Gaberčani pa poleg splošne vadbe še hokej na travi, odbojko, namizni tenis. Če bodo gledali to primerjavo, Vojničani prav gotovo ne bodo zadovoljni, saj je razlika med obema društvoma še večja, če upoštevamo, da imajo Gaberčani še druge vire dohodkov.

To je le nekaj primerjav, ki povedo, da je sredstva deliti pravzaprav težko, posebno če jih je malo. Ravno zaradi tega pa bi bilo treba dobro premisliti kako in komu se naj deli. Prav gotovo bo še marsikdo povzdignil svoj glas. Morda tudi šolska športna društva, katerim ni bilo namenjeno nič pa čeprav v svoji aktivnosti ne zastajajo dosti za ostalimi.

E. G.

V PLANICO

Kot za ogled tekem svetovnega prvenstva v hokeju na ledu, tako Kompas Celje pripravlja za učence in dijake šol posebne vlake tudi za obisk Planice in ogled smučarskih poletov. »Planica 66« je pred vrati. Na njej bodo sodelovali skakalci iz štirinajstih držav. Glede na prijavljence in preurejeno skakalnico, je računati, da bo Recknaglov rekord 128 metrov v nevarnosti.

Dijaki in učenci šol si bodo smučarske polete v Planici ogledali 25. in 26. marca. Cena prevoza iz Celja in vstopnice pa je več kot zmerne — 900 starih dinarjev. Kompas Celje bo prijave za Planico 66 sprejemal do vključno 15. marca. —mb

STRELSKO TEKMOVANJE V HRASTNIKU

Pred kratkim je prišlo do zanimivega sodelovanja med strelsko družino Ivo Lola Ribar v Celju ter družino Rudarja iz Hrastnika. Skupaj so namreč pripravili in izvedli tekmovanje v počastitev osmega marca, na katerem se je zbralo 15 ekip iz Celja, Hrastnika, Rečice, Liboj, Radeč, Laškega, Rogaske Slatine in Rimskih Toplic. V ekipnem ocenjevanju so zmagale tekmovalke družine Ivo Lola Ribar iz Celja s 596 krogi. Sledijo: Rečica 577, Papirnica-Radeče 534 itd. Posameznice pa so se uveljavile takole: Vera Lesjak (Rečica) 165, Vida Mlakar (I. L. Ri-

bar) 156, Majda Piliš (Rečica) 155, Gizela Mlakar 149, Silva Jordan (obe I. L. Ribar) 148 itd. I./P.

SPET POKAL

V nedeljo je bilo na Ribniški koči na Pohorju tradicionalno smučarsko tekmovanje za Kajuhov pokal. Tekmovali so v veleslalomu. Celjski smučarji v postavi Uršič, Četina J., Četina P. in Rom so uspeli ponovno osvojiti ekipno prvo mesto in s tem pokal. —ed

I Z J A V A

V časopisju so se zadnji čas pojavili najrazličnejši članki predvsem o naši pritožbi proti izidu tekme z NK Sevnico (s tem v zvezi s trditvijo, da bazira naša pritožba na tem, da navedeni klub ni registriran), nadalje o naših treningih in trenerjih o katerih klub ne ve ničesar pa o izjavah naših funkcionarjev, ki jih sploh ni bilo itd. V tem pisanju je dokajšnja mera hvalisanja, predvsem pa dopisniki kažejo naše nezadovoljstvo do NP in njenih funkcionarjev.

Ceprav je naš zastopnik na občnem zboru CNP res dokaj ostro grajal predvsem posle okrog registracije igralcev (ki so mu zastopniki klubov potrdili) pa se z navedenim načinom razpravljanja ne strinjamo. Res je samo, da od CNP še nismo prejeli rešitve dveh naših pritožb proti izidom tekem, od katerih se ena reši lahko le po zakonitih določilih, za drugo, kjer smo bili oškodovani pa smo predlagali ponovitev tekme, kar je menda najpravičnejša rešitev. Sele ob neupoštevanju naših predlogov bi lahko govorili o nepravilnosti, oziroma o povzročenih krivici.

Do sedaj pa naše društvo pa tudi noben član UO ali vodilni funkcionar nogometne sekcije ni dal nikomur nikake izjave v zgoraj navedenem smislu.

TVD Partizan Gotovlje

ŠPORT NA DROBNO

V prijateljski nogometni tekmi na Glaziji je v nedeljo ekipa trboveljskega Rudarja v slabši tekmi premagala Kladivarja z 2:0.

V nezanemljivi igri so rokometiši Celja v nedeljo premagali Šoštanjčane z rezultatom 26:10.

Odbojkarice Partizana so v nedeljo gostile igralke mariborskega Branika in jih premagale s 3:0.

Na republiškem prvenstvu v smučanju, ki je bilo na Zelenici sta nastopila tudi dva Celjana. Plasirala sta se le v slalomu in sicer Košič na 15. ter Svegl na 30. mesto.

V pripravah za bližnje prvenstvo so nogometiši Šoštanjja premagali Smartno 2:0, Gotovlje pa Polzelo z istim rezultatom. Na slednji tekmi ni bilo sodnika.

ŠAH - ŠAH

Po predzadnjem kolu občinskega šahovskega prvenstva sindikalnih ekip vodi Cinkarna s prednostjo 2 in pol točke. Najzanimivejši dvoboj se obeta v zadnjem kolu, ko se bosta srečali prvouvrščeni ekipi Cinkarne in Ingrad. Rezultati predzadnjega kola: Dibela : EMO 0:4, Klima : Cinkarna 1,5:2,5, IFA : Ingrad 4:0, Zelezarna : PTT 4:0.

V Mariboru je bilo minulo nedeljo republiško brzopotežno prvenstvo na katerem je sodelovalo 35 igralcev. Med Celjani se je najbolje odrezal Drakšler, ki je zasedel v finalu 6-7 mesto skupno z mednarodnim mojstrom Pucom. Dobro se je držal tudi Ojstrež, ki je zasedel 14. mesto.

DVORANA ZAŽIVELA

V soboto je tribuna oziroma športna dvorana na stadionu Borisa Kidriča zaživela. Prvo atletsko tekmovanje v njej so imeli dijaki srednjih in strokovnih šol, ki so se pomerili za naslov ekipnega srednješolskega prvaka. Največ uspeha sta imeli ekonomska šola in pedagoška gimnazija. V konkurenci fantov so bili najboljši v teku na 60 m Hudovernik 7,9, v skoku v daljino Pojavnik 584 cm, v metu krogla Gajšek 13,82, ekipno pa ESS 3498, TSS 3180 in pedagoška gimnazija 2736 točk.

Med dekleti so bile najboljše v teku na 60 m Koren 8,9 v skoku v daljino Mlakar 462, v skoku v višino Kodela 130, v metu krogla Urankar 10,10 ekipno pa pedagoška gimnazija 3734, ESS 3711 točk.

V nedeljo dopoldne bo v istem prostoru letošnje republiško prvenstvo atletov v pokritih prostorih.

E. G.

ŽRTVE PROMETA

PODLEGEL POSKODBAM

Prvega marca je v celjski bolnišnici podlegel poškodbam Ivan Bornšek, star 46 let, iz Stranic 104, ki je bil teže poškodovan pri prometni nesreči 25. februarja na cesti III. reda Vitanje—Stranice.

VELIKA HITROST

Zaradi prevelike hitrosti se je zgodila prometna nesreča na cesti III. reda v vasi Breg pri Polzeli. Voznik osebnega avtomobila CE 84-80 Martin Pevec iz Sempetra je vozil proti Polzeli. Zaviranje na mokri cesti in velika hitrost sta povzročila, da je pričelo avtomobil na ovinku zanašati, ga obrnilo za 180 stopinj, nakar je trčil v slivovo drevo ob cesti in ga polomil ter pristal na strehi. Škoda na osebnem avtomobilu znaša 9.000 novih dinarjev.

NEPREVIDEN KOLESAR

Po cesti II. reda Celje—Store je peljal voznik osebnega avtomobila CE 100-93 Alojz Sramel iz Stor. Ko je privozil do naselja Teharje, mu je z desne strani pripeljal pred avto kolesar Alojz Gal iz Zvodnega, ki se ni prepričal, če je cesta prosta. Pri trčenju je dobil kolesar pretres možgan in poškodbe na obrazu. Škoda na avtomobilu so ocenili na 1.650 novih dinarjev.

NEPREVIDNOST

Na dvorišču trgovskega podjetja Kurivo Celje na Mariborski cesti se je zgodila prometna nesreča, ko je voznik osebnega avtomobila CE 51-78 Danilo Sajovic med vožnjo popravil vaz, katere je vozil. Tako se je zaletel v stoječi osebni avtomobil CE 86-56. Na obeh avtomobilih je bilo škode za 4.000 novih dinarjev.

BREZ POSKODB

Voznik osebnega avtomobila LJ 295-57 Teodor Basarič je vozil po cesti I. reda Ljubljana—Celje proti Celju. V Latkovi vasi ga je zaradi prevelike hitrosti zaneslo s ceste na desno stran, kjer se je avtomobil prevrnil na streho in to pet metrov pod cesto. Voznik je pri tem dobil le lažje odrgnine na levi nogi. Škoda na avtomobilu pa znaša 8.000 novih dinarjev.

OTROK NA CESTI

Po Kidričevi cesti v Velenju je proti Šoštanju vozil mopedist Mihael Obu iz Podkrajja pri Velenju, ko je nenadoma z leve strani ceste pritekel otrok Avgust Cerovec rojen 1961. leta iz Velenja. Zaradi prekratke razdalje mopedistu ni mogel preprečiti trčenja in je otroka zbil po cesti. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico in ugotovili pretres možgan, mopedist pa ima lažje poškodovano nogo.

VINJEN PESEC

Po cesti II. reda Brežice—Catež je vozil z motorjem DKW CE 10-457 Vinko Ogorevc iz Brežine. Ko je pripeljal do gostilne na Gričku, je dohitel pešca Antona Berebaka, ki je bil vinjen ter se je opotekal po cesti. Zaradi vinjenosti ga je zaneslo pred motorista, ki ga je zadel, tako, da sta oba padla. Pri tem je bil lažje poškodovan samo pešec, na motorju pa je škode za 500 novih dinarjev.

ZALETEL SE JE V AVTOBUS

Na cesti II. reda v naselju Debro, med Celjem in Laškim se je pripetila težja prometna nesreča, ko je FRANCA CETINO zaradi zaviranja med srečavanjem z avtobusom zaneslo na levo stran cestišča. Cetina je upravljal osebni avtomobil CE 87-61. Prišlo je do trčenja, pri katerem sta se voznik osebnega avtomobila in njegov sopotnik FRANC ŠIBANC lažje poškodovale. Škoda na avtomobilih znaša 5.000 novih dinarjev, varnostni organi pa so z osebnega avtomobila sneli tudi evidenčne tablice.

pa ne bi smeli zanemariti sredstva za dnevno in delovno rekreacijo ob že obstoječih ali pa na novo zgrajenih športnih objektih kot so kopališča, kopališča ob jezerih in rekah, planinski domovi in športna igrišča. Ob delitvi sredstev za rekreacijo so v delovnih organizacijah sprejeli hvalevredne predloge, da bi ob delitvi upoštevali tudi nezaposlene roditelje ali otroke do 15. leta starosti ter starejšo mladino, ki se šola. V teh dneh bodo v nekaterih delovnih organizacijah že sprejeli, predvsem pa način delitve uzakonili s pravilniki.

-mez

PRI ELEKTRO CELJE PREDVSEM REKREACIJA

Prejšnji teden je imelo svoj občni zbor sindikalno športno društvo Elektro Celje, poslovne enote Celje. V društvu, ki šteje preko 150 članov, kar predstavlja približno 38 % zaposlenih, deluje devet sekcij (kegljaška, šahovska, namiznoteniška, teniška, planinsko-smučarska, lahko atletska, strelska, odbojgarska in nogometna). Društvo se udeležuje občinskih sindikalnih tekmovanj, prijateljskih srečanj; najbolj popularne pa so vsakoletne zimske in letne igre, kjer sodelujejo vsi športni aktivni elektrogospodarstva Slovenije. Prav tako pa društvo organizira jesensko in spomladansko tekmovanje med obrati poslovne enote v šahu, kegljanju, streljanju in namiznem tenisu.

140 KEGLJACEV NA

OBČINSKEM PRVENSTVU

V ponedeljek se je začelo občinsko prvenstvo Celja v kegljanju za posameznike, na katerem sodeluje nad 140 tekmovalcev. Dvanajst najboljših s tega prvenstva bo sodelovalo na prvenstvu tekmovalne skupnosti, pet prvoplasiranih s tega tekmovanja pa bo sodelovalo na republiškem prvenstvu.

J. L.

TUDI V ŽALSKI OBČINI RAZPRAVE O REKREACIJI Sredstva oddiha potrebnemu

SIROK ODMEV AKCIJE, KI JO JE SPROZIL OBČINSKI SINDIKALNI SVET V ŽALCU PO DECENTRALIZACIJI SREDSTEV ZA REKREACIJO. SREDSTVA CIM RACIONALNEJE IZKORISTITI, PRI TEM PA OMOGOČITI PRIMEREN LETNI ODDIH NAJSIRSEMU KROGU ZAPOSLENIH. DEL SREDSTEV BODO NA PODROČJU ŽALSKO OBČINE NAMENILI ZA GRADNJO REKREACIJSKIH CENTROV IN ŠPORTNIH OBJEKTOV, KI JIH PRIMANJKUJE.

Po decentralizaciji sredstev za rekreacijo (ob ukinitvi K-15), s katerimi bodo odslej samostojno razpolagale gospodarske organizacije, potekajo o formiranju, predvsem pa o koriščenju teh sredstev tudi v delovnih organizacijah naš področju žalske občine živahne razprave. Akcija je pričel občinski sindikalni svet preko svojih podružnic in samoupravnih organov ter posredoval več smernic in stališč.

Predsedstvo je ob iskanju kriterijev in meril za razdeljevanje teh sredstev skušalo najti takšne načine, s katerimi bi bila sredstva racionalneje izkoriščena. Tako da bi lahko omogočili čim širšemu krogu delovnih ljudi možnost oddiha izven kraja bivališča, kjer bi si lahko nabral novih moči ob zdravem razvedrilu. Zaradi različnih materialnih možnosti se vedno ni omogočeno vsem delovnim ljudem, zato je občinski sindikalni svet zavzel stališče, da bi sindikalne podružnice preko samoupravnih organov vplivale na delitev teh sredstev tako, da bi tak oddih omogočili vsaj veliki večini zaposlenih.

Po enomesečnih razpravah, v katerih je sodelovalo veliko število proizvajalcev, so izoblikovali stališča, da bodo vseh 1,5 odstotka od bruto osebnih dohodkov namenili za rekreacijo. V nekaterih delovnih organizacijah so o tem že sklepali samoupravni organi. Ob

tem kaže poudariti, da so tako delavci kot odgovorni činitelji pokazali primeren interes in razumevanje za najuspešnejšo rešitev tega vprašanja, ki je bilo doslej prepogosto zapostavljeno.

V mnogih delovnih organizacijah se navdušujejo za regresivno lestvico pri regresih za dopust. To posebej tam, kjer razpolagajo z lastnimi počitniškimi domovi in kjer letuje že tudi do 40 odstotkov zaposlenih. Število zaposlenih v delovnih organizacijah na področju občine, ki letujejo izven kraja bivališča, pa je skoraj za polovico manjše. V delovnih organizacijah, ki imajo svoje počitniške domove ali pa so člani Počitniške skupnosti, ne nameravajo teh sredstev deliti linearno, kljub temu, da takšne želje panekod obstajajo, temveč jih bodo delili le dejanskim koristnikom.

V nekaterih delovnih organizacijah so predlagali, da bi poleg regresiranja dopustov povrnilo še 75 % potnih stroškov, kot je bilo to doslej s K-15 — seveda ob določenih omejitvah. V žalski Montani nameravajo povrnilo tudi polovico stroškov ob potovanjih z letali.

Del sredstev za rekreacijo bi naj predvsem v večjih delovnih organizacijah namenili za nadaljnjo izgradnjo rekreacijskih centrov in raznih športnih objektov širšega značaja, ki jih v občini primanjkuje. Pri tem

ZA VSE PRILOŽNOST

Ce smo za prejšnja leta lahko upravičeno trdili, da je v Celju premalo modnih revij, ki bi potrošnike seznanile z dosežki moderne konfekcije, potem bomo — kot kaže — letos le lahko spremenili mnenje. Po razmeroma kratkem razdobju, ki je minilo od zadnje modne revije, bo v Celju v samopostrežni restavraciji v Gaberju v petek, 18., v soboto, 19. ter še v nedeljo, 20. marca, prireditve, ki se bo od dosedanjih modnih revij precej razlikovala. Gre za revijo z domačih tal, za poskus prikaza, kaj zmorejo domači — obrtni — delavci. Poslovno združenje za obrt, ki revijo pripravlja, je angažiralo okrog 35 proizvajalcev širšega celjskega območja, ki bodo na modni reviji prikazali svoje dosežke na področju krojenja in izdelovanja oblek po meri in konfekcije, pa usnjarske in zlatarske izdelke, klobuke, čevlje in še mnogo ta-

kega. Tako so med sodelujočimi tudi celjska zlatarna, krojaško podjetje »Elegant« iz Celja, Jutrarnja iz Sevnice — ki bo prikazala tudi otroška oblačila, Elko iz Mozirja, Oblačila iz Rogaške Slatine, Modni salon iz Velenja, obrtni center Zarja Zalec itd. Sodelovale pa bodo seveda tudi nekatere večje industrijske organizacije — na primer Toper, Polzela in Konus iz Slovenskih Konjic. Na reviji bo zastopan tudi privatni sektor obrtništva ter obe trgovski organizaciji Tkanina Galanterija in Moda Celje.

Modna revija naj bi opozorila naše tudi trgovsko mrežo, saj se je kar preveč uveljavilo mnenje, da domači proizvajalci ne dosegajo kvalitete sorodnih poklicev z drugih območij. Morda je to tudi razlog za to, da v trgovinah ni domačih izdelkov, čeprav so domači obrtni delavci že marsikdaj pokazali, da se lah-

ko z marsikom uspešno pomerijo. Gre med drugim tudi za formiranje domače, predvsem uporabne mode, ki je bila tudi vodilo vsem, ki so se prijavili za sodelovanje na reviji. Ob tej priložnosti torej ne bomo videli ekskluzivnih modelov, prav gotovo pa bodo krojači in šivilje znali prislunhiti liniji, ki jo za letošnjo pomladansko in poletno sezono diktira modni svet. To pa je za naše priložnosti dovolj. Morda bo omenjena revija — ki bo po zatrtjevanju postala stalna pomladanska oblika prikazovanja dosežkov domačih obrtnih delavcev — pripomogla tudi k specializaciji obrtnih delavnic? Kajti to, da se vsi bavijo z vsemi opravili, prav gotovo ni najboljša.

In še nekaj drugih zanimivosti o modni reviji: prvi dan — torej v petek, bo prireditev samo ob 20. uri, naslednja dva dneva pa ob 16. in 20. uri. Za tem bo zabava; že med revijo pa bodo za prijetno razpoloženje poskrbeli — orkester Eda Goršiča, peva Marjana Deržaj in Nino Robič, humoristi iz Maribora, nagradno žrebanje in še nekaj presenečenj. Morda ni odveč, če pove- mo še to, da bodo na modni reviji sodelovali izključno domači manekeni — čeprav za nekatere to ne bo prvi nastop — ter da so vstopnice po 4 oziroma 5 ND v prodaji pri Kompas Celje.

PRI SLOVENČEVH

Potem, ko se je Andrejeva mati razvezala z možem, ki je pil in jo pretepal, se je ponovno poročila. Sin je — po odločbi sodišča — ostal pri njej in se v novo družinsko skupnost dobro vživel. Samo nekaj greni doraščajočemu fantu srečo in dobro voljo. To je malomaren očetov odnos. Tudi ta je ponovno stopil v zakonski stan in se — kot bi odrezal — nehal zanimati za svojega sina. Andrej je med tem končal osemletko, se vpisal v srednjo šolo in zdaj z večjimi in manjšimi težavami končuje prvi letnik. Vsako leto se je spomnil očetovega rojstnega dne, za vsako novo leto mu je poslal čestitko in ob Dnevu mrtvih sta se srečala na pokopališču, kjer leži stara mama. Takrat je oče ves ponosen predstavil novim sorodnikom svojega srednješolca, toda — to je bilo tudi vse. Pozabil je na fantov rojstni dan, pa na vse praznike — in tudi na pet tisoč dinarjev, ki mu jih je sodišče prisodilo kot alimente. In ker sodi mati med tista bitja, ki bi rajši stradala, kot pa hodila po sodiščih, očeta nihče ne terja za njegovo malomarnost. Pravzaprav ne gre samo za denar, gre za to — da fant nima očeta, pa čeprav živi in tudi odlično zasluži. Če Andreja kdo vpraša, kaj je z njegovim očetom, po navadi nič ne odgovori. Le globoke sklone glavo in hiti pripovedovati o čem drugem.

Andrej ni osamljen primer zapuščenega sina. Mnogi otroci iz razvezanih zakonov so že vnaprej obsojeni na to, da z razvezo popolnoma izgubijo enega od staršev. Po navadi je to oče — samo, da včasih odtujitev zgrešijo matere, ki bi najrajši med očetom in otrokom prekinile vse stike; včasih pa so očetje tisti, ki menijo, da so z razvezo zakona pravzaprav prenehale tudi njihove dolžnosti. Tako je otrok dvakrat prizadet, saj vemo, da nujno potrebuje tako očetovo kot materino pomoč. In končno — gre tudi za otrokov materialni položaj. Očetov prispevek za kritje najnujnejših življenjskih stroškov prav gotovo ni samo nekakšen simbol očetovstva, temveč je materi, ki kljub vsemu le še nosi težje breme, tudi dobrodošel del dohodka. Mnogi očete ta svoj delež precepujejo, saj so nekateri tisti, ki trdijo, da materam denar ostaja in da otroci poleg otroških doklad ničesar drugega ne potrebujejo. Tako stališče pa je primitivno in pokaže vse kaj drugega kot to, da je takim očetom ljuba bodočnost njihovih otrok.

ABC NEGE

PREDNOST IMAJO DEKLETA

Moda se je letos poigrala z vsem tistim, kar je še lani veljalo kot najbolj izizvalno in poudarjeno. Vse, kar je nekoč moškim hitreje pogonalo kri po žilah, je ignorirala, izmislila pa si je nove trike, ki naj bi kar najbolj prepričevalno dokazali, da je med fanti, ki si puščajo dolge lase in med pravimi dekletimi, vendarle nekaj bistvenih razlik. Zato med letošnjo visoko modo, ki je bolj namenjena hčerkam, kot pa mamicam s korzeti, veliko prozornih tkanin ali pa vsaj prozornih našitkov, črnih trakov in — to je novost št. 1 — mnogo, mnogo bele barve. Ta čudoviti simbol deklištva se je vtihotapil ne samo v obleke, kjer ga dopolnjujejo veliki črni ali rdeči kvadrati, temveč tudi v dodatke in celo v — šminkanje. Manekenke so letos tekle naokrog z nebesno modrimi in rožnatimi nogavicami, naličene z belim rdečilom za ustnice, ki so ga prevleklo s kar najbolj svetlo rožnato barvo, z očmi, ki spominjajo na temno uokvirjene spominčice in s čevlji z zaokroženimi konci-

mi, nad katere bi pravzaprav najbolje sodila samo birmanska obleka. Toda ne, odločile so se za novo drznost! Visoko so dvignile rob krila in s tem ustvarile mnogo močnejši učinek, kot so ga dosegle pred leti, ko so noge oblekle v temne, izizvalne nogavice. Na glave so si poveznile čepice, lase pa so počesale tako, da so kolikor je le mogoče, drobne in nedolžne. Tu in tam so si privoščile kakšen cvet — toda, nikakor ne vrtnico! — letos so modni samo drobni cvetki: vijolice, še bolj pa najrazličnejše marjetice in marjetke. In še en udarec dolgasim fantom — tudi po pol metra dolgi konjski repi (čeprav še zmeraj umetni), ki naj bi le pokazali, da dekletom zrastejo daljši lasje kot navadnim fantom. In ko so manekenke vprašali, kaj mislijo o letošnji modi, so bile navdušene, zakaj zdaj bomo končno le lahko dokazale, so dejale, da so ženske vse kaj drugega kot moški! No, prav, pa poskusimo!

KAJ JE Z DRUŽBENO SKRBJO ZA DRUŽINO?

NOVE CENE V PRALNICI

Pred leti, ko se je veliko govorilo o pomoči zaposleni ženi, je bilo v Celju več pralnic, zdaj sta ostali samo še dve, ki težko zmoreta vse povpraševanje. Ena je na Otoku, kjer deluje v okviru krojaškega podjetja »Elegant«, druga pa je v mestnih zaporih. Toda, kot kaže, tudi v teh dveh ne gre brez problemov.

Pred dnevi je moralo krojaško podjetje »Elegant« občutno zvišati cene storitev v pralnici, kajti stroški za električno energijo so po zadnji podražitvi narasli tako, da z iztržkom krijejo komaj najnujnejše izdatke. Tako je znašal v preteklem mesecu račun za elektriko okrog 540 tisoč dinarjev, medtem ko je bil njihov dohodek 670 tisoč dinarjev. Ta podatek dovolj zgovorno pove, da je bilo podjetje prisiljeno dvigniti cene svojih storitev, če je hotelo plačati ljudi, ki v pralnici opravljajo nenormalno težko in obsežno delo. Nove cene so zdaj tele: 190 dinarjev za kilogram perila — če gospodinja odnese domov mokrega; sicer pa poleti 230, pozimi pa, ko morajo perilo sušiti v sušilnih komorah, ki so največji porabniki električne energije, 280 dinarjev za kilogram. Za delovne organizacije so uvedli drugačno tarifo — 280 v letnem in 320 za kilogram opranega perila v zimskem času. V drugi celjski pralnici — torej v mestnih zaporih — pa zaenkrat vztrajajo še pri starih cenah — 180 dinarjev za kilogram opranega perila. Verjetno bo število naročnikov v pralnici na Otoku zdaj občutno padlo, toda prav tako verjetno je, da se zaradi tega ne bo čutil prizadetega nihče drug kot kolektiv. Toda ob položaju servisov —

pa naj gre to za pralnice, šivalnice in druge, se poraja drugo, dokaj načelno vprašanje. Kaj je z družbeno skrbjo za družino, kaj z obljubami in krilaticami o tem, da je treba

mater in ženo razbremeniti, ko pa institucije, ki bi to lahko storile, obremenjujejo z dajatvami, ki jim onemogočajo dostopne cene. Je družbena skrb res že pretrujena?

MAREC PRINESE PRIJETNO SPREMENBO — OMOGOCI NAM ODLOŽITI PLASČ IN OBLECI SICER SE TOPEL, KOSTIM, TAK KOSTIM UKROJIMO IZ DEBELEJŠEGA BLAGA IN ČE STE SE NAVELICALI ZIMSKEGA PLASČA, GA LAHKO ZDAJ HITRO PREKROJITE. ZA LJUBITELJICE SPORTA PREDLAGAMO NEKOLIKO DALJSO JOPICO Z DVOVRSTNIM ZAPENJANJEM IN ZANIMIVIM OVRATNIKOM, KI SE NAJLEPŠE PODA K HLACAM, DRUGI MODEL PA SE ODLIKUJE PO MLADOSTNEM KROJU, KI BO PRIMEREN PREDVSEM ZA VITKE IN VISOKE POSTAVE.

CELJSKI TRG

V preteklem tednu je bila celjska tržnica razmeroma dobro preskrbljena. Bilo pa je tudi nekaj zanimivih dogodkov. Gre za akcijo Agroprometa, ki prodaja jabolka po znižani ceni — od 100 do 150 dinarjev kilogram. Kaže, da se je preskrbovalno podjetje le zbal, da bi jim zaloge jabolk segnile, pa so se zato odločili, da jih dajo po nižji ceni. Jabolk je več, kot je povpraševanja. To velja tudi za solato iz Dalmacije, ki jo je toliko, da je tržnica vsa zelena. Dan pred 8. marcem je bilo na prodajnih mizah tudi precej cvetja. Nageljne so pripeljali iz Dalmacije, bili pa so tako krmečljivi, da prav zares niso bili vredni svojega imena. Od ostalega cvetja je največ resja in trobentice, medtem ko zvončki in teloh menda že jemljejo slovo.

Poleg solate, ki je po 300 do 400 dinarjev, lahko kupimo tudi regrat po 400 do 500, motovilec po 700 do 800, špinačo po 600 in radič po 500 do 800 dinarjev kilogram. Kislo zelje je po 160 in 180, kislja repa pa po 140 dinarjev; medtem ko prodajajo peteršilj po 250 do 300, je korenček po 200. Za čebulo je treba odšteti 200 do 250 dinarjev, za česen pa 400 do 600 dinarjev. Na tržnici je tudi dovolj semen vseh vrst in jajčk, ki so po 45 do 50 dinarjev, nekatere prodajalke pa jih ponujajo celo po štiri kovače.

PRISRČNO DARILO NAJMLAJŠIH

Minuli petek popoldne v veliki dvorani Narodnega doma.

Cicibani vzgojno varstvenih ustanov celjske občine so priredili akademijo v počastitev osmega marca.

Drug za drugim so prihajali na oder. Toda oder je bila tudi dvorana. Na desetine otrok je tudi z dvorane sodelovalo dogajanjem na odru. To niso bili pasivni gledalci, temveč v nekem pomenu besede nastopajoči, saj so nič kolikokrat zapele s svojimi vrstniki na odru, jih klicali, brundali, se bali za zajčka in Rdečo kapico, sledili čebelici itd. Tako se je celotna dvorana spremenila v eno samo prizorišče in sam sopek veselih otrok.

Da, drug za drugim so prihajali na oder. Bili so zajčki, medvedki, pa rožice in čebelice, sejanci, kosci, grabljice in žanjice. Predstavili so se kot pevci in recitatorji, kot plesalci... zmeraj pa so bili tisti prisrčni cicibani, ki jih vedno radi gledamo in poslušamo. Morda tudi za to, ker ni v njih ničesar narejenega, ker so zmeraj iskreni, ker poznajo samo resnico in ljubezen.

In ko so recitali in peli, jih je velikokrat bolj zanimala okolica. Tista težka zametasta zavesa je bila nekaj posebnega, in ljudje v dvorani tudi.

Tako so začeli; nadaljevali pa so zajčki, zatem Ciciban in čebelica, pa plesalci in drugi. Medvedki so po zaslugi teh otrok postali prikupne živalice. Na oder pa je prišla tudi Rdeča kapica.

Skrbno pripravljen in lepo izveden nastop so zaključili cicibani iz Vojnika, ki so se predstavili kot odlični pevci.

Tako je minila akademija najmlajših in takšna je bila njihova čestitka ženam za osmi marec. Bila je lepa in prisrčna.

SPOZNANA NEVARNOST

V Nemčiji spremljajo z velikim zanimanjem proces, ki ga je sprožil upokojeni policist Max Ruhdorf, ker so mu določili prenizko pokojnino. Do upokojitve je prejemal 911,40 DM plače in je izračunal, da bi moral dobiti 762,50 DM pokojnine po členu 131a bremenskega uradniškega zakonika, ker je »v obrambi pred splošno nevarnostjo izpostavljaj svoje življenje«. Toda nemalo se je začudil, ko je dobil odločbo za pokojnino v višini 646 DM.

Aprila 1953 je policista, ki je bil v službeni patrulji, zvalil neki mladenci v grmovje z izgovorom, da je tam njegov vinjeni prijatelj, ki mu sam ne more pomagati. Ruhdorf je šel z njim, v grmovju pa je mladenci izvil pištolo in streljal nanj.

Mladeniča so že naslednji dan aretirali, policist pa je zaradi strela skozi pljuča odtelje bolehal in se je moral leta 1963 predčasno upokojiti.

Prva razlaga, zakaj je dobil tako nizko pokojnino, pravi, da velja predpis v 131a členu samo v primerih spoznane nevarnosti, ne pa za primer prepada ali presenečenja. Za Ruhdorfov proces se posebej zanimajo vsi nemški policisti, ker je v 141a členu zveznega zakona o uradnikih podobno določilo. Dokler se sporno določilo, v kakšnem primeru je izpostavljeno policistovo življenje, ne reši, pa priporočajo nemškimi policistom, naj reagirajo na prvi sumljivi šum, ker bodo potem njihove vdove prejemale višje pokojnine.

MOJA MIKI

Poznate mojo Miki? Menim, da je najlepša zapeljivka, kar sem jih kdaj srečal v življenju. Tri leta sva najboljša prijatelja in jaz se je še nisem nagledal. Vsakič, ko se moje oči prilepijo na njen tako ljubeč životek, mi je pri srcu toplo; hitro se sklonim, z rokami ji dvignem glavo drobno, zelene oči me vsega osvojijo.

— Ti moja Miki! vzdrhtim in jo poljubim na smrček, da se potem še dolgo obližuje z mehkim jezičkom, drobne nožice vabljivo vzdrhtijo, dokler ne rečem:

— Miki, pojdiva na sprehod!
In vedno hitiva tja h gozdu, tja, kjer vlada neskončna tišina, le ptiček, prelubi sinitček čeblija gori na veji in gleda najino početje. Moja Miki me zvabi tja za grmiček, kraj nje se moram zložit na zemljo, moja ljubica se v radosti vsa razpotegne, igrivo si jo njene zelene oči, jaz pa ji s prstom zavrtam v trebušček in diham:

— Moja Miki!

Dolgo čepiva za grmom se predajava lepotam narave. Ves čas gladim z roko njen ljubeč životek, tu in tam malce pretrdo ovijem skodrano dlačico na mehkem trebuščku, moja Miki pa s smrčkom vrta v moj podbradek dokler mi ne namigne.

— Ljubček, pojdiva!

Zelo se ujemava s to mojo Miki in jaz sem nanjo sila ponosen. Zdi se mi, da je najlepša na svetu da je njen stasiti životek naravnost očarljiv.

Nekega dne jo ugledam pred izložbo. Stala je, drhtela v svojem ponosu in gledala vsebino izložbe. Trgovina je imela eno samo izložbeno okno, zato je izkoristila še tako nepomemben prostorček. Z vrha so visele najlepše kombinize in modrci čudovitih barv. V kotu je stalo mlado dekle, umetno seveda, na sebi pa je imela eno samo tenko oblačilo: oranžne spomladansko zapeljive hlačice. Spodaj pa so ležali mesni izdelki: najiminitnejša šunka in veličastne gavrilovičeve salame, pa mogočna in dišeča gnjat, tam zadaj je čepel s čokolado oblit prašiček. Ne vem, zakaj se temu je smejala, zakaj je tolikokrat tlesnila z jezikom. Poklical sem jo, stopil k nji, jo narahlo brenknil po nosku in ji rekel:

— Miki, kaj ti je tako všeč? Ne vem več, v kaj je prilepila smaragdne oči, na čokoladnega prašička ali pa so obvisle gori na oranžni kombinizi, z biseri in zvezdami posuti.

Spomnim se, da je nisem mogel odlepiti od okna, pa sem se sklonil in ji šepnil v mehek uhelj.

— Ljuba Miki, danes je spet kopanje na vrsti!

O, kako je poskočila! Tesno k meni se je zvila, ljubko se mi je smehljala, kot prava obljubljena nevesta, da sem padel v omamo, sklonil glavo in jo na ves glas poljubil.

— Zapeljivka moja!...

Saj vem, ljudje, ki so gledali to početje, so se smejali, zbadali, češ to pač ni za cesto, za med ljudi. A jaz sem mojo Miki vzel v naročje in ji brž pripravil najboljšo kopel.

Kadar stopiva v kopalnico, tja h kadi, je nemirna vse dotlej, dokler ne pozaklenem prav vsa vrata, zavese spustim na vsa okna; hoče, da sva sama in da naju nihče ne moti.

Potem sama zleze v kad, čofota z nožicami, mlaska z jezikom, zvija levo in desno, razkrepca nožice, da je kot en sam milni mehurček. Jaz ji s prsti umijem uhlje, razčesavam dlako na trebuščku, prenapetem v sreči. Včasih se zgodi, da jo za kako dlako malo preveč pocukam, takrat se skoraj razjezi. Potlej pa, ko ji životek zdrgnem še s frotirko, položim na mehkeč divan, viha smrček, mlaska z jezikom, zelene oči še bolj gorijo. Moram se skloniti k njej in s prstom zavrtati v mehke kodre pod trebušekom.

— Ti moja ljuba Miki!
Da, med psički je moja Miki zares prava lepotica.

ernest Tiran RAZBOJNIK GUZAJ

— 153 —

Kako sem priče dobil skupaj, je tudi zanimivo.

Znano je, da gredo naši ljudje le skrajno neradi komu za pričo, če niso sami prizadeti. Rajši tvegajo ne vem kaj, tudi večno zamero pri sosedih ali kdor bi jih že potreboval. Čeprav so za oglom natanko vse videli in slišali, niso čisto nič slišali, videli pa še manj, ali pa, če nikakor ne morejo tajiti, samo tako od daleč, da bi pri najboljši volji ne mogli nič reči, kaj sta imela in kaj je bilo. Pač nočejo imeti opravka in sitnosti s sodnijo, zoprno jim je tisto čakanje in posedanje v tesnih in tako obupno golih hodnikih, pa še skupaj s tistimi, ki si niso dobri z njimi.

Pa mi ni preostalo nič drugega, podal sem se na pot križem po »urvaldu«, ga prehodil in prekolesaril po dolgem in počez, kdo bi o Guzaju kaj vedel. Kaj takega, kar ni samo bral o njem. Imel sem srečo, samo to mi je bilo treba povedati, da je Golec izjavil in celo prisegel, da si je Guzaja sam izmislil. Ko bi jih bili videli, kako so vsi brez izjeme planili pokonci! Kaj? On da bi si ga bil izmislil? To pa nikoli ni res! To pa jaz sam še prav natanko vem, kako je bilo, takole je bilo! In mi je začel pripovedovati ta to, drugi spet drugo zgodbo o Guzaju. Da so v »Gospodarju« tudi brali, pa da Golec marsikaj ne ve prav, da je bilo precej drugače, kakor tam piše. Bi bil moral k njemu priti, če bi hotel prav izvedeti. Tisto pa zmeraj lahko pričam, kar je res!

Stara do korenin pobožna ženica se je na vso moč zgrazala, kako morejo »gospod« tako grdo lagati, da so si Guzaja sami izmislili. Naj jo kar zapišem, ona tudi lahko veliko pove o Guzaju. Ne, »Gospodarja« sploh ne bere, ji očala že dolgo ne služijo, sploh se pa za politiko ne briga, čez dan tako nima časa, zvečer fižol lušči, potem gre pa spat! Najraje bi jo bil poljubil, pa sem se spomnil, da bi utegnili biti v Marijini družbi, te imajo poljubovanje strogo prepovedano, pa bi ji morda ne bilo všeč, če bi jo hotel zapeljati v greh. Pa tudi prestara je že bila. Vsaka stranka je predlagala tudi po dva izvedenca. Moja dva sta bila pokojni pisatelj Vladimir Levstik, ki je živel takrat v Mozirju, in pa sedaj tudi že pokojni prof. dr. Anton Slodnjak iz Ljubljane. Oba sta se strinjala, da podobnosti v snovi res so, da pa o plagiatu, t. j. o prilastitvi ni govora, ker je moja vsebina popolnoma samostojno oblikovana, Golčevi se pa pozna, da je samo zapis. Levstik je v svojem poročilu navedel še to, da se je ob branju obeh besedil spomnil, da je v svoji mladosti tudi sam marsikaj čul o Guzaju. »Slov. Gospodarja« pa da ne bere.

Se to naj povem o njem:

Ko ga je sodnik pozval, naj predloži račun za svoje izvedensko mnenje in za potne stroške, (moral je zelo natančno

— 155 —

»To ni noben dokaz! Takole se mu je lahko vsak vlegel na koš in se mu pustil slikati.«

Sodnik je na to še enkrat pogledal že precej obledelo sliko in z nekim posebnim poudarkom odvrnil advokatu:

»Ne, ne, gospod doktor, tole je pa očitno in nedvomno pristno.«

— 0 —

Tudi te tri originalne Guzajeve fotografije imajo svojo majhno zgodovino. Kdo je bil prvi njihov lastnik, nisem mogel dognati, verjetno orožniki, ki so pri zasledovanju sodelovali. Sploh sem o slikah najprej zvedel samo to, da so nekeje še ohranjene. (To je bilo znano tudi Golecu, saj jih v svojih podlistkih tudi sam omenja, le da do njih ni prišel, zakaj ne, sem zvedel šele veliko pozneje). Šele po dolgem pozvedovanju se mi je končno le posrečilo ugotoviti, kje so in kdo jih ima. Seveda sem se potem takoj podal na lov za njimi. Vsaka je bila na svojem koncu, dve v Podsredu, ena v Laškem. Njihovi lastniki so mi jih sicer radi pokazali, niso pa sprva hoteli nič slišati o tem, da bi jih dali iz rok, čeprav samo na posodo za nekaj tednov. Bile so jim preveč prirasle k srcu, predragocene, da bi tvegali priti obnje. Šele po dolgem vztrajnem prigo-varjanju sem jih omehal. Z njimi bi v pravdi neizpodbitno dokazal, da Guzaj v ljudstvu še davno ni pozabljen in da si njegove nemirne življenjske zgodbe nikomur ni bilo treba šele izmišljati, saj si jo od Celja do Brezice lahko srečal vso živo in svežo, samo da si ljudem omenil njegovo ime. Še hvaležni so bili, če se je kdo »od zunaj« zanimal zanjo. Guzaj res ni bil kar tako, da bi ga našli za vsakim plotom! Če že nič drugega niso imeli zanimivega in znamenitega, — Guzaj je bil njihov! To je potem najbolj pomagalo, da so mi končno le dali dragocene slike na razpolago. Seveda sem jih pozneje lastnikom pošteno vrnil. Se prej pa sem jih bil dal preslikati. Po svoje so le zanimive. In k povesti o Guzajevih dogodivščinah se tako lepo prilagajo ...

Sodišče je tožbo Cirilove tiskarne zavrnilo z utemeljitvijo, da je tožbeni zahtevek neupravičen, ker je s pričevanjem Guzajevih sodobnikov, ki so še osebno imeli opravka z njim, dokazano, da je njegova zgodba v ljudstvu splošno znana, da torej kršitve avtorskih pravic ni bilo.

Niti »Slov. gospodar« niti »Slovenec« pa še do danes nista izpolnila svoje obljube, da bosta o končnem izidu pravde poročala.

Konec

— 154 —

prebrati in primerjati Golčeve podlistke in besedilo moje igre in je gotovo imel s tem več dni dela), je izjavil, slučajno sem bil navzoč in sem sam slišal:

»Moj račun je 36 dinarjev za vožnjo iz Mozirja v Celje in nazaj. Drugega nič nočem«. Na sodnikovo začudenje je pristavil:

»Če zgubi pravdo Tiran, bi težko plačal, če pa jo zgubi Cirilova tiskarna, bodo rekli, da sem se hotel znesti nad političnim nasprotnikom«.

— 0 —

Med razpravo sem sodniku pokazal tudi tri originalne fotografije, ki sem z nemajhnim trdom izvrtal, kdo jih ima in ki so mi jih prijazni ljudje sicer ne posebno radi, pa končno vendarle dali na razpolago. Na eni je Guzaj skupaj z Barbko, ta je bila posneta v Gradcu, drugi dve pa kažeta mrtvega Guzaja, ena celega, s pištolama v rokah, druga bolj od blizu, samo do jasu, da se je bolje videla rana na prsih.

Mrtvi Guzaj, kakor ga je slikal fotograf Martini — orožnikom v spomin.

Advokat nasprotne stranke jo je hotel tudi videti in jo je dolgo ogledoval z obeh strani. Potem je grdo z visokega pogledal še mene in posmehljivo rekel sodniku:

V PRIHODNJI ŠTEVILKI NA TEM MESTU
ZAČETEK NOVE POVESTI V NADALJE
VANJH:

MLINARJEV JANEZ

● SKRITO ŽIVLJENJE CELJSKIH GROFOV ● KAKO JE
NASTALO TEHARSKO PLEMSTVO ● STRASTI SREDNJE-
VESKE LJUBEZNI ● PUSTOLOVSCINE IN TURSKA GRO-
ZODEJSTVA

IZ ANALIZE ObK ZMS V MLADINSKIH AKTIVIH MLADI V SAMOUPRAVNIH ORGANIH

V današnjem nadaljevanju razprav o ugotovitvah, ki so jih zabeležili člani ObK ZMS na razgovorih v 18 delovnih organizacijah, bomo spregovorili nekaj o vprašanju osebnih dohodkov po reformi in pa o delu samoupravnih organov in mladim v njih.

Verjetno je odveč ponavljati, da je, še posebej tiste kategorije z nižjimi osebnimi dohodki, reforma prizadela in da nasploh povečanje osebnega dohodka v večini primerov ni bilo adekvatno povišanju življenjskih stroškov. Z ozirom na to, da se na to vprašanje navezuje še nekaj ostalih faktorjev, ki vplivajo na standard, kot so regresije, malice, bomo spregovorili nekaj tudi o njih. Še preden pa preidemo na konkretizacijo, naj omenimo to, da bo potrebno praktičnemu deležu neposrednih proizvajalcev pri oblikovanju kriterijev za delitev po delu posvetiti več pozornosti, saj ne smemo pozabiti, da je ravno ta delež eden najpomembnejših praktičnih pokazateljev nivoja samoupravljanja v posameznih delovnih sredinah.

V obratu Mesnine, KK Zalec so povečali OD za 35%, toplih obrokov pa ne regresirajo, govorili pa so tudi o možnosti, da bodo ukinili regres za vožnjo na delo.

V Aeru so omejili znesek pri regresih na največ 100 novih dinarjev, topli obrok pa za 50 para in jih koristi preko 90% zaposlenih, produktivnost pa se je v obdobju po reformi povečala za 19% itd.

V Avto Celje je razmerje med OD in skladi 74 : 26, po uveljavitvi reforme so ukinili regrese za prevoz zaposlenih na delo, razen za tiste, ki so več kot 10 let v podjetju in se vozijo več kot 10 km daleč na delo.

V Kovinotehni so ukinili regrese, plačajo le 60% voznine tistim, ki plačajo nad 30 novih dinarjev; v Merxu stane topla malica 200 dinarjev (starih) in je baje predraga, pa tudi ne preveč izdatna; v EMO so se povečali OD za ca. 15%, regrese do 50 novih dinarjev so obdržali in imajo topli obrok; v Železarni Store so regresi ostali, le da je sedaj večji prispevek samih proizvajalcev, gre za regres pri vožnji in topli malici, kjer plača 1 novi dinar dnevno vsak posameznik. Omenimo naj še to, da so v Topru uvedli s 1. 1. 1966 za vse člane kolektiva v celoti brezplačno malico. To pobudo gre vsekar pozdraviti in prav bi bilo, če bi tudi ostali kolektivi proučili možnost za doseg takih uspehov.

Prav je tudi, da povemo, da je bilo takoj po reformi, čeprav je bilo precej zahtev za takojšnjo revalorizacijo OD, nemogoče dvigniti OD vzporedno z dvigom produktivnosti, kar bi bilo, upoštevajoč reformne tendence, edino realno in pravilno. Šele temeljitejša analiza o gibanju produktivnosti za malce daljše obdobje, bodo omogočile realnejše vsklajevanje OD z rezultati dela v

posameznih delovnih sredinah.

Zdaj pa še nekaj misli o delu mladim v samoupravnih organih. Zal v večini primerov s tem delom ne moremo biti v celoti zadovoljni. Vsekakor je bilo na večini razgovorov opaziti dejstvo, da smo prešli obdobje zgolj kvantitativnega deleža mladim v organih samoupravljanja, vse bolj se postavljajo kvalitativni kriteriji, kar pa je tudi s krepitvijo vloge in mesta samoupravnih organov v posameznih delovnih organizacijah razumljivo in nujno. Ena bistvenih pomanjkljivosti je vsekakor še vedno preskromno usposabljanje članov samoupravnih organov, kajti prešibko družbeno ekonomsko znanje je še vedno eden najpomembnejših razlogov za ne vedno dosledno uveljavljanje vloge vedno samoupravljanja. Ob tem se pojavlja še vprašanje, ki pa ni aktualno in značilno zgolj za mlade člane samoupravnih organov, temveč za vse člane samoupravnih forumov, gre namreč za delovne odnose na relaciji proizvajalci — člani samoupravnih organov — samoupravni organi in obratno.

Zdaj pa pogledimo še nekaj konkretnih primerov, kaj mislijo o delu samoupravnih organov in mladim v njih v nekaterih delovnih organizacijah. V Celjskem tisku, kjer so tu-

di ukinili regrese za vožnjo, ni nobenega mladega v samoupravnih organih. Na seje samoupravnih organov pa vabijo le predsednika aktivov. Uvedenih ni posebnih oblik sestajanja članov kolektiva in se obveščanje zmanjša le na zapiskih, ki ga dobi vsak oddelek. V Klimi so, po mnenju predsednika aktivov in sekretarja OO ZK, ljudje zelo zainteresirani za dogajanja v delovni organizaciji in živo reagirajo na razna vprašanja in sklepe. Večkrat organizirajo razne sestanke, pa tudi njihov interni list pripomore k dobremu informiranju. V Zlatarni je na sestanku UO in DS vabljen predsednik, vendar je njegovo aktivno sodelovanje manjše, sicer pa so o delu samoupravnih organov seznanjeni proizvajalci preko oglasne deske. V Cinkarni mladi pogostokrat niso obveščeni o delu samoupravnih organov, želijo pa, da bi jim posamezne stvari razložili. Klub mladim proizvajalcev ni uspel. Po mnenju mladim, se še posebno tisti proizvajalci z nižjimi OD ne zanimajo za delo samoupravnih organov. V organih samoupravljanja ni v Savinji nobenega mladega človeka. Smatrajo tudi, da je obveščeno o sklepih samoupravnih organov slaba, pa tudi predsednika ne vabijo na omenjene seje.

Dagmar Šuster

JAKA SLOKAN

Hmeljska princesa in še kaj

(Nadaljevanje s 5. strani)
delavnice. Mehanično sem zgrabil za potovalko na sedežu v avtomobilu, on pa me je tako ošvrklil s pogledom, da mi je roka — omahnila... »Sta? Zar kod nas?« ... Bil je porok za moje stvari za celo uro odsotnosti...

Moj črnogorski kolega se je prav tako želel sprehoditi po HMEJLJARI, SKEM DOMU v Zalcu, medtem ko sem bil odsoten. Pustil je na mizi v dvorani cigarete, šibice in komaj načeto — steklenico Fruškogorskega bisera... Čez četrte ure ni na mizi našel ničesar več. Natakarni mu je razodel, da so vino popili pač sosedeje...

»Onda nek i plate!« — je logično in mirno zaključil »afere« moj gost iz Črne Gore, naročil drugo steklenico Fruškogorskega bisera in počakal name.

»E, kaži Tvojima, da kot nas onaj ko pije i plača!«

Interveniral sem pri Emilu Santlu, direktorju gostinskega podjetja HMEJLJAR, ki je to noč baje izkupil za usluge blizu milijončka S dinarjev. Kot otrokove so vame zlele njegove oči... Gledal me je in gledal in jecjal... In neobgljeno odklonil — odgovornost...

Nel! Samo povabil bom Emila Santla k naslednikom pokojnega

krčmarja — Brišnikovega Cena v Braslovčah. Brž ko bom — utegnili.

»Frdamani smrkavci! Ven!« — bi Brišnikov Cena prav gotovo v takem primeru zavpil in oboroč pomagal iz gostilne na cesto tistemu, ki bi bil posegel po čaši na sosednji, tuji, čeravno za celo uro zapušeni mizi, in nato skočil v klet, od tam pa oškodovanemu gostu prinesel tistega »ta narboljšega iz kota« ... Se opravičil bi se v imenu — morebitnih spozablencev... Tako kot braslovški rajni Brišnikov Cena bi storil tudi žalski rajni Hodnik pa Vrant pa Hrovat... In — tudi živa MARJOLA! Čeravno je — ženska.

Gorim od sramu. Kaj naj bom nemara še zadovoljen, da mi gosta, novinarja iz Črne Gore, niso — pretepli?

To so lemančije o HMEJLJARJI, o tisti nekoč ponosni in za svoje ime občutljivi deželi, ki naj odmirarja?...

Povrnimo se k HMEJLSKI PRINCESI!

Ali verjamete, da se je rodila pred NOV še druga HMEJLSKA PRINCESA? Za katero je napisal nekdo drug besedilo in prav tako nekdo drug glasbo? V Savinjski dolini?

Da! — Vabimo Vas za — prihodnjic.

MIRKO ROŠ

Celjski spomini in zapiski

Tako na primer ugotavlja letno poročilo državne gimnazije za šolsko leto 1908/09 število 319 dijakov, med njimi 81 Slovencev. Seveda pa poročilo molči o tem, koliko dijakov je v Celje pripotovalo iz Gradca in z Dunaja ter se nastanilo v nemškem dijaškem domu, kjer so jih poučevali in nadzirali njihovi profesorji kot dobro honorirani inštruktorji in prefekti. Izplačani honorar je ustanavljal moralno obveznost, da bodo gojenci dijaškega doma vsak svoj razred izdelali. V takih okoliščinah je nemška gimnazija marsikje uživala sloves varnega refugija.

Da je leta 1909 bilo na nemški gimnaziji 25 dijakov evangeličanov, na meščanski šoli pa so bili med 139 učenci samo štirje evangeličani, je bila posledica močne incidence tujih gimnazijcev, ki je služila vzdrževanju visoke nemške frekvence na celjski gimnaziji. Toda slovenska nižja gimnazija je vselej imela višje število dijakov kot ustrezni štirje nemški razredi. V zadnjem letu pred prvo svetovno vojno jo je obiskovalo že 216 dijakov. Vsako povečanje ali zmanjšanje števila dijakov na obeh celjskih gimnazijskih zavodih in zlasti narodnost dijakov je bilo treba upoštevati kot menilo pri presoji narodnostnega značaja Celja, malega mesta, ki se ni smelo razširiti preko srednjeveških tesnih mej, saj bi sicer izgubilo svoje umetno ščiteno nemško lice. Vendar je kot nemška postojanka Celje stalo na izgubljeni mrtvi straži.

III.

Vsa šolska, kulturna, gospodarska in socialna dejavnost naših ljudi je bila prilagojena ne-nemnemu boju za pravice zatiranega malega naroda, ki so iz njegovega telesa pile kri ogabne pijavke, umetno hranjeni nemški oči. Tudi vsi naši celjski spomini iz dobe pred razpadom Avstro-Ogrske so tesno povezani s tem bojem. Za uspehe v njem pa je bilo potrebno, da se med ljudstvom utrudi narodna zavest in s tem zajezi val ponemčevanja. Zato nosi predvsem vse javno delovanje celjskih Slovencev v tistem času pečat obrambe narodnih pravic pred tujo premočjo.

Narodna zavest je hitreje in laže prodirala v široki delavski sloj kakor med podeželsko kmetško ljudstvo. Delavstvo je živel v neposredni bližini svojih nemških delodajalcev — kapitalistov in je pri svojem delu bilo podrejeno predpisom, ki so utrjevali

oblast delodajalca kot uporabnika presežne vrednosti dela. Odpor do izkoriščevalcev je bil povsem naroden in je imel vedno večjo dinamiko. V delavskih vrstah samih so nastopili odlični voditelji, ki so pravilno dopolnjevali boj za pravice delavskega razreda z bojem za pravice naroda kot celote.

Krajevemu šolskemu svetu okoliške občine je že od leta 1899 dalje predsedoval zaslužni dr. Juro Hrašovec, poznejši prvi slovenski župan Celja. Ob vsakokratnem slavnostnem zaključku šolskega leta v šolski telovadnici je opomnil zbrane učence, naj ostanejo zvesti svojemu narodu. Nato pa smo na njegov poziv vsi v zboru trikrat zaklicali gromek »Živio!«.

Ko so se dne 17. 10. 1965 v proslavo ustanovitve slovenske nižje gimnazije pred 70 leti zbrali nekdanji gimnazijci v preprosti gostilnici zunaj mesta, sta bila prisotna tudi edini še živeči nekdanji profesor zavoda, ravnatelj Fran Mravljak in pa ravnatelj Ivan Prekoršek, ki je bil dijak gimnazije že v prvem letu njene obstoja. Udeleženci sestanka so v svojih govorih in pogovorih obujali spomine na izborni svoje pokojne profesorje, med njimi zlasti na živookega vladnega svetnika Emilijana Lileka, na seroznega profesorja Bračka, ljudomilega profesorja Kožuha, očetovsko skrbnega profesorja Rabuza, suplentnega profesorja Beraniča in še nekatere druge.

Vsi dijaki slovenske nižje gimnazije smo s pravilno mislijo spremljali potek balkanske vojne. Bili smo po veliki večini resni, razglabljaljoči fantje. Že v drugem razredu smo pod mentorstvom svojega razrednika profesorja Rabuza izdajali literarni list »Menstruus«.

Naloga naših profesorjev ni bila samo ta, da v šolskih vedah čim bolj pripravljajo svoje učence za prestop na nemško višjo gimnazijo. Po besedah profesorja Mravljaka so imeli naši pedagogi tudi nič manj pomembno dolžnost krepiti dijakom njihov nacionalni čut in ponos. Ta dolžnost ni bila nikjer zapisana in nikoli ukazana. A vendar je obstajala in naši dragi profesorji so jo vestno izpolnjevali. Takšna vzgoja je res že pomenila prispevek k pripravi ugodnih tal za odločilni spopad. Kdo bi bil takrat mogel napovedati dve svetovni vojni, ki ju bo obe zaporedoma s presledkom le dveh desetletij sprožil nemški imperializem? Vendar je bil ta spopad neogiben, čeprav je šele spomladi 1941 vzplamtel v vsej divji, za naše ljudstvo tako strašni groznotosti.

Društveno in družabno življenje slovenskih meščanov in okoličanov je v zadnjih predvojnih letih bilo prav živahno. Obstajala so številna gospodarska, športska, stanovska in strokovna, kulturna in politična društva. Središče vsemu narodnemu življenju pa je predstavljal Narodni dom z obema dvoranama za prireditve in zborovanja, društveni in v restavracijskih prostorih. Uspešno je pod vodstvom pokojnega Rafka Salmiča deloval Dramatični odsek Celjskega pevskega društva, od leta 1911 dalje samostojno Dramatično društvo, ki sta že v predvojnih letih znala privabiti toliko izvrstnih igralcev na mali oder Narodnega doma. Ljudskošolski učenci in dijaki slovenske nižje gimnazije smo ob nedeljskih popoldnevih vsi srečni prihajali h gledališkimi predstavami v Narodni dom. Leta 1909 je bil dograjen Sokolski dom v Gaberju in že smo tam navdušeno telovadili. Ob najrazličnejših prilikah so tekale denarne zbirke za slovensko šolsko družbo sv. Cirila in Metoda. Politično društvo »Naprej« je opredeljevalo narodno-politično delo tudi v nemških in ponemčenih občinah. Mnogo slovenskih društev je bilo včlanjenih v Zvezi narodnih društev Stajerske in Koroške v Celju.

(Dalje)

Zakrinkana vojna

VOHUNSKA ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE

(12)

Zatrjeval je, da so preiskovalci preveč kritični in iščejo dlako v jajcu, če pa se izjavi njegovih dveh tovarišev do neke mere razlikujeta z njegovo, potem je to le zaradi tega, ker sta druga dva tako neumna, da sta dejstva pomešala. Njun spomin je kot rešeto in nič čudnega ni, če sta na nastavljeni vprašanja spodrsnila, ne da bi sploh pomislila, kako je bilo v resnici. Hotela sta pač pomagati in ker se ni česar več nista spomnila, sta odgovarjala tjavdan, da pač ne bi molčala. Svetoval je, naj bi jih še enkrat zastilišali, zdaj ko sta se malo pomirila, in videli bodo, da bosta povedala vse natančno kakor je bilo v resnici.

Podpolkovnik se je slednjič odločil in zares se enkrat zastilšal druga dva. Takoj je ugotovil, kako resnično je bilo Magisovo prepričanje, kajti oba sta zatrjevala, da je Magis govoril resnico in da sta se onadva zmedla zaradi utrujenosti s poti. Zaradi nekajdnevne nevarnosti so jima povsem popustili živci in zdaj, ko sta o vsem še enkrat natanko premislila, sta ugotovila svojo zmotu.

Ponovno zasliševanje je pokazalo samo to, kar je podpolkovnik slutil že od vsega začetka, da ima Magis odločilen vpliv na svoja tovariša, ki bi šla raje v celico smrti, kakor da bi se izneverila njegovim izjavam in trditvam. Vendar so zasliševanja prepričala podpolkovnika, da ti ljudje niso vohuni, kajti v dolgoletni praksi se ni bil srečal tako trdovratnih lažnivcev, ki bi jim manjkala domišljija, inteligentnost in spretost v izgovarjanju, kakor sta bila ta dva. Nič nenavadnega bi ne bilo, če bi se tudi Nemci enkrat zmotili, toda tako daleč vendarle ne bi opustili vsakršno pripravljenost in nikdar ne bi poslali v deželo, kamor nameravajo izvesti invazijo, dveh amaterjev, ki nimata niti nobenih

drugih kvalit. Morda bi bil lahko vohun Magis, toda podpolkovnik je bil pripravljen zastaviti svojo reputacijo ob zagotovitvi, da druga dva nista vohuna. In če je Magis vohun, zakaj so se vsi trije združili? Kako da nobeden izmed njih ne zna niti besedice angleško?

Cas je mineval in podpolkovnik je bil že nekoliko v zadregi. Višje vodstvo je nestrpno pričakovalo poročilo, a podpolkovnik je uporabil že vse oblike zasliševanja, toda uspeha ni dosegel. Znova se je odločil, da mora začeti in končati delo z Magisom. Vedel je, da bo on njegov kanarček, četudi ni niti predvideval, kako bo zapel.

Podpolkovnik je naglo razmišljal. Fizičnega mučenja se ni hotel lotiti, ker je bil sam odločen nasprotni takih metod, razen tega pa ga je angleška zakonodaja strogo prepovedovala. Tako je prišel na povsem svojevrstno zamisel, le da ni vedel, če mu jo bo uspelo uresničiti. Moral bi namreč pridobiti častnike v vojaškem zaporu. Toda ko jim je povedal svoj načrt, so se častniki navdušili in nazadnje se je odločil tudi poveljnik zapora, četudi le nerad za novotarijo v preiskovalnih metodah, ki jih je bil Oreste Pinto vedno znova poln.

Prva poteza je bila v spremembi okolja: Magisa so privedli v popolnoma temno in vlažno samico, kjer je preživel en dan in eno noč. Naslednje jutro so ga privedli stražarji v veliko sobo in mu zapovedali, da je stopil pred veliko mizo, ki je bila prekrita z zelenim plišem. Za mizo so sedeli častniki iz vojn-obveščevalne službe, obleženi v polno bojno opravo, s čepicami na glavi in do stajaja zličnimi gumbi ter pasovi. Pred vsakim je ležala na mizi službena pištola, podpolkovnik pa je bil v vlogi predsednika tega »naglega sodišča«.

Ta veličastnost je morala silovito vplivati na človeka, ki je prebil štiriindvajset ur v popolni temi, čisto osamljen in prepuščen samo svojim negotovim mislim. Magis je stal med dvema stražarjema, ki sta imela na puškah nasajena bajoneta, in videti je bilo, da ga zapuša njegova zaveranost vase in vzvišenost. Častniki so mu dali celo nekaj minut časa, da je v popolni tišini mogel presoditi resnost položaja. Zatem se je oglašil podpolkovnik: »Obsojeni, ali veste, kje ste prebili zadnjih štiriindvajset ur?« Govoril je francosko.

»Da, gospod. V zatemnjeni celici.« je odgovoril Magis. Videti je bilo, da se skuša še vedno šaliti, a mu ni prav dobro uspelo.

»Toda, ali veste, kakšna celica je to?«

»No... ne, gospod! Ne vem!« To namigljivo podpolkovnikovo vprašanje ga je očitno zmedlo.

»To je celica na smrti obsojenih. Ljudje, ki pridejo vanjo, so pripadeli na konec svoje življenjske poti.« je naspelval podpolkovnik resno in zamolklo. Besede so v veliki dvorani votlo odmevale in v popolni tišini učinkovale zares grozljivo. Podpolkovnik je za hip premočnil. Magis je začel nekoliko hitreje dihati, a še vedno ni kazal skrušenosti. Podpolkovnik je nadaljeval:

»Obtoženi! Vas smo aretirali v Londonu in doslej ste imeli dosti priložnosti, da bi povedali resnico. Toda vi ste trmasto ponavljali svojo pripovedko, ki je lažna od prve do zadnje besede, kar je najbolj očitno v primerjavi z izpovedjo vaših tovarišev. Četudi vas dejstva strahotno obtožujejo, še vedno trdite, da ste izpovedali samo resnico. Zavedajte se, obtoženi, da govore dejstva proti vam in da si lahko vaše trdovratno laganje razlagamo samo na en način: vi ste vohun ali petokolonaš, ki ga je k nam poslal sovražnik. V času vojne je to zločin, ki ga kaznujemo s smrtjo!«

Podpolkovnik je na videz globoko zajel sapo in potem nadaljeval preteče: »Ta trenutek ste pred naglim sodiščem, ki se je zbralo samo zato, da vas obsodi. V zdajšnjih okoliščinah je lahko samo ena ugotovitev: »kriv« in sodba: obesenje!«

PRED ZREBOM

Na vrsti je nova serija kuponov z ocenjevanjem. Vse ocenjevalce prosimo, da pošljejo zadnjih osem kuponov (od 41 do 48) izpolnjenih in nalepljenih na dopisnico na naslov uredništva do 12. marca 1966. Inšed ocenjevalcev bomo enega izbrali za enoletno brezplačno naročnino časopisa!

POGOJI ZA SODELOVANJE

1. V natečaju lahko sodelujejo vse Slovenke, ki pošljejo ustrezno sliko in potrebne podatke. Ocenjevalci, ki izpolnjujejo kupone, naj upoštevajo prvenstveno v koliki meri ustreza kandidatka njihovi predstavi (tipu) Slovenke. Kandidatke, ki nimajo primerne slike, se naj zgledajo v uredništvu; slikali jih bomo na naše stroške.

2. Ob zaključku natečaja bomo priredili veliko zabavno-reklamno in modno revijo (tudi v okoljskih krajih), kjer bo občinstvo izbiralo »tip današnje Slovenke«. Zaključna prireditev bo v Celju, kjer bodo lahko kandidatke (po želji) nastopile tudi kot manekenke.

3. Za kandidatke s področnih prireditev in končno izbrano na zaključni prireditvi bodo sodelujoča podjetja pripravila vrsto praktičnih nagrad.

SODELUJEJO:

Trgovsko podjetje »MODA« iz Celja kot organizator in pokrovitelj prireditev, ki bo svoje nagrade določilo kasneje.

KOMPAS Ljubljana, poslovilnica Celje, ki s svojim prvovrstnim poslovanjem vedno ustreže svojim strankam, vam nudi v tednih dneh vrsto prijetnih potovanj (oglejte si podrobnosti na 7. strani), posebej pa vam priporočamo, da se pred vsakim potovanjem zgledate v poslovilnici, ki vam bo hitro in točno oskrbela vse potrebne informacije, vozovnice, rezervacije natečaja je KOMPAS pripravil štiri nagrade: 1. ŠESTDNEVNO POTOVANJE PO ITALIJI, 2. PETDNEVNO POTOVANJE PO AVSTRIJI IN ČESKI, 3. TRIDNEVNO POTOVANJE PO AVSTRIJI IN ČESKI IN 4. DVODNEVNO POTOVANJE V BUDIMPEŠTO!

49. MALCI
VISINA: 165 cm
TEŽA: 62 kg
LASJE: Svetlokoštanjevi
OCI: Modrozeleni

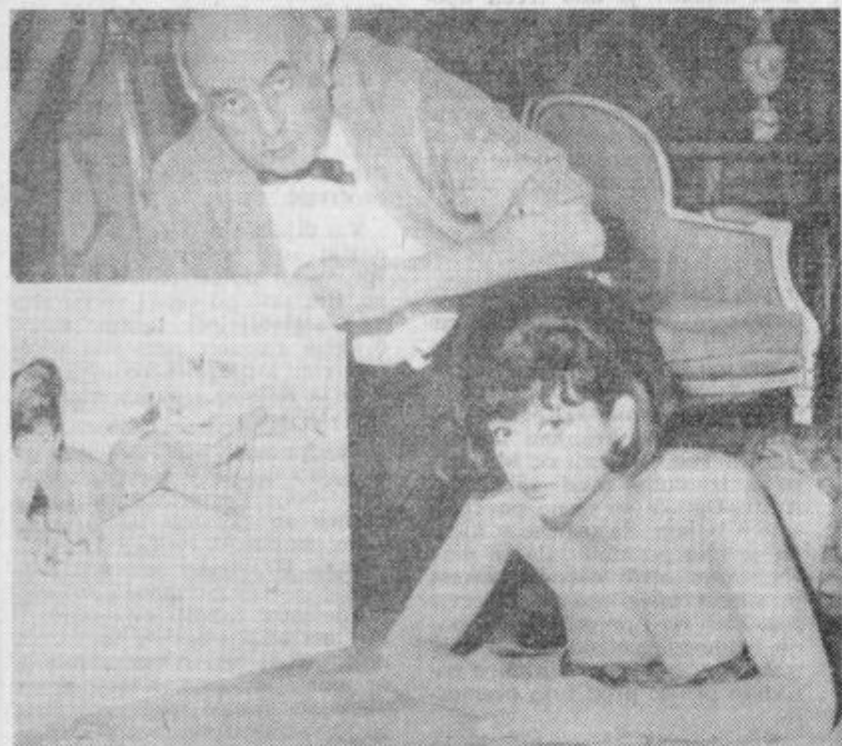
50. ROZA
VISINA: 160 cm
TEŽA: 62 kg
LASJE: Koštanjevi
OCI: Modre

KUPON ST. 49

TOČKE (od 0 do 100)
Izrežite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tednik, Celje, Gledališka 2, poštni predal 161.

KUPON ST. 50

TOČKE (od 0 do 100)
Izrežite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tednik, Celje, Gledališka 2, poštni predal 161.

Odkar je pariškemu slikarju Brenotu ušel k filmu njegov enalindvajsetletni model, Peruanka Marie Ange Anles, so slave žejna dekleta navalila v atelje pariških slikarjev, ker upajo, da jih bo doletela enaka usoda. Marie Ange pa zdaj že snema svoj prvi film »Skandal« (če sodimo po sliki, za tak film kar ustreza!), ki ga režira Claude Chabrols.

Ce so upori že povsod, potem ni nič čudnega, če se je uprlo tudi dvesto težkovzgojnih deklet v nekem domu v Indianapolisu (ZDA). Osebe doma je poklicalo na pomoč policijo. Sto policistov je poseglo v besenje mladih deklet, med njimi je tudi nekaj no-sečnic, ki so praskale, grizle, se slabile, grozile s škarpami in čepinjami. Ena je segla celo po pistoli bližnjega policista, tri so skušale pobegniti s policijskim avtom in serif je moral streljati v gume. Posledica: dom razdejan, dvanajst deklet ranjenih, deset pobeglih, ena je v razburjenju postala mati. In razlog? Upravnica doma ni dovolila neki gojenki, da bi si obarvala lasel!

GALEBI ŠTEJEJO DO TRI

IN OBVLADAJO VEČ TUJIH JEZIKOV

Aprila se vračajo galebi iz notranjosti na morskobalo. Strokovnjaki, ki so dolga leta opazovali običajne srebrnobelih ptic, so ugotovili vrsto zanimivosti. Ob povratku se galebi zberejo na obali povsem neopredeljeno. Takim zborom so vzdeli strokovnjaki ime »Klub galebov«. Četudi imajo galebi sicer točno določeno bivališča, se ob vrnitvi na obalo ne vselijo takoj vanj, temveč preživijo nekaj dni v klubu, kjer kramljajo z drugimi — kdo ve o čem. Ta čas izkoristijo predvsem mladi za sklepanje zakonov. Pobudo daje vedno mlada galebica, ki si izbere partnerja in ga z gruljenjem oblega. Ta se ji lahko umakne ali pa odkoraka z njo na kraj, ki si ga izbereta za bivališče. To je običajno veliko do dveh kvadratnih metrov in vanj ne sme stopiti tuja noga.

Kakor hitro se kak nepredviden prevec približa meji nekega bivališča, ga gospodar že od daleč opozori. Če to ne zaleže, mu stopi naproti in tedaj začne oboje gruliti in puliti travo, vejice in sploh vse, kar je v njuni bližini. Vsiljivec mora popustiti, če pa sili naprej, pride gospodarju na pomoč še žena in oboje sključata vsiljivca do smrti, če prej ne pobegete.

Opazovalci so ugotovili, da poznajo galebi vrsto glasov. Ne samo, da se sporazumevajo med sabo, temveč znajo posnemati tudi razne

druge živali: kvakajo kot žabe, lajajo kot psi, mijavkajo kot mačke, piskajo, cvrčijo, brencijo, mrmrajo in še kaj. Mnoge izmed teh glasov so raziskovalci že pojasnili, a večidel jih še vedno ne razumejo.

Mladiči so udarjeni na rdečo! Spodnji del galebega kluna je namreč rdeč in kadar so mladiči lačni, začnejo s svojim kljunčkom trkati po rdeči pegi. Tedaj jim starši priskrbijo hrano. Mladiči so vedno lačni, zato klučajo v vse, kar je rdeče, četudi vedno ne dobijo, kar iščejo. Galebi so sicer precej plašni, a hkrati zelo radovedni. Toda če je kdo pri njihovem gnezdu, napadejo neustrašeno, četudi je človek.

V gnezdu so raziskovalci našli vedno tri jajca in dolgo niso mogli uganiti, zakaj ravno tri. Potem pa so ugotovili, da znajo galebi šteti, četudi samo do tri. Vzeli so jajce iz gnezda in ženka je kmalu znesla novega. Če so vzeli vsa tri, ze znesla kar tri nova jajca. Če so dali v gnezdo tretje jajce, se nihče ni zmenil zanj, na koncu sta ga galebica navadno razključevala in pojedla. Zakaj ravno tri? Preprosto zato, ker galebi štejejo s trehobom in lega na treh jajcih je ravno najbolj ugodna!

Tako živijo galebi, ki znajo šteti do tri in obvladajo veliko tujih živalskih jezikov!

Meja je v nevarnosti in če se vsiljivec ne bo umaknil, bo perje frčalo!

Mladič je lačen in s trkanjem na rdečo pego kljuna opozarja nase.

Za četrto jajce se ženka ne zmeni in sedi mirno na svojih treh. Če pa gospodarja ne bo kmalu s hrano, bo načela odvečno jajce in ga bo pojedla.

UMETNE ARTERIJE

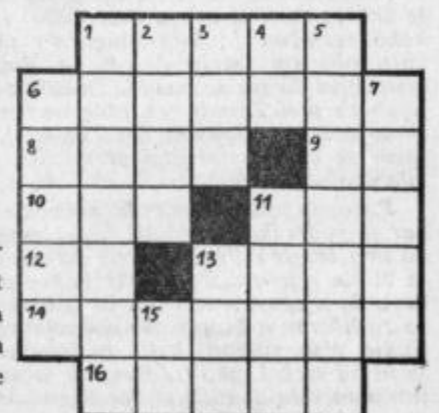
V bolnišnici Queen Elizabeth v Birminghamu se zdravniki ukvarjajo z novimi umetnimi arterijami, ki bodo lahko nadomestile poškodovane ali obolele arterije v nogah ljudi. Sodobna medicina sicer pozna umet-

ne arterije, vendar jih ni mogoče uporabljati, ker niso dovolj elastične. Nove žile iz polipropilena bodo v tem pogledu povsem zadovoljive, zaradi česar bo odpadla marsikaka amputacija.

Mala križanka

VODORAVNO: 1. znamka čeških avtomobilov, 6. francoski slikar, rojen v Lillu (Emile, 1868-1941), 8. ena najmočnejših in najstarejših italijanskih plemiških rodbin, 9. japonska dolžinska mera, 10. ljubkovalno ime za očeta, 11. medmet, 12. avtomobilska oznaka za Reko, 13. žensko ime, 14. mesto v južni Španiji, kjer je največji rudnik cinobra in živega srebra na svetu, 16. sprednji del prostora v cerkvi.

NAVPIČNO: 1. šolska potrebščina, 2. podzemne živali, 3. osebni zaimmek, 4. pritrilnica, 5. razsodnik, 6. nekdanji odlični vratar jugoslov. nogometne reprezentance, 7. moško ime, 11. naslovna oseba iz Cankarjeve drame (Lepa...), 13. zaključek šahovske partije, 15. okrajšava za mlajši.

Beq iz Gonarsa

37. Popraviti, kar se je bilo podrlo, ni bilo mogoče, ker je bilo vse preveč razmajano in uničeno. Ustaviti dela? Se manj! Vse možnosti se niso bile izčrpane, ostalo jih je še mnogo, da akcijo uspešno izvedejo. Za vsako ceno je bilo treba najti rešitev. In Boris jo je našel.

38. Popolnoma je bilo treba zasuti razmajani, podsuti del rova, zabasati ga je bilo treba z izpanim materialom in v podaljšku nepoškodovane dela kopati naprej. Boris je vztrajno prepričeval tovariše, da je to edina rešitev. Odkimovan in pomislekov je bilo vedno manj in končno je bil predlog sprejet.

39. Novo smer so naglo določili. Ko je prihajala prva dnevna izmena na delo, je bil načrt že izdelan. Izmena je kopala po novem. Na čelu del sta bila Maks in Ravbar. Le nekaj jih je bilo, ki si niso upali več kopati; prišlo pa je nekaj novih.

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gledališka ulica, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — UREJUJE uredniški odbor. ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Na delo«, »Naše delo« (1945), kot »Celjski tednik« (1948-1950), nato kot »Savinjski vestnik« (1950-1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1966 ga SOUSTANAVLJAJO občine Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Zalec. — Tednik IZHAJA ob petkih. IZDAJA: Zavod za informativno službo Celje. TISK IN KLISEJI: »Celjski tisk«. — CENA: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.000) din, polletna 10 (1.000) din. Tujina 40 (4.000) — TEKOCI RACUN: 507-3-223.